

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 141

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums
2009. gada 20. jūnijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV <i>Informācija</i>		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA		
Eiropas Kopienu tiesa		
2009/C 141/01	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 129, 6.6.2009.	1
V <i>Atzinumi</i>		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Eiropas Kopienu tiesa		
2009/C 141/02	lieta C-362/06 P: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö/Eiropas Kopienu Komisija, Somijas Republika, Spānijas Karaliste (Apelācijas sūdzība — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Ar Komisijas lēmumu pieņemts Kopienas nozīmes teritoriju saraksts boreālajam biogeogrāfiskajam reģionam — Pret šo lēmumu vērsta fizisku vai juridisku personu prasības atcelt tiesību aktu pieņemamība)	2

LV

Cena:
18 EUR

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2009/C 141/03	lieta C-202/07 P: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums — France Télécom SA/Eiropas Kopienų Komisija (Apelācija — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Liela ātruma interneta piekļuves pakalpojumu tirgus — Plēsonīgas cenas — Ciesto zaudējumu atgūšana — Tiesības uz pielāgošanu)	2
2009/C 141/04	lieta C-260/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Audiencia Provincial de Barcelona (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pedro IV Servicios, S.L./Total España SA (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — EKL 81. pants — Degvielas un degmaisījumu ekskluzīvās piegādes nolīgums — Atbrīvojums — Regula (EEK) Nr. 1984/83 — 12. panta 2. punkts — Regula (EEK) Nr. 2790/99 — 4. panta a) punkts un 5. panta a) punkts — Ekskluzivitātes periods — Mazumtirdzniecības cenas noteikšana)	3
2009/C 141/05	apvienotās lietas C-261/07 un C-299/07: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — VTB-VAB NV (C-261/07), Galatea BVBA (C-299/07)/Total Belgium NV (C-261/07), Sanoma Magazines Belgium NV (C-299/07) (Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko aizliedz patērētājiem sniegt saistītus piedāvājumus)	3
2009/C 141/06	lieta C-287/07: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/17/EK — Publiskā iepirkuma līgumu ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra — Nepareiza vai nepilnīga transponēšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	4
2009/C 141/07	lieta C-292/07: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Publiskie iepirkumi — Direktīva 2004/18/EK — Būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	5
2009/C 141/08	lieta C-331/07: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību akti dzīvnieku barības un pārtikas aprites jomā — Regula (EK) Nr. 882/2004 — Nepietiekami līdzekļi, kas piešķirti dienestiem, kuri veic veterināro kontroli)	5
2009/C 141/09	apvienotās lietas no C-352/07 līdz C-356/07, no C-365/07 līdz C-367/07 un C-400/07: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), piedaloties: Sanofi Aventis SpA, Sanofi Aventis SpA (C-353/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), IFB Stroder Srl (C-354/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Schering Plough SpA (C-355/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), piedaloties: Baxter SpA, Bayer SpA (C-356/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute, Simesa SpA (C-365/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), piedaloties: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, Abbott SpA (C-366/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Baxter SpA (C-367/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), piedaloties: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, un SALF SpA (C-400/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute (Direktīva 89/105/EEK — Pasākumu, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas, pārskatāmība — 4. pants — Cenu iesaldēšana — Cenu samazināšana)	6

2009/C 141/10	lieta C-357/07: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — TNT Post UK Ltd, The Queen/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts — Valsts pasta dienestu sniegti pakalpojumi)	7
2009/C 141/11	lieta C-373/07 P: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums — Mebrom NV/Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Ozona slāņa aizsardzība — Metilbromīda imports Eiropas Savienībā — Atteikums piešķirt importa kvotas 2005. gadam — Tiesiskā pašāvēība — Tiesiskā drošība)	7
2009/C 141/12	apvienotās lietas no C-378/07 līdz C-380/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C-380/07)/Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou (Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. un 8. klauzula — Uz noteiktu laiku noslēgtie darba līgumi publiskajā sektorā — Pirmais vai vienīgais līgums — Secīgi līgumi — Līdzvērtīgs tiesisks pasākums — Darba ņēmēju vispārējā aizsardzības līmeņa pazemināšana — Pasākumi, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu — Sankcijas — Absolūts aizliegums pārveidot uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus par uz nenoteiktu laiku noslēgtiem līgumiem publiskajā sektorā — Direktīvas nepareizas transpozīcijas sekas — Atbilstīga interpretācija)	8
2009/C 141/13	lieta C-394/07: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Corte d'appello di Milano (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Marco Gambazzi/DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company (Briseles Konvencija — Spriedumu atzīšana un izpilde — Atteikuma pamatojumi — Valsts, kurā atzīšana prasīta, sabiedriskās kārtības pārkāpums — Atbildētāja izslēgšana no tiesvedības izcelsmes valsts tiesā tiesas rīkojuma neizpildes dēļ)	9
2009/C 141/14	lieta C-406/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Kapitāla brīva aprīte — Tiešais nodoklis — No uzņēmumu akcijām saņemto dividendu aplikšana ar nodokli — Līgumsabiedrībām piemērojamā nodokļa likme)	10
2009/C 141/15	lieta C-415/07: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Tribunale ordinario di Nocera Inferiore (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lodato Gennaro & C. SpA/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI (Valsts atbalsts nodarbinātībai — Pamatnostādnes attiecībā uz atbalstu nodarbinātībai — Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes — Regula (EK) Nr. 2204/2002 — "Darba vietu izveidošanas" jēdziens — Darba vietu skaita palielināšanas aprēķināšana)	10
2009/C 141/16	lieta C-421/07: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Vestre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Frede Damgaard (Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — Reklāmas jēdziens — Informācijas izplatīšana par zālēm, ko veic neatkarīga trešā persona pēc savas iniciatīvas)	11
2009/C 141/17	lieta C-425/07 P: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — AEPI Elliniki Etaireia pros Prostatian tis Pnevmatikis Idioktisis AE/Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Konkurence — Komisijas noraidīta sūdzība — Būtiski kopējā tirgus darbības traucējumi — Kopienas interešu neesamība)	11

2009/C 141/18	lieta C-431/07 P: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA/Eiropas Kopienu Komisija, Francijas Republika, Orange France S.A., Société française du radiotéléphone — SFR (Apelācija — Valsts atbalsts — EKL 88. panta 2. punkts — Formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas nosacījumi — Nopietnas grūtības — Valsts atbalstu veidojošie elementi — Valsts līdzekļi — Nediskriminācijas princips)	12
2009/C 141/19	lieta C-459/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Veli Elshani/Hauptzollamt Linz (Kopienas muitas kodekss — 202. pants un 233. panta pirmās daļas d) punkts — Muitas parāda rašanās — Pretlikumīga preču ieviešana — Aizturēšana ar konfiskāciju — Muitas parāda dzēšana — Brīdis, kurā īstenojama aizturēšana)	12
2009/C 141/20	lieta C-460/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sandra Puffer/Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz (Sestā PVN direktīva — 17. panta 2. un 6. punkts — Tiesības uz iepriekš samaksāta nodokļa atskaitīšanu — Ēkas, kas pieder nodokļa maksātāja uzņēmumam, celtniecības izmaksas — 6. panta 2. punkts — Ēkas daļas izmantošana privātām vajadzībām — Finansiāla priekšrocība salīdzinājumā ar personām, kas nav nodokļa maksātājas — Vienlīdzīga attieksme — Valsts atbalsts atbilstoši EKL 87. pantam — Tiesību uz atskaitīšanu izslēgšana)	13
2009/C 141/21	lieta C-509/07: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Tribunale di Bergamo (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Luigi Scarpelli/NEOS Banca SpA (Direktīva 87/102/EEK — Patērētāju tiesību aizsardzība — Patēriņa kredīts — Pirkuma līguma neizpilde)	13
2009/C 141/22	lieta C-523/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko ir uzsācis A (Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Materiālā piemērošanas joma — Jēdziens “civillietas” — Lēmums par bērnu nodošanu aprūpē un izvietojumu ārpus ģimenes — Bērna pastāvīgā dzīvesvieta — Aizsardzības pasākumi — Jurisdikcija)	14
2009/C 141/23	lieta C-533/07: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst (Jurisdikcija un spriedumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Īpašā jurisdikcija — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts un b) apakšpunkta otrais ievilkums — Jēdziens “pakalpojumu sniegšana” — Intelektuālā īpašuma tiesību nodošana)	15
2009/C 141/24	lieta C-544/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu (EKL 18. pants — Tiesību akti ienākumu nodokļa jomā — Ienākumu nodokļa samazinājums atbilstoši dalībvalsts, kas uzliek nodokļus, veselības apdrošināšanā veiktajām iemaksām — Atteikums samazināt nodokli atbilstoši citās dalībvalstīs veiktajām iemaksām)	15
2009/C 141/25	lieta C-59/08: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Copad SA/Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, kas rīkojas kā Société industrielle lingerie (SIL) maksātnespējas procesa administrators, Société industrielle lingerie (SIL) (Direktīva 89/104/EEK — Preču zīmju tiesības — Preču zīmes īpašnieka tiesību izsmelšana — Licences līgums — Ar preču zīmi apzīmēto preču pārdošana, neievērojot licences līguma pantu — Preču zīmes īpašnieka piekrišanas neesamība — Pārdošana nocenotu preču tirgotājiem — Kaitējums preču zīmes reputācijai)	16

2009/C 141/26	lieta C-74/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Nógrád Megyei Bíróság (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály (Sestā PVN direktīva — Jaunas dalībvalsts pievienošanās — Nodoklis par ražošanas līdzekļu subsidētu pirkumu — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Valsts tiesību aktos paredzētie izņēmumi Sestās direktīvas spēkā stāšanās brīdī — Dalībvalstu tiesības saglabāt izņēmumus) 16	16
2009/C 141/27	lieta C-83/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Thüringer Finanzgericht, Gotha (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt (Akcīzes nodokļa saskaņošana — Direktīva 92/83/EEK — 4. panta 2. punkts — Maza alus darītava, kas ir juridiski un saimnieciski neatkarīga no citām alus darītavām — Juridiskas neatkarības un saimnieciskas neatkarības kritēriji — Iespēja tikt netieši ietekmētam) 17	17
2009/C 141/28	lieta C-134/08: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Hauptzollamt Bremen/J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j. (Regula (EK) Nr. 2193/2003 — Papildu muitas nodokļi dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs — Piemērojamība laikā — 4. panta 2. punkts — Produkti, kuri eksportēti pēc minētās regulas stāšanās spēkā, bet attiecībā uz kuriem var pierādīt, ka tie minēto nodokļu piemērošanas pirmajā dienā jau bijuši ceļā uz Kopienu — Aplikšana ar nodokli) 17	17
2009/C 141/29	lieta C-139/08: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Oberlandesgericht Karlsruhe (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Rafet Kçıku (Vīzas, patvērums, imigrācija — Trešās valsts pilsonis, kuram ir Šveices uzturēšanās atļauja — Ieceļošana un uzturēšanās dalībvalsts teritorijā citiem mērķiem, kas nav tranzīts — Vīzas neesamība) 18	18
2009/C 141/30	lieta C-167/08: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Hof van Cassatie van België (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited/Omnipol Ltd (Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 43. panta 1. punkts — Jurisdikcija un spriedumu izpilde — Jēdziens "puse") 18	18
2009/C 141/31	lieta C-321/08: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/29/EK — Uzņēmēju negodīga komercprakse iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 19	19
2009/C 141/32	lieta C-401/08: Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/82/EK — Briesmas, kas saistītas ar smagiem nelaimes gadījumiem, kuri saistīti ar bīstamām vielām — 11. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Ārējo operatīvās rīcības plānu par pasākumiem, kas jāveic ārpus uzņēmumu teritorijas, izstrādāšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 19	19
2009/C 141/33	lieta C-493/08: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/56/EK — Kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanās — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 20	20

2009/C 141/34	lieta C-525/06: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 24. marta rīkojums (Rechtbank van koophandel Hasselt (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — NV de Nationale Loterij/BVBA Customer Service Agency (Sprieduma par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu apstrīdēšana — Apelācijas tiesa, kas pati izskata pamata prāvu — Tiesvedības izbeigšana, nesniedzot atbildi)	20
2009/C 141/35	lieta C-374/07 P: Tiesas 2009. gada 20. janvāra rīkojums — Mebrom NV/Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība — Reāls un droši zināms kaitējums — Faktu un pierādījumu sagrozišana — Pierādīšanas pienākums)	20
2009/C 141/36	lieta C-38/08 P: Tiesas 2009. gada 20. janvāra rīkojums — Jörn Sack/Eiropas Kopienu Komisija (Apelācija — Civildienests — Atalgojums — Nodaļas vadītājiem paredzētās piemaksas nepiemērošana A*14 pakāpes juridiskajam padomniekam — Vienlīdzīgas attieksmes princips)	21
2009/C 141/37	lieta C-90/08 P: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 5. marta rīkojums — K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá (Apelācijas sūdzība — Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “CORPO LIVRE” reģistrācijas pieteikums — Agrāku valsts un starptautisku vārdisku preču zīmju “LIVRE” īpašnieka iebildumi — Agrāko preču zīmju izmantošanas pierādījumu novēlota iesniegšana — Iebildumu noraidīšana)	21
2009/C 141/38	lieta C-251/08 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 1. aprīļa spriedumu lietā T-412/07 Ammayappan Ayyanarsamy/Eiropas Kopienu Komisija un Vācijas Federatīvā Republika 2008. gada 3. jūnijā iesniedzis Ammayappan Ayyanarsamy	22
2009/C 141/39	lieta C-387/08 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2008. gada 25. jūnija rīkojumu lietā T-185/08 VDH Projektentwicklung GmbH un Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH/Eiropas Kopienu Komisija 2008. gada 27. augustā iesniegusi VDH Projektentwicklung GmbH un Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH	22
2009/C 141/40	lieta C-104/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spānija) 2009. gada 19. marta rīkojumu — Pedro Manuel Roca Álvarez/Sesa Start España ETT SA	22
2009/C 141/41	lieta C-106/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 18. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-211/04 un T-215/04 Government of Gibraltar un Apvienotā Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 18. martā iesniegusi Eiropas Kopienu Komisija	22
2009/C 141/42	lieta C-107/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā T-211/04 Government of Gibraltar un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 20. martā iesniegusi Spānijas Karaliste	23
2009/C 141/43	lieta C-108/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Baranya Megyei Bíróság (Ungārija) 2009. gada 23. marta rīkojumu — Ker-Optika Bt./ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet	24

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	<i>Lappuse</i>
2009/C 141/44	lieta C-109/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesarbeitsgericht (Vācija) 2009. gada 23. marta rīkojumu — Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan	25
2009/C 141/45	lieta C-111/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Okresním soudem v Chebu (Čehijas Republika) 2009. gada 23. marta rīkojumu — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group/Michal Bilas	25
2009/C 141/46	lieta C-115/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) 2009. gada 27. marta rīkojumu — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg	26
2009/C 141/47	lieta C-117/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2009. gada 14. janvāra spriedumu lietā T-162/06 Kronoply GmbH & Co.KG/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 31. martā iesniegusi Kronoply GmbH, iepriekšējais nosaukums Kronoply GmbH & Co.KG	26
2009/C 141/48	lieta C-118/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Austrija) 2009. gada 1. aprīļa rīkojumu — Mag. lic. Robert Koller/Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz	28
2009/C 141/49	lieta C-119/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Conseil d'État (Francija) 2009. gada 1. aprīļa rīkojumu — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable/Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique	28
2009/C 141/50	lieta C-120/09: Prasība, kas celta 2009. gada 1. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste	28
2009/C 141/51	lieta C-121/09: Prasība, kas celta 2009. gada 1. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika	29
2009/C 141/52	lieta C-122/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Symvoulio tis Epikrateias (Grieķija) 2009. gada 2. aprīļa rīkojumu — Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoïkes Grammes, N.E.Lesbou, Blue Star Ferries/Ypourgos Emborikis Naftilias	30
2009/C 141/53	lieta C-125/09: Prasība, kas celta 2009. gada 2. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Kipras Republika	31
2009/C 141/54	lieta C-126/09: Prasība, kas celta 2009. gada 3. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	31
2009/C 141/55	lieta C-127/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht Nürnberg (Vācija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Coty Prestige Lancaster Group GmbH/Simex Trading AG	32
2009/C 141/56	lieta C-136/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Areios Pagos (Grieķija) 2009. gada 10. aprīļa rīkojumu — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon/DIVANI AKROPOLIS Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki Etaireia	32

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	<i>Lappuse</i>
2009/C 141/57	lieta C-137/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Raad van State (Nīderlande) 2009. gada 15. aprīļa rīkojumu — 1. M. Josemans un 2. Māstrihtas birģermeistars	32
2009/C 141/58	lieta T-139/09: Prasība, kas celta 2009. gada 16. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste	33
2009/C 141/59	lieta C-141/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	33
2009/C 141/60	lieta C-149/09: Prasība, kas celta 2009. gada 27. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	33
2009/C 141/61	lieta C-132/07: Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 12. marta rīkojums (Rechtbank van koophandel Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV/Andacon NV	34
2009/C 141/62	lieta C-112/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 13. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste	34
2009/C 141/63	lieta C-193/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 3. marta rīkojums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Hermann Fisher, Rolf Schlatter, piedaloties: Regierungspräsidentium Freiburg	34
2009/C 141/64	lieta C-234/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 12. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija	34
2009/C 141/65	lieta C-269/08: Tiesas septītās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 5. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Maltas Republika	34
2009/C 141/66	lieta C-283/08: Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 17. decembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste	35
2009/C 141/67	lieta C-284/08: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 5. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	35
2009/C 141/68	lieta C-294/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 2. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Čehijas Republika	35
2009/C 141/69	lieta C-326/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 20. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	35
2009/C 141/70	lieta C-369/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 20. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	35
2009/C 141/71	lieta C-463/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 10. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste	35

2009/C 141/72	lieta C-514/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 24. marta rīkojums (Tribunal de première instance de Namur (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Atenor Group SA/Beļģijas valsts	36
2009/C 141/73	lieta C-584/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 24. marta rīkojums (Cour d'appel de Liège (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA/Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd	36

Pirmās instances tiesa

2009/C 141/74	lieta T-12/03: Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Itochu/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Video spēļu konsoļu un spēļu bloku, kas ir saderīgi ar Nintendo spēļu konsoļiem, tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Paralēlā eksporta ierobežojums — Pārkāpjošo darbību attiecināmība — Naudas sodi — Atšķirīga attieksme — Preventīva ietekme — Pārkāpuma ilgums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība administratīvajā procedūrā)	37
2009/C 141/75	lieta T-13/03: Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Nintendo un Nintendo of Europe/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Video spēļu konsoļu un Nintendo spēļu bloku tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Paralēlā eksporta ierobežojums — Naudas sodi — Preventīva ietekme — Pārkāpuma ilgums — Atbildību pastiprinoši apstākļi — Aizsācēja vai pamudinātāja loma — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība administratīvajā procedūrā)	37
2009/C 141/76	lieta T-18/03: Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums — CD-Contact Data/Komisija (Konkurence — Aizliegtās vienošanās — Video spēļu konsoļu un Nintendo spēļu bloku tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Paralēlā eksporta ierobežojums — Pierādījums par vienošanās esamību, kas paredz ierobežot paralēlo tirdzniecību — Naudas sodi — Atšķirīga attieksme — Atbildību mīkstinoši apstākļi)	38
2009/C 141/77	lieta T-281/06: Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums — Spānija/Komisija (ELVGF — Garantiju nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Kompensācijas atbalsts banānu ražotājiem — Kvalitātes kontroles pārkāpumi — Piemērotās finanšu korekcijas veids — Samērīgums)	38
2009/C 141/78	lieta T-23/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa spriedums — Borco-Marken-Import Matt-hiesen/ITSB ("α") (Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes "α" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	38
2009/C 141/79	lieta T-430/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa spriedums — Bodegas Montebello/ITSB — Montebello ("MONTEBELLO RHUM AGRICOLE") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "MONTEBELLO RHUM AGRICOLE" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme "MONTEBELLO" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Preču līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	39

2009/C 141/80	lieta T-449/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 5. maija spriedums — Rotter/ITSB (Savienotu desiņu forma) (Kopienas preču zīme — Kopienas trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Savienotu desiņu forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	39
2009/C 141/81	lieta T-492/07 P: Pirmās instances tiesas 2009. gada 24. aprīļa spriedums — Sanchez Ferriz u.c./Komisija (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2005. gada paaugstināšana amatā — Neiekļaušana amatā paaugstināto ierēdņu sarakstā — Standarta reizināšanas likmes — Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 6. un 10. pants — Interese izvirzīt pamatu)	39
2009/C 141/82	lieta T-12/08 P: Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. maija spriedums — M/Eiropas Zāļu aģentūra (EMEA) (Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Invaliditāte — Lūgums atkārtoti izvērtēt lēmumu noraidīt pirmo lūgumu par invaliditātes komisijas sasaukšanu — Prasība atcelt tiesību aktu — Nepārsūdzams tiesību akts — Apstiprinošs tiesību akts — Jauni un būtiski fakti — Pieņemamība — Ārpuslīgumiskā atbildība — Morālais kaitējums)	40
2009/C 141/83	lieta T-81/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa spriedums — Enercon/ITSB (“E-Ship”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “E-Ship” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	40
2009/C 141/84	lieta T-104/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 5. maija spriedums — ars Parfum Creation & Consulting/ITSB (smaržu flakona forma) (Kopienas preču zīme — Kopienas trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Smaržu flakona forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 73. pants un 74. panta 1. punkts)	41
2009/C 141/85	lieta T-184/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 27. marta rīkojums — Alves dos Santos/Komisija (Eiropas Sociālais fonds — Apmācības darbības — Sākotnēji piešķirtā finanšu atbalsta samazināšana — Prasības pieteikums — Formas prasības — Acīmredzama nepieņemamība)	41
2009/C 141/86	lieta T-217/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 22. aprīļa rīkojums — Bundesverband Deutscher Milchviehhalter u.c./Padome (Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (EK) Nr. 248/2008 — Piena kvotu sistēma — Valsts piena kvotu palielināšana — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)	41
2009/C 141/87	lieta T-280/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 1. aprīļa rīkojums — Perry/Komisija (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Noilgums — Nepieņemamība)	42
2009/C 141/88	lieta T-359/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 31. marta rīkojums — Spānija/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdētā akta atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	42
2009/C 141/89	lieta T-360/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 31. marta rīkojums — Spānija/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdētā akta atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	42
2009/C 141/90	lieta T-43/09: Pirmās instances tiesas 2009. gada 2. aprīļa rīkojums — Cachuera/ITSB — Gelkaps (“Ayanda”) (Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības — Nepieņemamība)	42

2009/C 141/91	lieta T-52/09 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 24. aprīļa rīkojums — Nycomed Danmark/EMEA (Pagaidu noregulējums — Atļauja zāļu tirdzniecībai — Ultraskaņas ehokardiogrāfijas kontrastviela, ko paredzēts izmantot diagnostikas mērķiem (perflubutāns) — EMEA atteikums piešķirt atbrīvojumu no pienākuma iesniegt pediatriskās izmeklēšanas plānu — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)	43
2009/C 141/92	lieta T-96/09 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 3. aprīļa rīkojums — UCAPT/Komisija (Pagaidu noregulējums — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība)	43
2009/C 141/93	lieta T-114/09: Prasība, kas celta 2009. gada 24. martā — Viasat Broadcasting UK/Eiropas Kopienu Komisiju	43
2009/C 141/94	lieta T-118/09: Prasība, kas celta 2009. gada 20. martā — La Sonrisa de Carmen un Bloom Clothes/ITSB — Heldmann (“BLOOMCLOTHES”)	44
2009/C 141/95	lieta T-122/09: Prasība, kas celta 2009. gada 23. martā — Zhejiang Xinshiji Foods un Hubei Xinshiji Foods/Padome	44
2009/C 141/96	lieta T-123/09: Prasība, kas celta 2009. gada 28. martā — Ryanair/Komisija	45
2009/C 141/97	lieta T-128/09: Prasība, kas celta 2009. gada 31. martā — Meridiana un Eurofly/Komisija	46
2009/C 141/98	lieta T-129/09: Prasība, kas celta 2009. gada 2. aprīlī — Bongrain/ITSB — Apetito (“APETITO”)	47
2009/C 141/99	lieta T-133/09: Prasība, kas celta 2009. gada 27. martā— I Marchi Italiani un B Antonio Basile 1952/ITSB — Osra (“B Antonio Basile 1952”)	47
2009/C 141/100	lieta T-134/09: Prasība, kas celta 2009. gada 30. martā — B Antonio Basile 1952 un I Marchi Italiani/ITSB — Osra (“B Antonio Basile 1952”)	48
2009/C 141/101	lieta T-135/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Nexans France un Nexans/Eiropas Kopienu Komisija	48
2009/C 141/102	lieta T-136/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Komisija/Galor	49
2009/C 141/103	lieta T-139/09: Prasība, kas celta 2009. gada 8. aprīlī — Francija/Komisija	49
2009/C 141/104	lieta T-140/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia/ Komisija	50
2009/C 141/105	lieta T-145/09: Prasība, kas celta 2009. gada 6. aprīlī — Bredenkamp u.c./Komisija	51
2009/C 141/106	lieta T-146/09: Prasība, kas celta 2009. gada 9. aprīlī — Parker ITR un Parker-Hannifin/Komisija ...	51
2009/C 141/107	lieta T-148/09: Prasība, kas celta 2009. gada 9. aprīlī — Trelleborg/Komisija	52

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2009/C 141/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 129, 6.6.2009.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 113, 16.5.2009.

OV C 102, 1.5.2009.

OV C 90, 18.4.2009.

OV C 82, 4.4.2009.

OV C 69, 21.3.2009.

OV C 55, 7.3.2009.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö/Eiropas Kopienu Komisija, Somijas Republika, Spānijas Karaliste

(lieta C-362/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācijas sūdzība — Dabisko dzīvotņu aizsardzība — Ar Komisijas lēmumu pieņemts Kopienas nozīmes teritoriju saraksts boreālajam biogeogrāfiskajam reģionam — Pret šo lēmumu vērstas fizisku vai juridisku personu prasības atcelt tiesību aktu pieņemamība)

(2009/C 141/02)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö (pārstāvis — K. Martinens [K. Martinen], asianajaja)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Hutunens (M. Huttunen) un M. van Bēks (M. van Beek))

Persona, kas iestājusies lietā Eiropas Kopienu Komisijas atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji — F. Diess Moreno (F. Díez Moreno))

Priekšmets

Apelācija, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 22. jūnija rīkojumu lietā T-150/05 *Sahlstedt u.c./Eiropas Kopienu Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja kā nepieņemamu prasību atcelt Komisijas 2005. gada 13. janvāra Lēmumu 2005/101/EK, ar ko atbilstoši Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu boreālajam biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 40, 1. lpp.) — Jēdziens “tieši skarts” EKL 230. panta izpratnē

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Sahlsteds u.c. atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Spānijas Karaliste un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 261, 28.10.2006.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums — France Télécom SA/Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-202/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Liela ātruma interneta piekļuves pakalpojumu tirgus — Plēsonīgas cenas — Ciesto zaudējumu atgūšana — Tiesības uz pielāgošanu)

(2009/C 141/03)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: France Télécom SA (pārstāvji — Ž. Filips [J. Philippe], I. Kalvē [H. Calvet], O. V. Brauers [O. W. Brouwer] un T. Jansens [T. Janssens], avocats)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — E. Žipinī Furnjē [E. Gippini Fournier])

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2007. gada 30. janvāra spriedumu lietā T-340/03 *France Télécom/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi *France Télécom* prasību, kas celta par Komisijas 2003. gada 16. jūlija lēmumu par EKL 82. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.233 — *Wanadoo Interactive*) — Liela ātruma interneta piekļuves (ADSL) pakalpojumu tirgus — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Plēsonīgas cenas, pielāgošanās konkurentu cenām un zaudējumu atgūšanas jēdzieni

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) France Télécom SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 170, 21.7.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Audiencia Provincial de Barcelona (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pedro IV Servicios, S.L./Total España SA

(lieta C-260/07) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — EKL 81. pants — Degvielas un degmaisījumu ekskluzīvās piegādes nolīgums — Atbrīvojums — Regula (EEK) Nr. 1984/83 — 12. panta 2. punkts — Regula (EEK) Nr. 2790/99 — 4. panta a) punkts un 5. panta a) punkts — Ekskluzivitātes periods — Mazumtirdzniecības cenas noteikšana)

(2009/C 141/04)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Barcelona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Pedro IV Servicios, S.L.

Atbildētāja: Total España SA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Audiencia Provincial de Barcelona — EKL 81. panta 1. punkta a) apakšpunkta, Komisijas 1983. gada 22. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1984/83 par Līguma 85. panta 3. punkta piemērošanu dažām ekskluzīvās tirdzniecības nolīgumu kategorijām (OV L 173, 5. lpp.) preambulas astotā apsvēruma, 10. panta, 12. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 2. punkta un Komisijas 1999. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 2790/99 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām (OV L 336, 21. lpp.) 4. panta a) punkta un 5. panta interpretācija — Starp piegādātāju un degvielas uzpildes stacijas lietotāju noslēgts līgums par ekskluzīvu degvielas izplatīšanu — Piegādātāja vajadzība būt zemesgabala un degvielas uzpildes stacijas iekārtu īpašniekam vai kā citādi būt juridiski tiesīgam iznomāt degvielas uzpildes staciju tālākpārdevējam, kas ir zemesgabala īpašnieks — Tālākpārdevēja brīvības noteikt pārdošanas cenu ierobežojums

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 1983. gada 22. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1984/83 par Līguma [81.] panta 3. punkta piemērošanu dažām ekskluzīvās tirdzniecības nolīgumu kategorijām, kas grozīta ar Komisijas 1997. gada 30. jūlija Regulu (EK) Nr. 1582/97, 12. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu piemērot tajā paredzēto atkāpi, šajā tiesību normā nav prasīts, lai piegādātājs būtu tā zemes gabala īpašnieks, uz kura tas ir uzbūvējis degvielas uzpildes staciju, ko tas iznomā pārdevējam;
- 2) Komisijas 1999. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 2790/99 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām 5. panta a) punkts jāinterpretē tādējādi, ka, lai varētu piemērot tajā paredzēto atkāpi, šajā normā prasīts, lai piegādātājs būtu gan degvielas uzpildes stacijas, ko tas iznomā pārdevējam, gan zemes gabala, uz kura tā ir uzbūvēta, īpašnieks vai lai tad, ja tas nav īpašnieks, tas šos īpašumus nomātu no trešām personām, kas nav saistītas ar pārdevēju;
- 3) tādām līgumu klauzulām par mazumtirdzniecības cenu kā pamata lietā var tikt piemērots kategoriju atbrīvojums saskaņā ar Regulu Nr. 1984/83, kas grozīta ar Regulu Nr. 1582/97, un Regulu Nr. 2790/99, ja piegādātājs nosaka tikai maksimālo pārdošanas cenu vai iesaka pārdošanas cenu un ja pārdevējam tādējādi ir reāla iespēja noteikt mazumtirdzniecības cenu. Savukārt šie atbrīvojumi šādām klauzulām nav piemērojami, ja ar tām piegādātājs tieši vai ar netiešiem vai slēptiem paņēmieniem nosaka mazumtirdzniecības cenu vai minimālo pārdošanas cenu. Iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus līgumiskos pienākumus to saimnieciskā un juridiskā kontekstā, kā arī pamata lietas dalībnieku rīcību, jāizvērtē, vai šādi pasākumi ierobežo pārdevēju.

(¹) OV C 183, 4.8.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — VTB-VAB NV (C-261/07), Galatea BVBA (C-299/07)/Total Belgium NV (C-261/07), Sanoma Magazines Belgium NV (C-299/07)

(apvienotās lietas C-261/07 un C-299/07) (¹)

(Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko aizliedz patērētājiem sniegt saistītus piedāvājumus)

(2009/C 141/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: VTB-VAB NV (C-261/07), Galatea BVBA (C-299/07)

Atbildētājas: Total Belgium NV (C-261/07), Sanoma Magazines Belgium NV (C-299/07)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rechtbank van koop-handel te Antwerpen* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 22. lpp.), interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kurā aizliegti apvienotie piedāvājumi patērētājiem

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamata lietās, kurā, izņemot konkrētus gadījumus un neņemot vērā lietas īpašos apstākļus, pārdevējam tiek aizliegts sniegt patērētājam jebkādu saistīto piedāvājumu.

(¹) OV C 199, 25.08.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste

(lieta C-287/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/17/EK — Publiskā iepirkuma līgumu ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūra — Nepareiza vai nepilnīga transponēšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 141/06)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Stromsky, D. Kukovec un M. Konstantinidis)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvji — D. Haven un J.-C. Halleux)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību normu, kas vajadzīgas, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, (OV L 134, 1. lpp.) prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) Belģijas Karaliste,

— nepieņemot visus tos normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai pilnībā un pareizi transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu, c) apakšpunkta otro daļu, d) apakšpunktu, 13. punkta otro daļu, 14. panta 4. punktu, 17. panta 10. punkta a) un c) apakšpunktu, 34. panta 8. punktu, 36. panta 2. punktu, 39. panta 2. punktu, 45. panta 1. punktu un 3. punkta a) un c) apakšpunktu, 48. panta 1.-4. punktu un 6. punkta c) apakšpunktu, 49. panta 2. punkta otro ievilkumu un 3. un 5. punktu, 50. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, 52. panta 1. punktu, 57. panta 1. punkta otrās daļas d) un e) apakšpunktu, un 3. punkta pirmo teikumu, kā arī 65. panta 2. punktu, un

— nepieņemot noteiktajā termiņā normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2004/17/EK 9. pantam, 34. panta 2. punktam, 52. panta 3. punktam un 57. panta 3. punkta otrajam teikumam,

nav izpildījusi minētajā direktīvā paredzētos pienākumus.

2) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 211, 08.09.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste

(lieta C-292/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Publiskie iepirkumi — Direktīva 2004/18/EK — Būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras — Neatbilstošā noteiktajā termiņā)

(2009/C 141/07)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Stromsky, D. Kukovec un M. Konstantinidis)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvji — D. Haven un J.-C. Halleux)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu vai pareizi un/vai pilnībā transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2005. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2083/2005, 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopā ar I pielikumu, kā arī 9. panta 1. punkta otro teikumu un 8. punkta a) apakšpunkta i) un iii) ievilkumu, 23. panta 2. punktu, 30. panta 2.-4. punktu, 31. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 38. panta 1. punktu, 43. panta pirmās daļas d) apakšpunktu, 44. panta 2. punkta otro daļu un 3. un 4. punktu, 46. panta pirmo daļu, 48. panta 2. punkta f) apakšpunktu, 55. panta 1. punkta otrās daļas d) un e) apakšpunktu un 3. punktu, 67. panta 2. punkta otro un trešo daļu, 68. panta a) apakšpunkta pirmo daļu, 72. pantu un 74. panta 1. punktu, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 211, 08.09.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(lieta C-331/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību akti dzīvnieku barības un pārtikas aprites jomā — Regula (EK) Nr. 882/2004 — Nepietiekami līdzekļi, kas piešķirti dienestiem, kuri veic veterināro kontroli)

(2009/C 141/08)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — H. Tserepa-Lacombe un F. Erlbacher)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — S. Charitaki un I. Chalkias)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 1. lpp.), 4. panta 2. punkta pārkāpums — Nepietiekami līdzekļi, kas piešķirti dienestiem, kuri veic veterināro kontroli

Rezolutīvā daļa:

- 1) neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu nepietiekamo darbinieku skaitu dienestos, kuri veic veterināro kontroli Grieķijā, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti saskaņā ar 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 247, 20.10.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), piedaloties: Sanofi Aventis SpA, Sanofi Aventis SpA (C-353/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), IFB Stroder Srl (C-354/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Schering Plough SpA (C-355/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), piedaloties: Baxter SpA, Bayer SpA (C-356/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute, Simesa SpA (C-365/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), piedaloties: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, Abbott SpA (C-366/07)/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Baxter SpA (C-367/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, un SALF SpA (C-400/07)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(apvienotās lietas no C-352/07 līdz C-356/07, no C-365/07 līdz C-367/07 un C-400/07) ⁽¹⁾

(Direktīva 89/105/EEK — Pasākumu, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas, pārskatāmība — 4. pants — Cenu iesaldēšana — Cenu samazināšana)

(2009/C 141/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07), Sanofi Aventis SpA (C-353/07), IFB Stroder Srl (C-354/07), Schering Plough SpA (C-355/07), Bayer SpA (C-356/07), Simesa SpA (C-365/07), Abbott SpA (C-366/07), Baxter SpA (C-367/07), SALF SpA (C-400/07)

Atbildētāji: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās (OV L 40, 8. lpp.), 4. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Zāļu cenu iesaldēšana —

Procedūras, kas jāievēro gadījumā, kad tiek veikta cenas samazināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās, 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības, dalībvalsts kompetentās iestādes var pieņemt vispārpiemērojamus pasākumus visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenas samazināšanai, pat ja pirms šo pasākumu pieņemšanas nav tikusi veikta šo cenu iesaldēšana;
- 2) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības, ir iespējams pieņemt pasākumus visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu samazināšanai vairākas reizes gadā, kā arī to atkārtoti veikt vairākus gadus pēc kārtas;
- 3) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ka pasākumi visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenu kontrolei tiek pieņemti, pamatojoties uz paredzētajiem izdevumiem, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šajā tiesību normā noteiktās prasības un ka aprēķini ir pamatoti ar objektīviem un pārbaudāmiem apstākļiem;
- 4) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm, ievērojot šajā direktīvā noteikto pārskatāmības mērķi, kā arī minētajā tiesību normā norādītās prasības, ir jānosaka kritēriji, uz kuru pamata jāpārbauda šajā tiesību normā paredzētie makroekonomiskie apstākļi, un šie kritēriji var būt gan vienīgi izdevumi par zālēm, visi veselības aprūpes izdevumi vai arī cita veida izdevumi;
- 5) Direktīvas 89/105 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - dalībvalstīm visos gadījumos ir jāparedz iespēja uzņēmumam, uz kuru attiecas visu zāļu vai noteiktu kategoriju zāļu cenas iesaldēšanas vai pazemināšanas pasākums, pieprasīt izņēmumu no cenas, kas noteikta, ņemot vērā šos pasākumus;
 - tām ir jānodrošina, ka par katru šādu lūgumu tiek pieņemts argumentēts lēmums, un
 - attiecīgā uzņēmuma dalība lēmuma pieņemšanā sastāv no, pirmkārt, pienācīga īpašo apsvērumu pamatojuma, kas pamato lūgumu piemērot izņēmumu, iesniegšanas un, otrkārt, iesniegto papildu sīkāku informāciju gadījumā, ja informācija, kas tika iesniegta lūguma pamatojumam, nav pietiekama.

⁽¹⁾ OV C 247, 20.10.2007.

OV C 269, 10.11.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — TNT Post UK Ltd, The Queen/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(lieta C-357/07) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts — Valsts pasta dienestu sniegti pakalpojumi)

(2009/C 141/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: TNT Post UK Ltd, The Queen

Atbildētājs: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Piedaloties: Royal Mail Group Ltd

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Atbrīvojumi par labu noteiktām darbībām vispārējās sabiedrības interesēs — Valsts pasta dienestu sniegti pakalpojumi — Jēdziens "valsts pasta dienesti" — Komercsabiedrības, kas sniedz pasta pakalpojumus, ietveršana

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā minētais jēdziens "valsts pasta dienesti" ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, vai tie būtu valsts vai privāti uzņēmumi, kas uzņemas pilnībā vai daļēji nodrošināt vispārēju pasta pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, kā tas ir definēts 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvā 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvu 2002/39/EK;

2) Sestās direktīvas 77/388 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums ir piešķirams pakalpojumu sniegšanai un ar to saistītai preču piegādei — izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus —, ko veic valsts pasta dienesti, proti, to kā pakalpojuma sniedzēju, kas uzņemas pilnībā vai daļēji nodrošināt vispārēju pasta pakalpojumu sniegšanu dalībvalstī, statusā. Minētais atbrīvojums nav piemērojams ne pakalpojumu sniegšanai, ne arī ar to saistītai preču piegādei, par kuru nosacījumiem ir notikusi individuāla vienošanās.

⁽¹⁾ OV C 247, 20.10.2007.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums — Mebrom NV/Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-373/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Ozona slāņa aizsardzība — Metilbromīda imports Eiropas Savienībā — Atteikums piešķirt importa kvotas 2005. gadam — Tiesiskā palāvība — Tiesiskā drošība)

(2009/C 141/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mebrom NV (pārstāvji — K. Van Maldegem un C. Mereu, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — X. Lewis)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 22. maija spriedumu lietā T-216/05 Mebrom/Komisija, ar kuru Pirmās instance tiesa kā nepamatotu ir noraidījusi prasību atcelt Komisijas 2005. gada 11. aprīļa Lēmumu A(05)4338-D/6176, ar kuru ir atteikts piešķirt prasītājam metilbromīda importa Eiropas Savienībā kvotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulas (EK) Nr. 2037/2000 par vielām, kas noārda ozona slāni (OV L 244, 1. lpp.), 6. un 7. pantu — Kopienu tiesību nepareiza piemērošana — Nepietiekams pamatojums — EKL 220. panta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Mebrom NV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 247, 20.10.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C-380/07)/Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou

(apvienotās lietas no C-378/07 līdz C-380/07) ⁽¹⁾

(Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. un 8. klauzula — Uz noteiktu laiku noslēgtie darba līgumi publiskajā sektorā — Pirmais vai vienīgais līgums — Secīgi līgumi — Līdzvērtīgs tiesisks pasākums — Darbaņēmēju vispārējā aizsardzības līmeņa pazemināšana — Pasākumi, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu — Sankcijas — Absolūts aizliegums pārveidot uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus par uz nenoteiktu laiku noslēgtiem līgumiem publiskajā sektorā — Direktīvas nepareizas transpozīcijas sekas — Atbilstīga interpretācija)

(2009/C 141/12)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C-380/07)

Atbildētāja: Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Monomeles Protodikeio Rethymnis — Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.) pielikuma 5. klauzulas un 8. klauzulas 1. un 3. punkta interpretācija — Aizliegums pieņemt valsts tiesiskos pasākumus, ar kuriem tiek transponēta direktīva, ja tiesiskajā regulējumā jau pirms direktīvas spēkā stāšanās pastāvēja līdzvērtīgas tiesību normas Pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta izpratnē un ja ar jauno tiesisko regulējumu tiek samazināts vispārējais darbaņēmēju, kuriem ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku, aizsardzības līmenis

Rezolutīvā daļa

1) 1999. gada 18. martā noslēgtā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ietverts Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat-

nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 5. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj dalībvalstij pieņemt tādu valsts tiesisko regulējumu kā Prezidenta dekrēts Nr. 164/2004 par noteikumiem attiecībā uz darbaņēmējiem, kas nodarbināti saskaņā ar uz noteiktu laiku noslēgtiem darba līgumiem publiskajā sektorā, kurā — nolūkā transponēt īpaši Direktīvu 1999/70 saistībā ar tās normu piemērošanu publiskajā sektorā — ir paredzēts ieviest secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu vai darba attiecību ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas pasākumus, kas uzskaitīti minētās klauzulas 1. punkta a)–c) apakšpunktā, gadījumā, ja valsts tiesībās jau pastāv — kas jāpārbauda iesniegdzējtiesai — “līdzvērtīgs tiesisks pasākums” minētās klauzulas izpratnē, tās kā Likuma Nr. 2112/1920, kas attiecas uz privātā sektora darbaņēmēju darba līgumu obligātu izbeigšanu, 8. panta 3. punkts, tomēr ar nosacījumu, ka minētais tiesiskais regulējums, pirmkārt, neietekmē uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu vai darba attiecību ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas efektivitāti, kas izriet no minētā līdzvērtīgā tiesiskā pasākuma, un, otrkārt, tajā tiek ievērotas Kopienas tiesības un cita starpā minētā pamatnolīguma 8. klauzulas 3. punkts;

- 2) pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj attiecīgās dalībvalsts iestādēm piemērot tādu valsts tiesisku regulējumu kā pamata lietās tādā veidā, ka secīgu darba līgumu noslēgšana uz noteiktu laiku publiskajā sektorā ir uzskatāma par attaisnotu ar “objektīviem iemesliem” minētās klauzulas izpratnē, pamatojoties tikai uz to, ka šie līgumi ir balstīti uz tiesību normām, kas atļauj atjaunot šādus līgumus, lai apmierinātu noteiktas pagaidu vajadzības, lai gan patiesībā šīs vajadzības ir pastāvīgas un ilgstošas. Savukārt šī pati klauzula nav piemērojama pirmā vai vienīgā darba līguma noslēgšanai vai pirmo vai vienīgo darba attiecību nodibināšanai uz noteiktu laiku;
- 3) pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 8. klauzulas 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētajā klauzulā paredzētā “līmeņa pazemināšana” ir jāizskata vienīgi salīdzinājumā ar vispārējo aizsardzības līmeni, kāds attiecīgajā dalībvalstī bija piemērojams gan darbaņēmējiem, kuri noslēguši secīgus darba līgumus uz noteiktu laiku, gan darbaņēmējiem, kuri noslēguši pirmo un vienīgo darba līgumu uz noteiktu laiku;
- 4) pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 8. klauzulas 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā Prezidenta dekrēts Nr. 164/2004, saskaņā ar kuru — atšķirībā no iepriekšējās valsts tiesību normas, tādas kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts —, pirmkārt, gadījumos, kad publiskajā sektorā ir notikusi uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīga izmantošana, vairs nav paredzēta to pārkvalificēšana par uz nenoteiktu laiku noslēgtiem darba līgumiem vai arī šāda pārkvalificēšana ir pakļauta noteiktiem kumulatīviem un ierobežojošiem nosacījumiem un, otrkārt, tajā paredzētie aizsardzības pasākumi nav piemērojami darbaņēmējiem, kas noslēguši pirmo vai vienīgo darba līgumu uz noteiktu laiku, ja šādi grozījumi — kas jāpārbauda minētajai tiesai — attiecas uz darbaņēmēju, kas noslēguši darba līgumu uz noteiktu laiku, ierobežotu kategoriju vai ir kompensēti, veicot uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas pasākumus minētā pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta izpratnē;

Tomēr, ieviešot šo pamatnoļīgumu ar tādu valsts tiesisko regulējumu kā Prezidenta dekrēts Nr. 164/2004, nedrīkst samazināt aizsardzību, kāda iepriekš bija piemērojama iekšējā tiesību sistēmā uz noteiktu laiku nodarbinātajiem darba ņēmējiem, līdz lūmenim, kas būtu zemāks par to, kāds noteikts ar minimālajām obligātajām aizsardzības normām, kuras paredzētas pamatnoļīgumā. It īpaši, lai tiktu ievērots pamatnoļīguma 5. klauzulas 1. punkts, saistībā ar secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu šādā tiesiskā regulējumā ir jāparedz efektīvi un saistoši pasākumi šādas ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai, kā arī sankcijas, kas ir pietiekami efektīvas un preventīvas, lai nodrošinātu pilnīgu šo novēršanas pasākumu efektivitāti. Līdz ar to iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šie nosacījumi ir izpildīti;

- 5) tādos apstākļos kā pamata lietās pamatnoļīgums par darbu uz noteiktu laiku ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja attiecīgās dalībvalsts iekšējā tiesību sistēmā konkrētajā sektorā ir paredzēti citi efektīvi pasākumi, lai novērstu un, ja nepieciešams, noteiktu sankciju par secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu pamatnoļīguma 5. klauzulas 1. punkta izpratnē, tas neliedz piemērot valsts tiesību normu, ar kuru tikai publiskajā sektorā absolūti ir aizliegts pārveidot par uz nenoteiktu laiku noslēgtiem darba līgumiem secīgus uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus, kas ir jāuzskata par ļaunprātīgi izmantotiem, jo tie ir paredzēti, lai apmierinātu pastāvīgas un ilgstošas darba devēja vajadzības. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, kādā mērā attiecīgo valsts tiesību normu piemērošanas nosacījumi un faktiskā īstenošana veido atbilstīgu pasākumu, lai novērstu un, ja nepieciešams, noteiktu sankciju gadījumā, kad publiskā administrācija ļaunprātīgi izmanto secīgus uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus vai darba attiecības;

Savukārt, tā kā pamatnoļīguma 5. klauzulas 1. punkts nav piemērojams darba ņēmējiem, kas noslēguši pirmo vai vienīgo darba līgumu uz noteiktu laiku, ar šo normu dalībvalstīm nav uzlikts pienākums ieviest sankcijas gadījumā, ja šāds līgums patiesībā attiecas uz pastāvīgām un ilgstošām darba devēja vajadzībām;

- 6) iesniedzējtiesai attiecīgās valsts tiesību normas ir jāinterpretē cik vien iespējams atbilstoši pamatnoļīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punktam un 8. klauzulas 3. punktam, kā arī, to darot, ir jāpārbauda, vai "līdzvērtīgs tiesisks pasākums" pirmās minētās klauzulas izpratnē — tāds kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punktā paredzētais — pamata lietās ir jāpiemēro dažu citu valsts tiesību normu vietā.

(¹) OV C 269, 10.11.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Corte d'appello di Milano (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Marco Gambazzi/DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

(lieta C-394/07) (¹)

(Briseles Konvencija — Spriedumu atzīšana un izpilde — Atteikuma pamatojumi — Valsts, kurā atzīšana prasīta, sabiedriskās kārtības pārkāpums — Atbildētāja izslēgšana no tiesvedības izcelsmes valsts tiesās rīkojuma neizpildes dēļ)

(2009/C 141/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte d'appello di Milano

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Marco Gambazzi

Atbildētāji: DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Corte d'appello di Milano — Briseles Konvencijas 26. panta un 27. panta 1. punkta interpretācija — Nolēmums, kura atzīšana ir pretrunā ar tās valsts sabiedrisko kārtību, kurā ir prasīta izpilde — Nolēmums, kas neļauj vienai pusei aizstāvēties ("neļaušana piedalīties tiesvedībā") tiesneša rīkojuma neievērošanas dēļ

Rezolutīvā daļa:

1968. gada 27. septembra konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kurā grozījumi izdarīti ar 1978. gada 9. oktobra konvenciju par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanas, 1982. gada 25. oktobra konvenciju par Grieķijas Republikas pievienošanas, 1989. gada 26. maija konvenciju par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanas, kā arī 1996. gada 29. novembra konvenciju par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanas, 27. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

valsts, kurā atzīšana prasīta, tiesa, ievērojot šajā pantā minēto klauzulu par sabiedrisko kārtību, var ņemt vērā faktu, ka izcelsmes valsts tiesa ir lēmusi par atbildētāja iebildumiem, neuzklausdama atbildētāju, kurš ir bijis likumīgs tiesvedības dalībnieks, taču ar rīkojumu ir ticis izslēgts no tiesvedības, jo nav pienācīgi izpildījis ar iepriekš tās pašas tiesvedības ietvaros izdotu rīkojumu uzliktos pienākumus, ja saskaņā ar

vispārīgu tiesvedības vērtējumu un ņemot vērā apstākļu kopumu tai liekas, ka šis izslēgšanas pasākums ir acīmredzams un pārmērīgs atbildētāja tiesību tikt uzklautam traucējums.

(¹) OV C 283, 24.11.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(lieta C-406/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Kapitāla brīva aprīte — Tiešais nodoklis — No uzņēmumu akcijām saņemto dividendžu aplikšana ar nodokli — Līgumsabiedrībām piemērojamā nodokļa likme)

(2009/C 141/14)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — P. Mylonopoulos, M. Tassopoulou un I. Pouli)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 56. panta pārkāpums — Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz nodokļu atbrīvojumu dalībvalstī dibinātu sabiedrību izmaksātajām dividendēm, izslēdzot citā dalībvalstī dibinātu sabiedrību izmaksātās dividendes

Rezolutīvā daļa:

1) piemērojot ārvalstīs izmaksātajām dividendēm mazāk labvēlīgu nodokļu atbrīvojumu nekā Grieķijā izmaksātajām dividendēm, Grieķijas Republika nav izpildījusi EKL 43. pantā, EKL 56. pantā un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu atbilstošajos pantos, proti, tā 31. un 40. pantā paredzētos pienākumus;

atstājot spēkā Ienākuma nodokļa kodeksa (Likums Nr. 2238/1994 redakcijā, kas grozīta ar Likumu Nr. 3296/2004) noteikumus, ar kuriem ārvalstu līgumsabiedrībām Grieķijā ir uzlikta smagāka nodokļu nasta nekā vietējām līgumsabiedrībām, Grieķijas Republika nav izpildījusi EKL 43. pantā un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 31. pantā paredzētos pienākumus;

2) Grieķijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 269, 10.11.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Tribunale ordinario di Nocera Inferiore (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lodato Gennaro & C. SpA/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

(lieta C-415/07) (¹)

(Valsts atbalsts nodarbinātībai — Pamatnostādnes attiecībā uz atbalstu nodarbinātībai — Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes — Regula (EK) Nr. 2204/2002 — “Darba vietu izveidošanas” jēdziens — Darba vietu skaita palielināšanas aprēķināšana)

(2009/C 141/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Lodato Gennaro & C. SpA

Atbildētāji: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Komisijas 2002. gada 12. decembra Regulas Nr. 2204/2002 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu nodarbinātībai (OV L 337, 3. lpp.) interpretācija — Nosacījumu, kas vajadzīgi, lai iegūtu valsts atbalstu, izpildes pārbaude — Darba vietu palielināšanas pārbaude — Aprēķināšanas metode

Rezolutīvā daļa:

pārbaudot, vai ir noticis darba vietu skaita pieaugums, Pamatnostādnes attiecībā uz atbalstu nodarbinātībai ir jāinterpretē tādējādi, ka ir jāsalīdzina vidējais gada darba vienību skaits gadā pirms jaunu darbinieku pieņemšanas darbā ar vidējo gada darba vienību skaitu gadā pēc jaunu darbinieku pieņemšanas darbā.

(¹) OV C 283, 24.11.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Vestre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Frede Damgaard

(lieta C-421/07) ⁽¹⁾

(Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — Reklāmas jēdziens — Informācijas izplatīšana par zālēm, ko veic neatkarīga trešā persona pēc savas iniciatīvas)

(2009/C 141/16)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Lietas dalībnieks pamata procesā

Frede Damgaard

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vestre Landsret — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), 86. panta interpretācija — Reklāmas jēdziens — Informācijas izplatīšana par zālēm, ko trešā persona veic pēc savas iniciatīvas un neatkarīgi no ražotāja vai pārdevēja

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, 86. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās personas izplatīta informācija par zālēm, proti, to terapeitiskām vai profilaktiskām īpašībām, var tikt uzskatīta par reklāmu šī paša panta izpratnē, pat ja šī trešā persona darbojas pēc savas iniciatīvas un pilnībā juridiski un faktiski neatkarīgi no šādu zāļu ražotāja vai pārdevēja. Iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai šāda izplatīšana ir informācijas izplatīšana, apstāigājot klientus, aģitējot vai pamudinot, nolūkā veicināt zāļu parakstīšanu, piegādi, tirdzniecību vai patērēšanu.

⁽¹⁾ OV C 269, 10.11.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — AEPI Elliniki Etaireia pros Prostanian tis Pnevmatikis Idioktisias AE/Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-425/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Komisijas noraidīta sūdzība — Būtiski kopējā tirgus darbības traucējumi — Kopienas interešu neesamība)

(2009/C 141/17)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostanian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (pārstāvis — T. Asprogeraka Grīva [T. Asprogerakas Grivas], dikigoros)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — F. Kastiljo de la Tore [F. Castillo de la Torre] un T. Hristoforu [T. Christoforou])

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-229/05 AEPI Elliniki Etaireia pros Prostanian tis Pnevmatikis Idioktisias AE/Eiropas Kopienu Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa kā nepamatotu ir noraidījusi prasību atcelt Komisijas 2005. gada 18. aprīļa lēmumu noraidīt prasītājas sūdzību par EK līguma 81. un 82. panta pārkāpumu, ko ir izdarījušas blakustiesību kolektīvās pārvaldības iestādes ERATO, APOLLON un GRAMMO, kuras bija noteikušas nesamērīgu maksu, ko kā atlīdzību par dziedātāju, mūziķu un skaņu ierakstu producentu blakustiesībām maksā radio stacijas un televīzija

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) AEPI Elliniki Etaireia pros Prostanian tis Pnevmatikis Idioktisias AE atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 269, 10.11.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA/Eiropas Kopienų Komisija, Francijas Republika, Orange France S.A., Société française du radiotéléphone — SFR

(lieta C-431/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Valsts atbalsts — EKL 88. panta 2. punkts — Formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas nosacījumi — Nopietnas grūtības — Valsts atbalstu veidojošie elementi — Valsts līdzekļi — Nediskriminācijas princips)

(2009/C 141/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (pārstāvji — F. Siro [F. Sureau], D. Teofilis [D. Théophile], S. Perotē [S. Perotet], A. Benabē [A. Bénabent], Ž. Vožels [J. Vogel] un L. Vožels [L. Vogel], advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — K. Žolito [C. Giolito]), Francijas Republika (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues], kā arī O. Kristmana [O. Christmann] un A. L. Vendrolīni [A.-L. Vendrolini]), Orange France S.A (pārstāvji — S. Obūrs [S. Hautbourg], S. Kvesons [S. Quesson] un L. Olza Moreno [L. Olza Moreno], advokāti), Société française du radiotéléphone — SFR (pārstāvji — A. Vensāns [A. Vincent], advokāts, un K. Vajda [C. Vajda], QC)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 4. jūlija spriedumu lietā T-475/04 Bouygues un Bouygues Télécom/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasītāju prasību par Komisijas 2004. gada 20. jūlija lēmuma (Valsts atbalsts NN 42/2004 — Francija) par izmaiņām Orange un SFR maksā par UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) licencēm atcelšanu — Valsts atbalsts — Nosacījumi formālas pārbaudes procedūras uzsākšanai saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu — Valsts atbalstu veidojošie elementi — Valsts līdzekļu, konkurences priekšrocību un nediskriminācijas jēdzieni

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Bouygues SA un Bouygues Télécom SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 269, 10.11.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Veli Elshani/Hauptzollamt Linz

(lieta C-459/07) ⁽¹⁾

(Kopienas muitas kodekss — 202. pants un 233. panta pirmās daļas d) punkts — Muitas parāda rašanās — Pretlikumīga preču ieviešana — Aizturēšana ar konfiskāciju — Muitas parāda dzēšana — Brīdis, kurā īstenojama aizturēšana)

(2009/C 141/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Veli Elshani

Atbildētāja: Hauptzollamt Linz

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas Kodeksa izveidi 202. panta un 233. panta pirmās daļas d) punkta interpretācija — Muitas parāda dzēšana, ja preces, tās nelikumīgi ievēdot, ir tikušas aizturētas — Preču aizturēšana galamērķa dalībvalstī — Preču konfiskācija — Parāda dzēšanas brīdis

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000, 202. pants un 233. panta pirmās daļas d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai tiktu dzēsts muitas parāds, Kopienas muitas teritorijā nelikumīgi ievesto preču aizturēšanai jānotiek, pirms minētās preces ir šķērsojušas šajā teritorijā esošo pirmo muitas iestādi;
- 2) uz otro jautājumu nav jāatbild.

⁽¹⁾ OV C 297, 08.12.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sandra Puffer/Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(lieta C-460/07) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — 17. panta 2. un 6. punkts — Tiesības uz iepriekš samaksāta nodokļa atskaitīšanu — Ēkas, kas pieder nodokļa maksātāja uzņēmumam, celtniecības izmaksas — 6. panta 2. punkts — Ēkas daļas izmantošana privātām vajadzībām — Finansiāla priekšrocība salīdzinājumā ar personām, kas nav nodokļa maksātājas — Vienlīdzīga attieksme — Valsts atbalsts atbilstoši EKL 87. pantam — Tiesību uz atskaitīšanu izslēgšana)

(2009/C 141/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Sandra Puffer

Atbildētājs: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgerichtshof* — EKL 87. pantu un 17. panta 6. punkta Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), interpretācija — Pievienotās vērtības nodokļa, kas samaksāts kā priekšnodoklis par ēkas celtniecību, kas galvenokārt tiek izmantota kā personīgā dzīvojamā māja un pārējā daļā ar nodokli apliekamai izīrēšanai, atskaitīšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā personīgā lietošana tiek vērtēta kā no nodokļa atbrīvota darbība un kas tajā redakcijā, kāda bija piemērojama direktīvas spēkā stāšanās laikā, izslēdz tiesības uz tāda nodokļa atskaitīšanu, kas samaksāts kā priekšnodoklis par ēkas daļām, kuras tiek izmantotas nodokļa maksātāja personīgajām vajadzībām — Direktīvas 77/388/EEK un it īpaši tās 17. panta spēkā esamība tiktāl, ciktāl tas, iegādājoties nekustamo īpašumu dzīvošanai, rada nodokļu priekšrocību nodokļu maksātājiem, kas šo nekustamo īpašumu kaut nelielā mērā izmanto uzņēmējdarbībai, salīdzinājumā ar citiem nodokļu maksātājiem un citu dalībvalstu pilsoņiem

Rezolutīvā daļa:

1) ar 17. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 6. panta 2. punkta a) apakšpunktu Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, netiek pārkapts Kopienas vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips, jo ar šīm normām nodokļu

maksātājiem, izmantojot tiesības uz pilnīgu un tūlītēju priekšnodokli maksājāmā pievienotā vērtības nodokļa par jauktas izmantošanas ēkas celtniecību atskaitīšanu un vēlāku pakāpenisku šī nodokļa uzlikšanu par šīs ēkas izmantošanu privātām vajadzībām, var piešķirt naudas līdzekļu izmantošanas priekšrocību salīdzinājumā ar personām, kas nav nodokļu maksātājas, un nodokļu maksātājiem, kuri izmanto ēku tikai privātām dzīvošanas vajadzībām;

2) EKL 87. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā valsts pasākums, ar kuru tiek transponēts Sestās direktīvas 77/388 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts un kurā tiek paredzēts, ka tiesības uz priekšnodokli maksājāmā pievienotā vērtības nodokļa atmaksāšanu ir tikai tiem nodokļu maksātājiem, kuri veic ar nodokli apliekamus darījumus, izslēdzot tos, kuri veic tikai no nodokļa atbrīvotus darījumus, tiktāl, ciktāl šis valsts pasākums var piešķirt naudas līdzekļu izmantošanas priekšrocību tikai tiem nodokļu maksātājiem, kuri veic ar nodokli apliekamus darījumus;

3) Sestās direktīvas 77/388 17. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētā atkāpe nav piemērojama valsts tiesību normai, ar ko tiek grozīti šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā pastāvošie tiesību akti, kuru pamatā ir citādāka loģika nekā iepriekšējos tiesību aktos un ar ko tiek ieviestas jaunas procedūras. Šajā sakarā nav nozīmes tam, vai valsts likumdevējs iepriekšējos valsts tiesību aktus grozījis, pamatojoties uz skaidru vai kļūdainu Kopienas tiesību interpretāciju. Jautājums par to, vai šāds valsts tiesību normu grozījums Sestās direktīvas 77/388 17. panta 6. punkta otrās daļas izpratnē ietekmē arī citu valsts tiesību normu, ir atkarīgs no savstarpēji saistītā vai neatkarīgā minēto valsts tiesību noteikumu rakstura, kas ir jānosaka valsts tiesai.

⁽¹⁾ OV C 315, 22.12.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Tribunale di Bergamo (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Luigi Scarpelli/NEOS Banca SpA

(lieta C-509/07) ⁽¹⁾

(Direktīva 87/102/EEK — Patērētāju tiesību aizsardzība — Patēriņa kredīts — Pirkuma līguma neizpilde)

(2009/C 141/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Bergamo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Luigi Scarpelli

Atbildētāja: NEOS Banca SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale di Bergamo* — Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīvas 87/102/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu (OV L 42, 48. lpp.) 11. panta 2. punkta interpretācija — Patēriņa kredīts — Patērētāja tiesības celt prasību pret kredīta devēju, ja pirkuma līgums saistībā ar kreditētajām precēm nav izpildīts

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīvas 87/102/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu 11. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kāda ir pamata lietā, tāda līguma esamība starp kredīta devēju un piegādātāju, pamatojoties uz kuru kredītu šī piegādātāja klientiem piešķir tikai un vienīgi šis kredīta devējs, nav obligāts nosacījums, lai šiem klientiem rastos tiesības vērsties pret minēto kredīta devēju piegādātāja pienākumu neizpildes gadījumā, lai izbeigtu kredītlīgumu un pēc tam atgūtu kredītiestādei jau samaksātās summas.

(¹) OV C 37, 9.2.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko ir uzsācis A

(lieta C-523/07) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Materiālā piemērošanas joma — Jēdziens “civillietas” — Lēmums par bērnu nodošanu aprūpē un izvietojumu ārpus ģimenes — Bērna pastāvīgā dzīvesvieta — Aizsardzības pasākumi — Jurisdikcija)

(2009/C 141/22)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: A

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Korkein hallinto-oikeus* — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr.

2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta d) apakšpunkta, 8. panta 1. punkta, 13. panta 1. punkta un 20. panta 1. punkta interpretācija — Vienota lēmuma, atbilstoši kuram bērns tiek nekavējoties nodots aprūpē un ievietots [aprūpes iestādē] ārpus ģimenes, kas pieņemts, pamatojoties uz publisko tiesību normām par bērnu tiesību aizsardzību, izpilde — Situācija, kad bērns, kuram ir pastāvīgā dzīvesvieta vienā dalībvalstī, atrodas citā dalībvalstī, kur viņam nav noteiktas dzīvesvietas

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “civillietas” šīs tiesību normas izpratnē ir attiecināms uz lēmumu, ar ko tiek uzdots bērna tūlītēja nodošana aprūpē un ievietošana [aprūpes iestādē] ārpus savas ģimenes, ja šis lēmums ir pieņemts saistībā ar publiskajām tiesībām par bērnu aizsardzību;

2) “pastāvīgās dzīvesvietas” jēdziens Regulas Nr. 2201/2003 8. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka šī dzīvesvieta atbilst vietai, ko raksturo bērna zināma integrācija sociālajā un ģimenes vidē. Šajā sakarā vērā ir jāņem ilgums, regularitāte, apstākļi, uzturēšanās dalībvalsts teritorijā, kā arī ģimenes pārcelšanās šajā valstī iemesli, bērna pilsonība, izglītības vieta un apstākļi, valodu zināšanas, kā arī bērna ģimenes un sociālie sakari minētajā valstī. Bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir jānosaka valsts tiesai, ņemot vērā visus katrā konkrētā gadījumā pastāvošos faktiskos apstākļus;

3) aizsardzības pasākumu, tādu kā bērnu nodošana aprūpē, valsts tiesa atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 20. pantam var noteikt tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

— šim pasākumam ir jābūt steidzamam;

— tam jābūt noteiktam attiecībā uz konkrētajā dalībvalstī esošajām personām, un

— tam jābūt pagaidu rakstura pasākumam.

Minētā pasākuma īstenošana, kā arī tā saistošais raksturs tiek noteikts atbilstoši valsts tiesību aktiem. Pēc aizsardzības pasākuma noteikšanas valsts tiesai nav pienākuma nodot lietu piekritīgajai citas dalībvalsts tiesai. Tomēr tiktāl, ciktāl to prasa bērna interešu aizsardzība, valsts tiesai, kura ir noteikusi pagaidu vai aizsardzības pasākumus, tieši vai ar atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 53. pantam izraudzītās centrālās iestādes starpniecību par to jāinformē piekritīgā citas dalībvalsts tiesa;

4) dalībvalsts tiesai, ja tai vispār nav jurisdikcijas, pēc savas iniciatīvas jāatzīst, ka tai nav piekrišanas, bet tai nav pienākuma nodot lietu citai tiesai. Tomēr tiktāl, ciktāl to prasa bērna interešu aizsardzība, valsts tiesai, kas pēc savas iniciatīvas atzinusi, ka tai nav piekrišanas, tieši vai ar atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 53. pantam izraudzītās centrālās iestādes starpniecību par to ir jāinformē piekrišajā citas dalībvalsts tiesa.

(¹) OV C 22, 26.01.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(lieta C-533/07) (¹)

(Jurisdikcija un spriedumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Īpašā jurisdikcija — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts un b) apakšpunkta otrais ievilkums — Jēdziens “pakalpojumu sniegšana” — Intelektuālā īpašuma tiesību nodošana)

(2009/C 141/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Atbildētāja: Gisela Weller-Lindhorst

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof (Austrija) — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta interpretācija — “Pakalpojumu sniegšanas” un “vietas, kur pakalpojumi būtu jāsniedz”, jēdziens — Tiesa, kas ir kompetenta izskatīt strīdu par muzikāla darba izmantošanas licences maksas samaksu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka lūgums, saskaņā ar kuru intelektuālā

īpašuma tiesību īpašnieks par atlīdzību nodod šīs tiesības lietošanā savam līgumpartnerim, nav lūgums par pakalpojumu sniegšanu šīs tiesību normas izpratnē;

2) saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu nosakot tiesu, kurai ir piekrišana izskatīt pieteikumu par atlīdzību, kas maksājama saskaņā ar līgumu, ar kuru intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks ir nodevis šīs tiesības lietošanā savam līgumpartnerim, joprojām ir jāņem vērā no Tiesas judikatūras attiecībā uz 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju, spriedumu atzīšanu un izpildišanu civillietās un komerclietās, kas grozīta ar 1989. gada 26. maija Konvenciju par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanu, 5. panta 1. punktu izrietošie principi.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(lieta C-544/07) (¹)

(EKL 18. pants — Tiesību akti ienākumu nodokļa jomā — Ienākumu nodokļa samazinājums atbilstoši dalībvalsts, kas uzliek nodokļus, veselības apdrošināšanā veiktajām iemaksām — Atteikums samazināt nodokli atbilstoši citās dalībvalstīs veiktajām iemaksām)

(2009/C 141/24)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Uwe Rüffler

Atbildētājs: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polija) — EK līguma 12. panta 1. punkta un 39. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Valsts tiesību akti par ienākuma nodokli, ar ko iespēja no šī nodokļa atskaitīt veselības apdrošināšanas summas ir ierobežota tikai ar summām, kas ir samaksātas dalībvalstī

Rezolutīvā daļa:

EKL 18. panta 1. punktam ir pretrunā dalībvalsts regulējums, kas saista tiesību samazināt ienākumu nodokli atbilstoši veiktajām veselības apdrošināšanas iemaksām piešķiršanu ar nosacījumu, ka šīs iemaksas ir veiktas šajā dalībvalstī, pamatojoties uz valsts tiesību normām, un atsaka šāda nodokļa atvieglojuma piešķiršanu, ja iemaksas, kas var tikt atskaitītas no ienākumu nodokļa šajā dalībvalstī, tiek veiktas citas dalībvalsts obligātās veselības apdrošināšanas sistēmas ietvaros.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Copad SA/Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, kas rīkojas kā Société industrielle lingerie (SIL) maksātspējas procesa administrators, Société industrielle lingerie (SIL)

(lieta C-59/08) (¹)

(Direktīva 89/104/EEK — Preču zīmju tiesības — Preču zīmes īpašnieka tiesību izsmelšana — Licences līgums — Ar preču zīmi apzīmēto preču pārdošana, neievērojot licences līguma pantu — Preču zīmes īpašnieka piekrišanas neesamība — Pārdošana nocenotu preču tirgotājiem — Kaitējums preču zīmes reputācijai)

(2009/C 141/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Copad SA

Atbildētāji: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, kas rīkojas kā Société industrielle lingerie (SIL) maksātspējas procesa administrators, Société industrielle lingerie (SIL)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cour de cassation (Francija) — Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 5. panta, 7. panta un 8. panta 2. punkta interpretācija — Preču zīmes īpašnieka tiesību izsmelšanas jēdziens — Ar preču zīmi apzīmēto preču pārdošana, ko licenciāts veic, pārkāpjot licences līguma noteikumu, ar kuru aizliedz noteiktus pārdošanas veidus — Pārdošana vairumtirgotājiem un nocenotu preču tirgotājiem — Kaitējums preču zīmes prestižam — Preču zīmes īpašnieka piekrišanas neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, kurā grozījumi ir izdarīti ar 1992. gada 2. maija Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, 8. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks šīs preču zīmes piešķirtās tiesības pret licenciātu, kurš pārkāpj licences līguma noteikumu, ar kuru preču zīmes prestiža dēļ ir aizliegta tādu preču kā tās, kas tiek aplūkotas pamata lietā, pārdošana nocenotu preču tirgotājiem, var izmantot tiktāl, ciktāl ir noskaidrots, ka pamata lietas apstākļu dēļ šis pārkāpums apdraud prestiža šarmu un tēlu, kas minētajām precēm piešķir greznības iespaidu;
- 2) Direktīvas 89/104, kurā grozījumi ir izdarīti ar Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, 7. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ar preču zīmi apzīmēto preču laišana tirgū, ko licenciāts veic, neievērojot kādu no licences līguma noteikumiem, par veiktu bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas ir uzskatāma tad, ja ir konstatēts, ka šis noteikums atbilst vienam no šīs direktīvas 8. panta 2. punktā paredzētajiem noteikumiem;
- 3) ja prestiža preču laišana tirgū, ko licenciāts veic, pārkāpjot licences līguma noteikumu, tomēr ir uzskatāma par veiktu ar preču zīmes īpašnieka piekrišanu, šis pēdējais atsaukties uz šādu noteikumu, lai, pamatojoties uz Direktīvas 89/104, kurā grozījumi ir izdarīti ar Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, 7. panta 2. punktu, iebilstu pret šo preču turpmāku pārdošanu, var tikai tad, ja, ņemot vērā konkrētas lietas apstākļus, ir konstatēts, ka šāda turpmākā pārdošana rada kaitējumu preču zīmes reputācijai.

(¹) OV C 92, 12.4.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Nógrád Megyei Bíróság (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(lieta C-74/08) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Jaunas dalībvalsts pievienošanās — Nodoklis par ražošanas līdzekļu subsidētu pirkumu — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Valsts tiesību aktos paredzētie izņēmumi Sestās direktīvas spēkā stāšanās brīdī — Dalībvalstu tiesības saglabāt izņēmumus)

(2009/C 141/26)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Nógrád Megyei Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft.

Atbildētājs: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Nógrád Megyei Bíróság* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 17. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kurā iespēja atskaitīt nodokli, kas noteikts subsidētajai preču iegādei, attiecināta tikai uz iegādes daļu, kas nav bijusi subsidēta

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 17. panta 2. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, kurš no valsts [vai pašvaldības] budžeta subsidētas preču pirkšanas gadījumā ļauj atskaitīt attiecīgo pievienotās vērtības nodokli tikai par pirkuma daļu, kas nav bijusi subsidēta;
- 2) Sestās direktīvas 77/388 17. panta 2. punktā nodokļa maksātājiem ir piešķirtas tiesības, uz kurām viņi var atsaukties valsts tiesā, lai iebilstu pret valsts tiesisko regulējumu, kas nav saderīgs ar šo normu.

⁽¹⁾ OV C 116, 09.05.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (*Thüringer Finanzgericht, Gotha (Vācija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt*

(lieta C-83/08) ⁽¹⁾

(Akcīzes nodokļa saskaņošana — Direktīva 92/83/EEK — 4. panta 2. punkts — Maza alus darītava, kas ir juridiski un saimnieciski neatkarīga no citām alus darītavām — Juridiskas neatkarības un saimnieciskas neatkarības kritēriji — Iespēja tikt netieši ietekmētam)

(2009/C 141/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Thüringer Finanzgericht, Gotha

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Glückauf Brauerei GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Erfurt

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Thüringer Finanzgericht, Gotha (Vācija)* — Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem (OV L 316, 21. lpp.), 4. panta 2. punkta interpretācija — “Mazas neatkarīgas alus darītavas” kvalifikācija pazeminātu nodokļu likmju piemērošanai — “Saimnieciskās neatkarības” kritērijs — Alus darītava, kas dalības attiecību un balsošanas tiesību sadalījuma dēļ ir spējīga īstenot netiešu ietekmi uz citām alus darītavām

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, 4. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka situācija, kurai ir raksturīgs tas, ka pastāv strukturāla saikne kapitāla daļu un balsošanas tiesību formā, kā rezultātā viena un tā pati persona, kura veic vadītāja funkcijas vairākās attiecīgās alus darītavās, var neatkarīgi no viņas faktiskās rīcības ietekmēt ar komercdarbību saistītu lēmumu pieņemšanu tajās, liedz šīs alus darītavas uzskatīt par saimnieciski vienu no otras neatkarīgām.

⁽¹⁾ OV C 128, 24.05.2008.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (*Bundesfinanzhof (Vācija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Hauptzollamt Bremen/J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.*

(lieta C-134/08) ⁽¹⁾

(Regula (EK) Nr. 2193/2003 — Papildu muitas nodokļi dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs — Piemērojamība laikā — 4. panta 2. punkts — Produkti, kuri eksportēti pēc minētās regulas stāšanās spēkā, bet attiecībā uz kuriem var pierādīt, ka tie minēto nodokļu piemērošanas pirmajā dienā jau bijuši ceļā uz Kopieni — Aplikšana ar nodokli)

(2009/C 141/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Hauptzollamt Bremen

Atbildētāja: J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — Padomes 2003. gada 8. decembra Regulas (EK) Nr. 2193/2003, ar ko nosaka papildu muitas nodokli dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs (OV L 328, 3. lpp.) 4. panta 2. punkta interpretācija — Papildu muitas nodokļa piemērošana no Amerikas Savienotajām Valstīm eksportētiem produktiem pēc minētās regulas stāšanās spēkā, par kuriem var pierādīt, ka pirmās papildu muitas nodokļu piemērošanas dienā tie jau bija ceļā uz Kapienu un to galamērķi nevar mainīt

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 8. decembra Regulas (EK) Nr. 2193/2003, ar ko nosaka papildu muitas nodokli dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs, 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē atbilstoši tā tekstam, proti, ka papildu muitas nodokli nepiemēro tiem produktiem, par kuriem var pierādīt, ka šīs regulas spēkā stāšanās dienā tie jau ir bijuši ceļā uz Eiropas Kapienu un to galamērķi nav bijis iespējams mainīt.

(¹) OV C 171, 05.07.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Oberlandesgericht Karlsruhe (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Rafet Kqiku

(lieta C-139/08) (¹)

(Vīzas, patvēruma, imigrācija — Trešās valsts pilsonis, kuram ir Šveices uzturēšanās atļauja — Ieceļošana un uzturēšanās dalībvalsts teritorijā citiem mērķiem, kas nav tranzīts — Vīzas neesamība)

(2009/C 141/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Karlsruhe

Lietas dalībnieks pamata procesā

Rafet Kqiku

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Oberlandesgericht Karlsruhe* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūlija Lēmuma Nr. 896/2006/EK, ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu

Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs tranzīta vajadzībām to teritorijā (OV L 167, 8. lpp.), 1. un 2. panta interpretācija — Iespēja bijušās Serbijas un Melnkalnes pilsonim, kurš dzīvo Šveicē, bez vīzas iebraukt Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā tādos nolūkos, kas nav tranzīts, un tajā uzturēties divas dienas

Rezolutīvā daļa:

Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūlija Lēmums Nr. 896/2006/EK, ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs tranzīta vajadzībām to teritorijā, ir interpretējams tādējādi, ka šī lēmuma pielikumā uzskaitītās uzturēšanās atļaujas, kuras Šveices Konfederācija un Lihtenšteinas Firstiste izsniegusi to trešo valstu pilsoņiem, kuriem ir pienākums saņemt vīzu, ir pielīdzināmas vienīgi tranzīta vīzai. Lai ieceļotu dalībvalstu teritorijā tranzīta nolūkos, Padomes 2001. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, 1. panta 1. punktā un 2. pantā paredzēto prasību izpildei pietiek, ja minētajā lēmumā paredzētajai personai ir šī paša lēmuma pielikumā minētā uzturēšanās atļauja, ko izdevusi Šveices Konfederācija vai Lihtenšteinas Firstiste.

(¹) OV C 183, 19.07.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Hof van Cassatie van België (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited/Omnipol Ltd

(lieta C-167/08) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 43. panta 1. punkts — Jurisdikcija un spriedumu izpilde — Jēdziens “puse”)

(2009/C 141/30)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited

Atbildētāja: Omnipol Ltd

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hof van Cassatie van België* — 43. panta 1. punkta interpretācija Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (“Briseles I regula”) (OV L 12, 1. lpp.) — Puses jēdziens — Prasība, ko kreditors cēlis sava debitora vārdā un labā — Lēmums par lūgumu izdot deklarāciju, ar ko konstatē sprieduma izpildāmību.

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 43. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka parādnieka kreditors nevar pārsūdzēt lēmumu par izpildāmības deklarācijas pieteikumu, ja tas formāli nav rīkojies kā procesa puse tiesvedībā, kurā attiecībā uz šo parādnieku šādu izpildāmības deklarāciju prasījis cits kreditors.

(¹) OV C 183, 19.07.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(lieta C-321/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/29/EK — Uzņēmēju negodīga komercprakse iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 141/31)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Wils un E. Adsera Ribera)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāve — B. Plaza Cruz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 22. lpp.), prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) Noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), prasības, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 223, 30.08.2008.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika

(lieta C-401/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/82/EK — Briesmas, kas saistītas ar smagiem nelaimes gadījumiem, kuri saistīti ar bīstamām vielām — 11. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Ārējo operatīvās rīcības plānu par pasākumiem, kas jāveic ārpus uzņēmumu teritorijas, izstrādāšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 141/32)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Schima un A. Sípios)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis — E. Riedl)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas (OV 1997, L 10, 13. lpp.), 11. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums — Noteiktu ārējo operatīvās rīcības plānu par pasākumiem, kas jāveic ārpus uzņēmumu teritorijas, neizstrādāšana

Rezolutīvā daļa:

1) neizstrādājot visiem uzņēmumiem, uz kuriem attiecas Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. decembra Direktīvu 2003/105/EK, 9. pants, ārējos

operatīvās rīcības plānus, Austrijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 11. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētos pienākumus;

2) Austrijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika

(lieta C-493/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/56/EK — Kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanās — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 141/33)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — I. Dimitriou un P. Dejmek)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvis — N. Dafniou)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Normatīvo un administratīvo aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanas (OV L 310, 1. lpp.) prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanas prasības, Grieķijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 19. panta pirmajā daļā paredzētos pienākumus;

2) Grieķijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 6, 10.01.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 24. marta rīkojums (Rechtbank van koophandel Hasselt (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — NV de Nationale Loterij/BVBA Customer Service Agency

(lieta C-525/06) (¹)

(Sprieduma par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu apstrīdēšana — Apelācijas tiesa, kas pati izskata pamata prāvu — Tiesvedības izbeigšana, nesniedzot atbildi)

(2009/C 141/34)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van koophandel Hasselt

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NV de Nationale Loterij

Atbildētāja: BVBA Customer Service Agency

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rechtbank van koophandel Hasselt* — EKL 49. panta interpretācija — Valsts loterija, kurai vienas dalībvalsts teritorijā ir ar likumu noteikts monopols, lai ierobežotu atkarību no spēlēšanas, taču kura regulāri reklamējas, lai veicinātu dalību loterijā — Valsts tiesību akti, kas citiem uzņēmumiem peļņu gūšanas nolūkos bez valsts loterijas atļaujas aizliedz tirgot loterijas biļetes dalībai loterijā grupā

Rezolutīvā daļa:

uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-525/06 atbilde nav jāsniedz.

(¹) OV C 42, 24.02.2007.

Tiesas 2009. gada 20. janvāra rīkojums — Mebrom NV/Eiropas Kopienų Komisija

(lieta C-374/07 P) (¹)

(Apelācija — Komisijas ārpuslīgumiskā atbildība — Reāls un droši zināms kaitējums — Faktu un pierādījumu sagrozīšana — Pierādīšanas pienākums)

(2009/C 141/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mebrom NV (pārstāvji — K. Van Maldegem un C. Mereu, advokāti)

Preteņā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — X. Lewis)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 22. maija spriedumu lietā T-198/05 *Mebrom*/Komisija, ar kuru Pirmās instance tiesa kā nepamatotu ir noraidījusi prasību piešķirt zaudējumu atlīdzību, kurus prasītāja, iespējams, ir cietusi tādēļ, ka Komisija attiecībā uz 2005. gada janvāri un februāri neieviesa sistēmu, kas tai atļautu importēt Eiropas Savienībā metilbromīdu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulas (EK) Nr. 2037/2000 par vielām, kas noārda ozona slāni (OV L 244, 1. lpp.), 6. un 7. pantu

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Mebrom NV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 247, 20.10.2007.

Tiesas 2009. gada 20. janvāra rīkojums — Jörn Sack/Eiropas Kopienų Komisija

(lieta C-38/08 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Atalgojums — Nodaļas vadītājiem paredzētās piemaksas nepiemērošana A*14 pakāpes juridiskajam padomniekam — Vienlīdzīgas attieksmes princips)

(2009/C 141/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jörn Sack (pārstāvis — D. Mahlo, Rechtsanwalt)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Wägenbaur un J. Currall)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 11. decembra spriedumu lietā T-66/05 *Sack*/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt lēmumus, kuros noteikts prasītāja ikmēneša atalgojums laika posmam no 2004. gada maija līdz 2005. gada februārim, prasību veikt jaunu šī atalgojuma aprēķinu un atcelt tiešo lēmumu, ar ko noraida prasītāja sūdzību — Nodaļas vadītājiem paredzētās piemaksas nepiemērošana A*14 pakāpes juridiskajam padomniekam Komisijas juridiskajā dienestā, kas nodrošinājis darba grupas koordināciju — Vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Sack* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Kopienų Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 107, 26.04.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 5. marta rīkojums — K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá

(lieta C-90/08 P) (¹)

(Apelācijas sūdzība — Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “CORPO LIVRE” reģistrācijas pieteikums — Agrāku valsts un starptautisku vārdisku preču zīmju “LIVRE” īpašnieka iebildumi — Agrāko preču zīmju izmantošanas pierādījumu novēlota iesniegšana — Iebildumu noraidīšana)

(2009/C 141/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (pārstāve — D. Spohn, Rechtsanwältin)

Pretējās puses procesā: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2007. gada 12. decembra spriedumu lietā T-86/05 *K & L Ruppert Stiftung/ITSB — Lopes de Almeida Cunha, Couto Simões, Lima Jatobá*, ar ko Pirmās instances tiesa noraidīja prasību par atcelšanu, kuru valsts un starptautisku vārdisku preču zīmju “LIVRE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē, īpašniece cēla par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 7. decembra lēmumu, ar kuru tika noraidīta apelācija par Iebildumu nodaļas lēmumu, ar kuru tika noraidīti tās iebildumi pret Kopienas grafiskas preču zīmes “CORPO LIVRE” reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē — Iebildumu process — Iebildumu noraidījums tādēļ, ka agrāko preču zīmju izmantošanas pierādījumi tika iesniegti novēloti

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 142, 7.6.2008.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 1. aprīļa spriedumu lietā T-412/07 Ammayappan Ayyanarsamy/Eiropas Kopienu Komisija un Vācijas Federatīvā Republika 2008. gada 3. jūnijā iesniedzis Ammayappan Ayyanarsamy

(lieta C-251/08 P)

(2009/C 141/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Ammayappan Ayyanarsamy (pārstāvis — H. Kotzur, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienu Komisija, Vācijas Federatīvā Republika

Ar 2009. gada 17. marta rīkojumu Tiesa (astotā palāta) ir noraidījusi apelācijas sūdzību un nolēma, ka Ayyanarsamy sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2008. gada 25. jūnija rīkojumu lietā T-185/08 VDH Projektentwicklung GmbH un Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH/Eiropas Kopienu Komisija 2008. gada 27. augustā iesniegusi VDH Projektentwicklung GmbH un Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH

(lieta C-387/08 P)

(2009/C 141/39)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: VDH Projektentwicklung GmbH un Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH (pārstāvis — C. Antweiler, Rechtsanwalt)

Cita lietas dalībniece: Eiropas Kopienu Komisija

2008. gada 27. augustā VDH Projektentwicklung GmbH un Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH Eiropas Kopienu Tiesā ir iesniegušas apelācijas sūdzību par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 25. jūnija rīkojumu lietā T-185/08 VDH Projektentwicklung GmbH un Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH/Eiropas Kopienu Komisija. Apelācijas sūdzības iesniedzēju pārstāvis ir Clemens Antweiler, Rechtsanwalt, Rotthege Wassermann & Partner, pasta kastīte 20 06 69, DE-40103, Diefeldorfa.

Eiropas Kopienu Tiesa (septītā palāta) ar 2009. gada 3. aprīļa rīkojumu apelācijas sūdzību noraidīja un nolēma, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spānija) 2009. gada 19. marta rīkojumu — Pedro Manuel Roca Álvarez/Sesa Start España ETT SA

(lieta C-104/09)

(2009/C 141/40)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Pedro Manuel Roca Álvarez

Atbildētāja: Sesa Start España ETT SA

Prejudiciālie jautājumi

Vai valsts likums (konkrēti, *Estatuto de los Trabajadores* [Darbnieku nolikuma] 37. panta 4. punkts), kurā tikai un vienīgi algotu darbu strādājošām mātēm piešķirtas tiesības uz apmaksātu atbrīvojumu no darba zīdaiņa [aprūpei], par pusstundu saīsinot dienas darba laiku vai arī paredzot stundu ilgu prombūtni no darba vietas, kuru var sadalīt divās daļās, kas ir brīvprātīgs un kuru apmaksā uz darba devēja rēķina un var izmantot līdz laikam, kad bērns sasniedz deviņu mēnešu vecumu, turpretim šādas tiesības nepiešķirot algotu darbu strādājošiem tēviem, ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam, ar kuru aizliegta diskriminācija dzimuma dēļ un kas ir atzīts Līguma 13. pantā, Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvā 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem ⁽¹⁾, un Direktīvā 2002/73/EK, ar kuru tajā izdarīti grozījumi ⁽²⁾?

⁽¹⁾ OV L 39, 40. lpp.

⁽²⁾ OV L 269, 25. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 18. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-211/04 un T-215/04 Government of Gibraltar un Apvienotā Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 18. martā iesniegusi Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-106/09 P)

(2009/C 141/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — R. Lyal, V. Di Bucci, N. Khan)

Pārējie lietas dalībnieki: Government of Gibraltar, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Spānijas Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 18. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-211/04 un T-215/04 *Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija, kas Komisijai paziņots 2009. gada 5. janvārī;
 - noraidīt Gibraltāra valdības un Apvienotās Karalistes lūgumus par atcelšanu un
 - piespriest Gibraltāra valdībai un Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti,
- nosūtīt lietas atpakaļ Pirmās instances tiesai atkārtotai izskatīšanai un
 - atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka apstrīdētais spriedums ir jāatceļ šāda pamatojuma dēļ.

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, novērtējot saistību starp EKL 87. panta 1. punktu un dalībvalstu kompetenci nodokļu jautājumos;

Pirmās instances tiesas pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, uzliekot nepamatotu ierobežojumu apstrīdēto valsts atbalsta pasākumu vērtējumam;

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, nosakot nepamatotu ierobežojumu pārskatīšanas pilnvaru īstenošanai attiecībā uz vispārējās vai "normālās" nodokļu sistēmas noteikšanu;

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, uzskatot, ka vispārēja vai "normāla" nodokļu sistēma var rasties, ja dažādiem nodokļu maksātājiem tiek piemērotas dažādas metodes;

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, uzskatot, ka Komisija nenoteica kopējo vai "normālo" nodokļu sistēmu un neveica prasīto vērtējumu, lai parādītu attiecīgo pasākumu selektīvo raksturu;

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, nepārbaudot apstrīdētajā lēmumā noteiktos trīs selektivitātes elementus.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā T-211/04 *Government of Gibraltar* un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 20. martā iesniegusi Spānijas Karaliste

(lieta C-107/09 P)

(2009/C 141/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvji — N. Díaz Abad un J. M. Rodríguez Cárcamo)

Pārējie lietas dalībnieki: *Government of Gibraltar*, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto PIT spriedumu un pasludināt jaunu spriedumu, ar kuru Komisijas 2004. gada 30. marta Lēmums 2005/261/EK par atbalsta shēmu, kuru Apvienotā Karaliste plāno īstenot saistībā ar Gibraltāra valdības veikto uzņēmuma peļņas nodokļa reformu (!) tiktu atzīts par atbilstošu likumam; un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. EKL 299. panta 4. punkta, kā tas interpretēts Tiesas judikatūrā, pārkāpums. Pirmkārt, pārsūdzētajā spriedumā neesot ņemts vērā Gibraltāra tiesiskais statuss atbilstoši EKT judikatūrai (2003. gada 23. septembra spriedums un 2006. gada 12. septembra spriedums), jo netiek norādīts, ka Gibraltāru Spānijas Karalis Lielbritānijas kronim nodeva saskaņā ar 1713. gada Utrehtas līgumu, un šā statusa noteikšanā pieļauta virkne neprecizitāšu. Otrkārt, EKL 299. panta 4. punkts esot pārkāpts arī ar to, ka Gibraltāram piedēvēta iespēja nošķirties no Apvienotās Karalistes nodokļu jautājumos, kas nozīmē, ka šī pēdējā vairs neuzņemas kārtot pirmā ārlietas šajā jomā, līdz ar to *de facto* nodokļu ziņā pārvēršot Gibraltāru par jaunu dalībvalsti.
2. EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums, to interpretējot tādējādi, ka Kopienai tiek liegts to piemērot cīņā pret ESAO noteiktajām nodokļu paradīzēm. ESAO uzskata Gibraltāru par nodokļu paradīzi. Uzskatot par neiespējamu komercdarbību Gibraltārā pielīdzināt Apvienotajā Karalistē veiktajai, pārsūdzētajā spriedumā netiek ievēroti minētās organizācijas principi, saskaņā ar kuriem Gibraltārā iespējami vispārpiemērojami pasākumi var kaitēt tās dalībvalstīm,

- kuru starpā ir Apvienotā Karaliste. EKL 87. panta 1. punkts jāinterpretē atbilstoši ESAO principiem, un tādēļ šī pielīdzināšana ir nevien iespējama, bet pat vajadzīga.
3. ECB 2004. gada 16. jūlija pamatnostādnes pārkāpums, piemērojot EKL 87. panta 1. punktu. Eiropas Centrālo banku sistēmā Gibraltārs kopā ar citām 37 teritorijām tiek uzskatīts par ārzonu finanšu centru, kas maksājumu bilances, starptautisko investīciju bilances un starptautisko rezervju statistikas ziņā ir nošķirts no Apvienotās Karalistes. Pārsūdzētajā spriedumā [veiktais] vērtējums, saskaņā ar kuru netiek pieļauts komercdarbību Gibraltārā pielīdzināt Apvienotajā Karalistē veiktajai, [ir] pretrunā šai definīcijai, atbilstoši kurai šāds pielīdzinājums ir iespējams, un līdz ar to EKL 87. panta 1. punkts tiek piemērots, pārkāpjot tādu Kopienas tiesībās saistošu normu kā ECB 2004. gada 16. jūlija pamatnostādne.
 4. EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums, neievērojot nosacījumu, ka atbalstu piešķir "dalībvalstis vai [...] no valsts līdzekļiem". Ievērojot, ka Gibraltārs saskaņā ar EKL 299. panta 4. punktu ir dalībvalstī neietilpstoša teritorija, spriedumā paustais apgalvojums, ka atsaucis punkts EKL 87. panta 1. punkta piemērošanai atbilstot tikai un vienīgi Gibraltāra teritorijas ģeogrāfiskajām robežām, ir pielīdzināms tā uzskatīšanai par dalībvalsti, jo pretējā gadījumā nosacījums, ka atbalstu piešķir "dalībvalstis vai [...] no valsts līdzekļiem", nekad nevarētu tikt izpildīts.
 5. Nediskriminēšanas principa pārkāpums, nepamatoti piemērojot Azoru salu lietā pasludinātā sprieduma judikatūru lietā, kuras apstākļi ir atšķirīgi. Azoru salu lieta no pārsūdzētajā spriedumā izvērtētā gadījuma atšķiras divējādi. Pirmkārt, Azoru salas atšķirībā no Gibraltāra ir vienas dalībvalsts teritorija un, otrkārt, Azoru salu lietā tika izvērtēts uzņēmuma peļņas nodokļa likmes samazinājums, savukārt Gibraltāra lieta attiecas uz jaunu vispārēju uzņēmuma peļņas nodokļa sistēmu.
 6. EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums, valsts atbalsta nosacījumus neuzskatot par izpildītiem no reģionālās selektivitātes viedokļa. Proti, Spānijas Karaliste uzskata, ka spriedumā, atzīstot par izpildītiem trīs Azoru salu lietā pasludinātajā spriedumā izvirzītos nosacījumus par politisko autonomiju, procesuālo autonomiju un ekonomisko autonomiju, esot izdarīta kļūda tiesību piemērošanā.
 7. Kļūda tiesību piemērošanā, atsakoties izvērtēt un piemērot ceturto nosacījumu, uz kuru tiesvedībā pirmajā instancē norādījusi Spānijas Karaliste. Lai arī par izpildītiem tiku atzīti trīs no Azoru salu lietā pasludinātajā spriedumā izvirzītajiem nosacījumiem, būtu bijis jānosaka, ka izpildītam jābūt arī ceturtajam kritērijam par pasākumu pieņemušās dalībvalsts iekšzemes nodokļu sistēmas saskaņošanu.
 8. EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums, valsts atbalsta nosacījumus neuzskatot par izpildītiem no materiālās selektivitātes viedokļa. Pat, ja tiktu uzskatīts, ka Gibraltārs ir autonomas atsaucis punkts, attiecībā uz kuru ir izpildīti Azoru salu lietā pasludinātajā spriedumā izvirzītie nosacījumi, EKL 87. panta 1. punkts esot pārkāpts spriedumā izvērtējot materiālo selektivitāti, jo PIT vērtējumā neesot ņemts vērā, ka līdz ar Gibraltārā īstenot iecerēto uzņēmuma peļņas nodokļa reformu tiek ieviesta kārtība, kurā 28 798 no 29 000 Gibraltārā esošajiem uzņēmumiem var tikt aplikti ar nulles nodokļa likmi. Pasākums ir jo sevišķi labvēlīgs šiem uzņēmumiem, un pārsūdzētajā spriedumā, to neatzīstot, ir pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts. Turklāt pretēji tam, kā apgalvots spriedumā, Komisija ir konstatējusi kopīgu nodokļu sistēmu.
 9. Sprieduma pamatojuma trūkums, jo neesot izvērtēts ceturtais nosacījums, uz kuru bija norādījusi Spānijas Karaliste.
 10. Pamattiesību uz strīda izskatīšanu saprātīgā termiņā aizskārumis, jo šī tiesvedība PIT esot bez jebkāda attaisnojuma turpinājusies gandrīz divreiz ilgāk nekā parasta lieta un šis apstāklis ir būtiski ietekmējis tiesvedību.
 11. PIT Reglamenta 77. panta a) un b) punkta pārkāpums, oficiāli neapturot tiesvedību pēc lietas dalībnieku uzklaušanās.
- _____
- (¹) OV L 85, 1. lpp.
- _____
- Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Baranya Megyei Bíróság (Ungārija) 2009. gada 23. marta rīkojumu — Ker-Optika Bt./ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet**
- (lieta C-108/09)**
- (2009/C 141/43)
- Tiesvedības valoda — ungāru
- Iesniedzējtiesa**
- Baranya Megyei Bíróság
- Lietas dalībnieki pamata procesā**
- Prasītāja: Ker-Optika Bt.
- Atbildētāja: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai kontaktlēcū tirdzniecība ir ārsta konsultācija, kam vajadzīga pacienta fiziska izmeklēšana, un tādēļ neietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū piemērošanas jomā? ⁽¹⁾
- 2) Vai gadījumā, ja kontaktlēcū tirdzniecība nav ārsta konsultācija, kam vajadzīga pacienta fiziska izmeklēšana, EKL 30. pants jāinterpretē tādējādi, ka ar tā noteikumiem nav saderīgs dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā noteikts, ka kontaktlēcas drīkst tirgot tikai specializētās medicīnas piederumu tirdzniecības vietās?
- 3) Vai Ungārijas tiesību akti, kuros kontaktlēcū tirdzniecība atļauta tikai specializētās medicīnas piederumu tirdzniecības vietās, ir pretrunā EKL 28. pantā noteiktajam preču brīvas aprites principam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesarbeitsgericht (Vācija) 2009. gada 23. marta rīkojumu — Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan

(lieta C-109/09)

(2009/C 141/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Deutsche Lufthansa AG

Atbildētāja: Gertraud Kumpan

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽¹⁾ 1. pants, 2. panta 1. punkts, 6. panta 1. punkts un/vai Kopienu tiesību vispārējie principi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kas stājies spēkā 2001. gada 1. janvārī, saskaņā ar kuru beznosacījumu darba līgumus uz noteiktu laiku ar darba ņēmējiem var noslēgt tikai tādēļ, ka tie ir sasnieguši 58 gadu vecumu?

- 2) Vai UNICE, CEEP un EAK noslēgtā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas īstenots ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK ⁽²⁾, 5. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir pretrunā tads valsts tiesiskais regulējums, kas pieļauj noslēgt neierobežotu skaitu secīgus beznosacījumu darba līgumus uz noteiktu laiku bez objektīva iemesla tikai tādēļ, ka brīdī, kad tiek uzsāktas darba attiecības uz noteiktu laiku, darba ņēmējs ir sasniedzis 58 gadu vecumu un nepastāv cieša saikne ar iepriekšējo darba līgumu ar to pašu darba devēju?

- 3) Ja atbilde uz 1. un/vai 2. jautājumu ir apstiprinoša:

Vai valsts tiesai nav jāpiemēro valsts tiesību akts?

⁽¹⁾ OV L 303, 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Okresním soudem v Chebu (Čehijas Republika) 2009. gada 23. marta rīkojumu — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group/Michal Bilas

(lieta C-111/09)

(2009/C 141/45)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Okresním soudem v Chebu

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group

Atbildētājs: Michal Bilas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā — "Regula") ⁽¹⁾ 26. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to, ja atbildētājs piedalās lietas izskatīšanā, nav atļauts tiesai pārskatīt savu starptautisko jurisdikciju pat tad, ja lieta atbilstoši Regulas 3. iedaļai ir pakļauta noteikumiem par obligāto jurisdikciju un prasības pieteikums ir iesniegts pretēji šiem noteikumiem?
- 2) Vai atbildētājs ar savu piedalīšanos lietas izskatīšanā var radīt Tiesas starptautisko jurisdikciju Regulas 24. panta izpratnē pat tad, ja lieta atbilstoši Regulas 3. iedaļai ir pakļauta noteikumiem par obligāto jurisdikciju un prasības pieteikums ir iesniegts pretēji šiem noteikumiem?

3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir noliedzoša, vai tas, ka atbildētājs piedalās lietas izskatīšanā tiesā, kurai citādi saskaņā ar Regulu nav jurisdikcijas lietā par attiecīgo apdrošināšanu, Regulas 13. panta 1. punkta izpratnē ir uzskatāms par vienošanos attiecībā uz jurisdikciju?

(¹) OV 2001 L 12, 16.01.2001., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) 2009. gada 27. marta rīkojumu — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg

(lieta C-115/09)

(2009/C 141/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Atbildētāja: Bezirksregierung Arnsberg

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 85/337/EEK (¹) 10.a pantā, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2003/35/EK (²), ir prasīts, ka nevalstiskas organizācijas, kas prasa piekļuvi dalībvalsts, kuras administratīvā procesa tiesībās ir prasīts, lai būtu noticis tiesību aizskārums, tiesām var vērsties pret jebkuru iecerētā pasākuma atļaušanai nozīmīgu vides tiesību normu pārkāpumu, tātad arī tādu tiesību normu pārkāpumu, kuras ir paredzētas tikai sabiedrības interesēs un nekādā ziņā nav paredzētas indivīdu tiesību aizsardzībai?

2) Gadījumā, ja atbilde uz 1. jautājumu ir neierobežoti apstiprinoša:

Vai Direktīvas 85/337/EEK 10.a pantā, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2003/35/EK, ir prasīts, ka nevalstiskas organizācijas, kas prasa piekļuvi dalībvalsts, kuras administratīvā procesa tiesībās ir prasīts, lai būtu noticis tiesību aizskārums, tiesām var vērsties pret tādu iecerētā pasākuma atļaušanai nozīmīgu *vides tiesību normu* pārkāpumu, kuras ir tieši pamatotas ar Kopienas tiesībām vai ar kurām valsts tiesību sistēmā ir transponētas Kopienas vides tiesību normas, tātad arī pret tādu tiesību normu pārkāpumu, kuras ir paredzētas tikai sabiedrības interesēs un nekādā ziņā nav paredzētas indivīdu tiesību aizsardzībai?

a) gadījumā, ja atbilde uz 2. jautājumu ir pamatā apstiprinoša:

Vai Kopienas vides aizsardzības normām ir jāatbilst noteiktām satura prasībām, lai tās varētu apstrīdēt?

b) gadījumā, ja atbilde uz 2. jautājuma a) punktu ir apstiprinoša:

Par kādām satura prasībām (piem., tieša iedarbība, aizsardzības mērķis, mērķa noteikšana) ir runa?

3) Gadījumā, ja atbilde uz 1. vai 2. jautājumu ir apstiprinoša:

Vai no Direktīvas tieši izriet šādas, valsts iekšējās tiesībās noteiktos nosacījumus pārsniedzošas, nevalstisko organizāciju tiesības uz piekļuvi tiesai?

(¹) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 05.07.1985., 40.–48. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK (OV L 156, 25.06.2003., 17.–25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2009. gada 14. janvāra spriedumu lietā T-162/06 Kronoply GmbH & Co.KG/Eiropas Kopienas Komisija 2009. gada 31. martā iesniegusi Kronoply GmbH, iepriekšējais nosaukums Kronoply GmbH & Co.KG

(lieta C-117/09 P)

(2009/C 141/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Kronoply GmbH, agrāk Kronoply GmbH & Co.KG (pārstāvji — R. Nierer un L. Gordalla, Rechtsanwältin)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2009. gada 14. janvāra spriedumu lietā T-162/06;

— atcelt Komisijas 2005. gada 21. septembra Lēmumu par valsts atbalstu C 5/2004 (ex N 609/2003), ar ko atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu atbalsts, ko Vācija paredz piešķirt prasītājam;

— pakārtoti, attiecībā uz otro prasījumu — nosūtīt lietu Pirmās instances tiesai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas instancē, it īpaši segt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir par Pirmās instances spriedumu, ar kuru noraidīta prasītājas iesniegtā prasība atcelt Komisijas 2005. gada 21. septembra lēmumu, ar ko atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu atbalsts, ko Vācijas paredz piešķirt *Kronoply GmbH & Co.KG*. Saskaņā ar apstrīdēto spriedumu Komisija pamatoti uzskatīja, ka apstrīdētais atbalsts neprasīja saņēmējai ieguldījumu kopīgās interesēs; tādēļ tā uzskatīja, ka runa bija par atbalstu darbībai ar mērķi segt esošās izmaksas, kas nevarēja tikt atļauts. Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka apstrīdētais atbalsts nebija vajadzīgs, ņemot vērā to, ka tas attiecās tikai uz ražošanas iekārtas izveidošanu, par ko jau bija iepriekšējs paziņojums, un ka investīciju projekts jau bija pilnībā īstenots, izmantojot pēc šī pirmā paziņojuma atļautu atbalstu, kas bija pirms apstrīdētā atbalsta paziņošanas.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzības pamatojumam norāda, ka apstrīdētais spriedums neatbilst EKL 87. panta 3. panta a) un c) apakšpunktam, pamatnostādņēm par reģionālo atbalstu, kas pieņemtas šī panta mērķiem, un 1998. gada reģionālā atbalsta daudznozaru principiem lieliem investīciju projektiem. Tā pārmet Pirmās instances tiesai, ka tādējādi tā ir pārkāpusi arī tiesiskās palāvības principu un vienlīdzīgas attieksmes principu.

EKL 87. panta 3. punkta a) un c) apakšpunkta pārkāpumu veido fakts, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini interpretējusi un novērtējusi vajadzības un pamudinošās iedarbības kritēriju.

Attiecībā uz novērtējumu par apstrīdētā atbalsta vajadzību Pirmās instances tiesa ir nelikumīgi ierobežojusi EKL 87. panta 3. punkta piemērošanas jomu, ņemot vērā to, ka tā juridiski kļūdaini ir uzskatījusi, ka atbalsta saņēmējs attiecībā uz konkrētu investīciju projektu var paziņot tikai vienu atbalstu un ka jebkuram jaunam atbalstam būtu jāattiecas uz jaunu investīciju projektu. Pirmās instances tiesa turklāt vajadzības novērtējumu veica, pamatojoties uz datumu, kuram, pirmkārt, nebija nozīmes apelācijas sūdzības iesniedzējas lēmumā veikt investīcijas un kuru, otrkārt, tā nevarēja ietekmēt. Komisijas un Pirmās instances tiesas redzējumā noteicošais datums bija datums, kurā dalībvalsts paziņoja par apstrīdēto pabalstu Komisijai. Iesniedzot savu lūgumu valsts iestādēm, prasītāja jau bija paveikusi visu vajadzīgo atbilstoši savām pilnvarām vajadzības noteikšanā. Prasītāja nekādi nevarēja ietekmēt atbalsta paziņojuma datumu Komisijai. Šādas Pirmās instances tiesas un Komisijas nostājas rezultātā — loģiski — būtu liegt jebkuram investīciju projektam atbalsta piešķiršanu, ja Komisijas lēmums par paredzētā atbalsta saderīgumu vai nesaderīgumu ar kopējo tirgu tiktu pieņemts tikai tad, kad investīciju projekts ir pabeigts.

Turklāt ir jānorāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevarēja tieši apstrīdēt Komisijas lēmumu par sākotnēji paziņoto atbalstu. Ja Komisija paziņo par atbilstīgu kopējam tirgum atbalstu, kura summa neatbilst atbalstam, ko atbalsta saņēmējs ir lūdzis valsts

iestādēm, atbalsta saņēmējs nevar ar pozitīvu iznākumu apstrīdēt Pirmās instances tiesā viņam labvēlīgu lēmumu. Laikposms starp Komisijas pirmo lēmumu, ar kuru tā ļauj sākotnējo atbalstu, un paziņojums par apstrīdēto atbalstu tiek izskaidrots ar faktu, ka prasītāja izsmēla visus tiesību aizsardzības līdzekļus, ko tā uzskatīja par esošiem attiecībā uz Komisijas vēstuli, ar ko noraidīts grozīt Komisijas pirmo atļaujošo lēmumu. Tas, ka Vācijas Federālā Republika paziņoja par apstrīdēto atbalstu tikai pēc investīciju projekta īstenošanas, ir izskaidrojams vienīgi ar starplaikā uzsāktu strīdu par šīs Komisijas vēstules kvalificēšanu. Tādēļ arguments par to, ka investīciju projekts ir starplaikā pabeigts, nevar kalpot par pamatojumu vajadzības vērtējumā.

Attiecībā uz pamudinošo iedarbību Pirmās instances tiesa ir redzami atstājusi šo jautājumu atvērtu. Pat ja uzskatītu pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas viedoklim, ka vajadzība un pamudinošā iedarbība būtu jāuzskata par diviem atsevišķiem atbalsta atļaujas nosacījumiem, abi šajā lietā bija izpildīti.

Pamatnostādņu par reģionālo atbalstu 4.2. punkta trešā daļa paredz, ka pamudinošās iedarbības kritērijs ir izpildīts, ja lūgums par atbalstu ir iesniegts pirms projekta īstenošanas uzsākšanas. Šajā sakarā noteicošais — kā tas norādīts iepriekš — var būt tikai lūguma iesniegšana valsts iestādēs. Apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza šo lūgumu pirms īstenošanas uzsākšanas un tādējādi izpildīja šo kritēriju. Pirmās instances tiesa to neņēma vērā, tādējādi pārkāpjot ne tikai EKL 87. pantu, bet arī Pamatnostādnes par reģionālo atbalstu.

Apstrīdētais spriedums turklāt ir pretrunā reģionālā atbalsta daudznozaru principiem un vienlīdzīgas attieksmes principam, jo Pirmās instances tiesa atbalstīja Komisijas tirgus vērtējuma nesaskanīgu piemērošanu. Sākotnējā atbalsta paziņošanas procedūrā Komisija ļāva saprast, ka tā nosaka konkurences stāvokļa faktoru attiecīgajam produktu tirgum 0,75, lai tikai trīs nedēļas vēlāk pieņemtu citu lēmumu ar atšķirīgu vērtējumu par šo pašu tirgu un uzskatītu par piemērotu atbilstoši reģionālā atbalsta daudznozaru principiem koeficientu 1. Pat ja būtu tiesa, ka Komisija ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz faktiskās situācijas ekonomisko vērtējumu, šo rīcības brīvību tomēr ierobežo fakts, ka identisku produktu tirgi ir identiski, it īpaši ja tās pašas grupas produktu tirgi tiek novērtēti ar trīs nedēļu atstarpī.

Visbeidzot, vēl viena Pirmās instances tiesas kļūda tiesību piemērošanā rodas tajā, ka tā ir pilnībā ignorējusi prasītājas argumentu, ka tai bija pienākums īstenot investīciju projektu 36 mēnešu laikā, skaitot no lūguma iesniegšanas. Ja prasītāja nebūtu izpildījusi šo pienākumu, tā būtu zaudējusi atbalstu pilnībā. Tai nebūtu jāpārmet fakts, ka tā pienākumu izpildīja. Tas rada EKL 87. panta, kā arī principa, saskaņā ar kuru Komisija ir jāpilda tās pieņemtie un ieviestie atbalsta pārvaldības noteikumi, principa pārkāpumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Austrija) 2009. gada 1. aprīļa rīkojumu — Mag. lic. Robert Koller/Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

(lieta C-118/09)

(2009/C 141/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Mag. lic. Robert Koller

Atbildētājs: Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīva 89/48/EEK ⁽¹⁾ ir jāpiemēro Austrijas pilsonim, ja

a) viņš ir sekmīgi pabeidzis tiesību zinātņu studijas Austrijā un ar grāda piešķiršanas lēmumu tam ir piešķirts akadēmiskais grāds “Magister der Rechtswissenschaften” [tiesību zinātņu maģistrs],

b) pēc noraidījuma kārtot papildu pārbaudījumus Spānijas universitātē, kurā studiju ilgums bija mazāks par trim gadiem, viņam ar Spānijas Karalistes Izglītības un zinātnes ministrijas atzīšanas apliecību ir tikušas piešķirtas tiesības lietot Austrijas profesionālajam nosaukumam līdzvērtīgu spāņu nosaukumu “Licenciado en Derecho” un

c) viņš, piesakoties Madrides advokātu palātā, ir saņēmis tiesības izmantot profesionālo nosaukumu “abogado” un Spānijā faktiski trīs nedēļas pirms pieteikuma iesniegšanas un, pirmās instances lēmuma taisīšanas brīdī, augstākais piecus mēnešus ir strādājis advokāta profesijā.

2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši:

Vai *EuRAG* pants ir interpretējams tādējādi, ka ar Direktīvu 89/48/EEK ir saderīgi, ja tiesību zinātņu studiju pabeigšana Austrijā, kā arī pēc papildu pārbaudījumu nokārtošanas Spānijas universitātē pēc mazāk kā trīs gadiem iegūtas tiesības izmantot spāņu akadēmisko nosaukumu “Licenciado en Derecho” nav pietiekams pielaišanai atbilstības pārbaudījumam Austrijā atbilstoši *EuRAG* 24. panta 1. punktam bez pierādījuma par praksi, kas prasīta valsts tiesību aktos (RAO 2. panta 2. punkts), ja pieteikuma iesniedzējs Spānijā bez pielīdzināmas prakses prasības tiek pielaipts “abogado” profesijas praktizēšanai un tur šajā profesijā ir strādājis trīs nedēļas līdz pieteikuma iesniegšanai un pirmās instances lēmuma taisīšanas brīdī, augstākais, piecus mēnešus?

3) Tiesvedība tiek apturēta līdz Eiropas Kopienu Tiesas prejudiciāla nolēmuma saņemšanai.

⁽¹⁾ OV L 19, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Conseil d'État (Francija) 2009. gada 1. aprīļa rīkojumu — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable/Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(lieta C-119/09)

(2009/C 141/49)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

Atbildētājs: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz tajā paredzētajām reglamentētajām profesijām noteikt jebkādu vispārīgu aizliegumu neatkarīgi no komerciālās prakses veida vai arī tā dalībvalstīm dod iespēju paturēt spēkā vispārīgus aizliegumus, kas attiecas uz noteiktiem komerciālās prakses veidiem, kā, piemēram, klienta piesaistīšanu?

⁽¹⁾ OV L 376, 36. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 1. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste

(lieta C-120/09)

(2009/C 141/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. van Beek un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nenodrošinot Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem⁽¹⁾ 2. panta f), j) un k) punkta, kā arī III pielikuma 4. punkta C. daļas transponēšanu Valonijas tiesībās, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Kopienų Komisija ir izvirzījusi divus prasības pamatus savas prasības atbalstam.

Pirmkārt, tā pārmet atbildētājam, ka tā nav transponējusi Valonijas tiesībās Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem attiecīgi 2. panta f), j) un k) punktus paredzētos jēdzienus "pazemes krātuve", "poligona gāze" un "eluāts". Komisija uzsver šo jēdzienu nozīmīgumu, jo šie jēdzieni kā vieni no galvenajiem jēdzieniem šīs direktīvas piemērošanas ietvaros, ir pārņemti arī citos noteikumos, kas pieņemti, pamatojoties uz šo direktīvu un tās piemērošanas ietvaros.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Valonijas tiesībās nav paredzēta neviena tiesību norma attiecībā uz kontroļlīmeņiem, sākot no kuriem var uzskatīt, ka atkritumu poligonam ir ievērojama kaitīga iedarbība uz gruntsūdeņu kvalitāti. Direktīvas III pielikuma 4. punkta C. daļai, kurā ir paredzēta šādu noteikumu pieņemšana, esot būtiska loma efektīvas gruntsūdeņu kvalitātes kontroles nodrošināšanā, un līdz ar to — vides aizsardzības nodrošināšanā, kas ir galvenais šīs direktīvas mērķis.

⁽¹⁾ OV L 182, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 1. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(lieta C-121/09)

(2009/C 141/51)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — W. Wils un C. Cattabriga)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 90/314/EEK⁽¹⁾ 7. pants;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

1. Itālijas Republika, nosakot komplekso ceļojumu patērētājiem trīs mēnešu termiņu no paredzētās ceļojuma beigu dienas, lai Garantiju fondā iesniegtu intervences lūgumu, nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar Direktīvas 90/314/EEK 7. pantu.

2. Direktīvas 90/314/EEK 7. pantā ir paredzēts, ka organizatoram un/vai pārstāvim, kas ir līgumslēdzēja puse, jāsniedz pietiekama drošības garantija attiecībā uz iemaksātās naudas atmaksāšanu un patērētāja repatriāciju maksātspējas gadījumā. Saskaņā ar sniegto interpretāciju Kopienų judikatūrā šis noteikums uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt rezultātu, piešķirot kompleksā ceļojuma pircējiem tiesības uz efektīvu aizsardzību organizatoru maksātspējas gadījumā, it īpaši attiecībā uz samaksātās naudas atmaksāšanu un repatriāciju.

3. 8. pantā ir dota atļauja dalībvalstīm pieņemt stingrākus noteikumus, bet tikai tad, ja tie sniedz plašāku patērētāju aizsardzību.

4. Šajā lietā aplūkojamā Itālijas tiesiskā regulējuma mērķis — atbilstoši Itālijas iestāžu sniegtajai informācijai pārkāpuma [izskatīšanas] procedūras laikā — ir valsts budžetam garantēt iespēju atgūt patērētājiem samaksātās summas un līdz ar to nodrošināt valsts finanšu intereses, nevis garantēt plašāku komplekso ceļojumu patērētāju aizsardzību.

5. Komisija saprot Itālijas interesi garantēt saprātīgu un līdzsvarotu Garantiju fonda pārvaldīšanu, atvieglējot šī pēdējā darbību, vērstoties pret ceļotāju; tomēr tā uzskata, ka šāds pasākums, nosakot kategorisku termiņu lūguma par fonda intervenci iesniegšanai, ievieš nosacījumu, ar ko patērētājiem var tikt liegtas Direktīvā 90/314/EEK garantētās tiesības.

6. Kā norāda Itālijas iestādes, nav strīda par to, ka patērētājs var iesniegt lūgumu par fonda intervenci tiklīdz tam ir kļuvuši zināmi apstākļi, kas ar kavēt līguma izpildi. Bet, lai to izdarītu, tam šādi apstākļi ir jāzina. Tas vēl būtu iespējams gadījumos, kad ceļojuma organizatora maksātspēja ir acīmredzama, jo pastāv spriedums par maksātspējas atzīšanu, bet lielākoties patērētājam nav zināms reālais aģentūras finanšu stāvoklis. Līdz ar to ir dabiski, ka patērētājs vispirms vērsas pie pēdējā ar vēstuli, lai saņemtu samaksātās naudas atmaksu, vai, iespējams, nosūta brīdinājumu, vēlāk arī samaksas rīkojumu. Tādējādi ir iespējams, ka trīs mēnešu termiņš, kas ir noteikts ministrijas rīkojuma Nr. 349/1999 5. punktā, var būt jau beidzies brīdī, kad Garantiju fondā tiek iesniegts intervences lūgums, kā rezultātā patērētāja tiesības uz samaksātās naudas atmaksāšanu ir jau zaudētas.

7. Lai šajā procedūrā izpildītu norādītos neizpildītos pienākumus, Itālijas iestādes vispirms paziņoja, ka šo trīs mēnešu termiņu vēlas pagarināt līdz divpadsmit mēnešiem, bet vēlāk paziņoja, ka vēlas to atcelt.
8. Itālijas Republikas oficiālajā laikrakstā Itālijas iestādes publicēja paziņojumu, informējot ieinteresētās personas par to, ka līdz brīdim, kad minētais termiņš tiek atcelts, pieprasījumus par piekļuvi Garantiju fondam var iesniegt jebkurā brīdī.
9. Komisija uzskata, ka šie pasākumi, kas patiesībā ir apsveicams mēģinājums labot norādītā pārkāpuma sekas, nav pietiekami, lai novērstu risku, ka kompleksā ceļojuma pircējs varētu zaudēt tiesības uz efektīvu aizsardzību organizatora maksātspējas gadījumā.
10. Lai tiesiskā drošība būtu pilnībā garantēta un privātpersonas varētu zināt savu tiesību apmēru un uz tām atsaukties tiesās, direktīvas tiesību normas ir jāsteno ar neapstrīdamu efektivitāti, konkrētību un skaidrību, nevis tikai ar vienkāršu administratīvu praksi, kura ir pati viegli grozāma pēc valsts administrācijas uzskata.
11. Tas, ka Itālijas tiesību sistēmā līdzās pastāv tiesību norma, pirmkārt, kas formāli nav atcelta un kura, paredzot noilgumu, nosaka trīs mēnešu termiņu lūguma par fonda intervenci iesniegšanai, un, otrkārt, administrācijas paziņojums neņemt vērā šo termiņu, rada acīmredzami neskaidru situāciju kompleksā ceļojuma pircējiem.

(¹) Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīva 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām (OV L 158, 59. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Symvoulis tis Epikrateias (Grieķija) 2009. gada 2. aprīļa rīkojumu — Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E.Lesbou, Blue Star Ferries/Ypourgos Emborikis Naftilias

(lieta C-122/09)

(2009/C 141/52)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulis tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E.Lesbou, Blue Star Ferries

Atbildētāja: Ypourgos Emborikis Naftilias

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar EKL 10. panta otro daļu un EKL 249. panta otro daļu: i) Grieķijas likumdevējam ir pienākums laikā, kad līdz 2004. gada 1. janvārim ir spēkā pagaidu izņēmums attiecībā uz Padomes 1992. gada 7. decembra (EEK) Regulas Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) (OV L 364), piemērošanu, izņēmumam attiecībā uz Grieķiju esot paredzētam šīs pašas regulas 6. panta 3. punktā, atturēties pieņemt tādas tiesību pasākumus, kas var būtiski apdraudēt Regulas Nr. 3577/92 pilnīgu un efektīvu piemērošanu Grieķijā sākot no 2004. gada 1. janvāra un turpmākajā laikā; ii) vai privātpersonas var atsaukties uz šo regulu, lai apstrīdētu Grieķijas likumdevēja līdz 2004. gada 1. janvārim pieņemto noteikumu spēkā esamību, ja ar tiem būtiski tiek apdraudēta šīs regulas pilnīga un efektīva piemērošana Grieķijā, sākot no 2004. gada 1. janvāra?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu sniegta apstiprinoša atbilde — vai Regulas Nr. 3577/92 pilnīga piemērošana Grieķijā no 2004. gada 1. janvāra ir apdraudēta, jo Grieķijas likumdevējs pirms 2004. gada 1. janvāra ir pieņēmis tiesību noteikumus ar izsmēļošu un pastāvīgu raksturu, neparedzot to spēkā esamības beigas 2004. gada 1. janvārī, un nesaderīgi ar Regulu Nr. 3577/92?
- 3) Ja uz pirmo un otro jautājumu sniegta apstiprinoša atbilde — vai Regulas Nr. 3577/92 1., 2. un 4. pants ļauj pieņemt valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām kuģu īpašnieki var sniegt jūras kabotāžas pakalpojumus tikai noteiktos maršrutos, ko katru gadu nosaka kompetentā valsts iestāde un kam jāiegūst iepriekšēja administratīva atļauja saskaņā ar atļaujas izsniegšanas kārtību, kura: i) nešķirojot attiecas uz visiem ar salām saistītiem maršrutiem un ii) ļauj kompetentām valsts iestādēm izdot atļauju sniegt regulārus pakalpojumus, vienpusēji grozot pieteikuma detaļas, kas attiecas uz biežumu, pakalpojumu sniegšanas pārtraukumu un maksu, pamatojoties uz savu rīcības brīvību un iepriekš nenosakot piemērojamos kritērijus?
- 4) Ja uz pirmo un otro jautājumu sniegta apstiprinoša atbilde — vai pakalpojumu sniegšanas brīvības nelikumīgu ierobežojumu EKL 49. panta izpratnē rada valsts tiesību noteikumi, kas paredz kuģa īpašnieka, kam administrācija ir izsniegusi atļauju reģistrēt kuģi noteiktā maršrutā (apstiprinot viņa pieteikumu iesniegtajā redakcijā, vai arī ar kuģa īpašnieka piekrišanu izdarot pieteikumā atsevišķus grozījumus), pienākumu apkalpot attiecīgo maršrutu nepārtraukti visu darbības gadu, un lai nodrošinātu šī pienākuma izpildi, pirms pakalpojumu sniegšanas uzsākšanas iesniegt garantijas vēstuli, kurā norādītā summa daļēji vai pilnībā tiktu iekasēta minētā pienākuma neizpildes vai daļējas izpildes gadījumā?

Prasība, kas celta 2009. gada 2. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Kipras Republika

(lieta C-125/09)

(2009/C 141/53)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un A. Nijenhuis)

Atbildētāja: Kipras Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenodrošinot savlaicīgu piekļuves tiesību piešķiršanu attiecībā uz virs vai zem valsts īpašumā esošām teritorijām bez diskriminācijas un pārskatāmā veidā, Kipras Republika nav izpildījusi Direktīvas Nr. 2002/21/E (pamatdirektīva) 11. panta 1. punktā un Direktīvas Nr. 2002/20/EK (atļaušanas direktīva) 4. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Kipras Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Atbilstoši Komisijā iesniegtajai informācijai, Kipras ilgstošo un nekoordinēto procedūru dēļ otrais mobilo telesakaru pakalpojumu sniedzējs nevarēja efektīvi uzstādīt savu tīklu, lai sniegtu elektronisko sakaru pakalpojumus un konkurētu ar jau izveidotā tīkla operatoru *Arkhī Tilepikinonion Kiprou* [Kipras telesakaru iestāde, turpmāk tekstā — “ATHK”].
2. Komisija apgalvo, ka Kipras kompetento iestāžu darbību rezultātā (pašvaldības un/vai provinces) otrajam telesakaru pakalpojumu sniedzējam šajā brīdī nav būvatļaujas, kas tiek pieprasīta saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu, un tādējādi tīkla, kas ir tā rīcībā, kuram ir jābūt atbilstīgam paredzētajā atļaujā stingri noteiktajām ģeogrāfiskā pārklājuma prasībām, darbība ir pārkāpums, kas paredzēts Kipras tiesiskajā regulējumā.
3. Komisija uzskata, ka šī situācija būtiski apgrūtina otrā mobilo telesakaru tīkla operatora darbības. Tā kā tas nav pabeidzis sava tīkla uzstādīšanu, tas nevar gala lietotājiem piedāvāt pilnīgu ģeogrāfisko pārklājumu, izmantojot tikai valsts viesabonēšanas pakalpojumus, kurus tam piedāvā ATHK par vairumtirdzniecības cenām. Līdz ar to otrais operators ir atkarīgs no ATHK sniegtā valsts viesabonēšanas pakalpojuma aptuveni 20 % apmērā no kopējā zvanu skaita. Tādējādi, tā kā otrajam operatoram piederošais tīkls neaptver visu ģeogrāfisko teritoriju, tam rodas ārējie izdevumi, jo tam ir jāizmanto ATHK valsts viesabonēšanas pakalpojumu vairumtirdzniecībā un tas ir atkarīgs no šī pakalpojuma.
4. Komisija uzskata, ka būtiski kavējoties piešķirt otrajam mobilo telesakaru sniedzējam piekļuves tiesības uzstādīt

stabus un antenas virs un uz zem valsts īpašumā esošas teritorijas, tiek pārkāpts Pamatdirektīvas 11. panta 1. punkts, kurā ir noteikts, ka kompetentā iestāde rīkojas, pamatojoties uz pārskatāmām un publiski pieejamām procedūrām, ko piemēro bez diskriminācijas un nekavējoties.

5. Kipras Republika apgalvo, ka dekrētā, kuru bija jāpieņem uzreiz pēc balsojuma par likumprojektu, bija paredzēts iekļaut arī tādus svarīgus Kodeksā paredzētos noteikumus kā sešu nedēļu noteikumu un vispārēji visus Kodeksa 4. pantā paredzētos noteikumus. Tomēr iepriekš minētais dekrēts *nekad* netika pieņemts, kā rezultātā situācija saglabājās nemainīga. Līdz ar to Komisija uzskata, ka attiecībā uz pilsētu plānu un būvniecības atļauju izsniegšanu Pamatdirektīva un Atļaušanas direktīva netiek atbilstīgi piemērotas Kirprā.
6. Tādēļ Atļauju izsniegšanas direktīvas 4. panta 1. punkta un Pamatdirektīvas 11. panta 1. punkta pilnīga ieviešana netiks nodrošināta pirms Kodeksā paredzēto attiecīgo ieviešanas pasākumu oficiālās spēkā stāšanās, jo nepastāvot vajadzīgām procedūrām nevar stāties spēkā jaunais būvatļauju izsniegšanas regulējums.

Prasība, kas celta 2009. gada 3. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(lieta C-126/09)

(2009/C 141/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāve — N. Yerrell)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīvas 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (¹), prasības vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2003/59/EK transponēšanai noteiktais termiņš beidzās 2006. gada 9. septembrī. Tomēr šīs prasības celšanas dienā atbildētāja joprojām nav veikusi direktīvas transponēšanai vajadzīgos pasākumus vai katrā ziņā tos nav darījusi zināmus Komisijai.

(¹) OV L 226, 4. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht Nürnberg (Vācija) 2009. gada 6. aprīļa rīkojumu — Coty Prestige Lancaster Group GmbH/Simex Trading AG

(lieta C-127/09)

(2009/C 141/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Nürnberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Atbildētāja: Simex Trading AG

Prejudiciālais jautājums

Vai ir notikusi laišana tirgū Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 13. panta 1. punkta un Direktīvas 89/104/EK (²) 7. panta izpratnē, ja tā sauktos smaržu paraugus, nenododot īpašumtiesības un pārdzot aizliegumu šos paraugus tirgot, nodod līgumiskajiem starpniekiem, lai tie potenciālajiem klientiem varētu demonstrēt preces saturu izmēģinājuma nolūkiem, un uz tiem ir norāde par to, ka paraugi nav domāti pārdošanai, līgumā ir paredzēts, ka ražotājs/preču zīmes īpašnieks jebkurā brīdī var atsaukt preci un preces forma ir vienkāršāka par tās preces formu, kuru ražotājs/preču zīmes īpašnieks tirgo parasti?

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

(²) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvinā valstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Areios Pagos (Griekija) 2009. gada 10. aprīļa rīkojumu — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon/DIVANI AKROPOLIS Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki Etaireia

(lieta C-136/09)

(2009/C 141/56)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Areios Pagos

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon

Atbildētāja: DIVANI AKROPOLIS Anonimi Xenodocheiaki kai Touristiki Etaireia

Prejudiciālais jautājums

Vai televizoru novietošana viesnīcu numuros, ko veic viesnīcnieks, un to savienošana ar viesnīcā uzstādītu centrālo antenu, kas notiek bez viesnīcnieka iejaukšanās, starpniecības vai citām darbībām, ir uzskatāma par darba pārraidīšanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkta izpratnē un it īpaši vai saskaņā ar iepriekš minēto Tiesas 2006. gada 7. decembra spriedumu lietā C-306/05 *Sociedad General de Autores y Editores de Espana/Rafael Hoteles SA* tas attiecas arī uz signāla pārraidīšanu viesnīcas numuros esošiem klientiem, izmantojot televizorus, ko viesnīcnieks veic ar tehnisku iejaukšanos?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Raad van State (Nīderlande) 2009. gada 15. aprīļa rīkojumu — 1. M. Josemans un 2. Māstrihtas birģermeistars

(lieta C-137/09)

(2009/C 141/57)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: 1. M. Josemans

2. Māstrihtas birģermeistars

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai tāds kā pamata lietā minētais tiesiskais regulējums par nerezidentu pieeju kafetērijām absolūti vai daļēji ietilpst EK līguma, it īpaši noteikumu par preču un/vai pakalpojumu

brīvu apriti vai arī EKL 12. pantā kopā ar EKL 18. pantu minētā diskriminācijas aizlieguma piemērošanas jomā?

2. Ja ir piemērojami EK līguma noteikumi par preču un/vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, vai aizliegums nerezidentiem iekļūt kafetērijās ir piemērots un samērīgs līdzeklis, lai apkarotu narkotūrismu un ar to saistītās neērtības?
3. Vai EK līguma 12. pantā kopā ar EK līguma 18. pantu noteiktais pilsoņu diskriminācijas aizliegums pilsonības dēļ ir jāpiemēro noteikumiem par nerezidentu piekļuvi kafetērijām, ja un ciktāl nav piemērojami EK līguma noteikumi par preču un/vai pakalpojumu sniegšanas brīvību?
4. Apstiprinošas atbildes gadījumā — vai tādējādi ir pamatoti nošķirt rezidentus no nerezidentiem, un aizliegums nerezidentiem iekļūt kafetērijās ir piemērots un samērīgs līdzeklis, lai apkarotu narkotūrismu un ar to saistītās neērtības?

Prasība, kas celta 2009. gada 16. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste

(lieta T-139/09)

(2009/C 141/58)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. de Schietere de Lophem un A. Marghelis)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK⁽¹⁾, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2006/21/EK transponēšanai noteiktais termiņš beidzās 2008. gada 30. aprīlī. Šīs prasības celšanas datumā atbildētāja vēl nebija veikusi vajadzīgos direktīvas transponēšanas pasākumus vai katrā ziņā vēl nebija tos paziņojusi Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 102, 15. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 21. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(lieta C-141/09)

(2009/C 141/59)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Dejmek un J. Sénéchal)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu⁽¹⁾ un īpaši tās 1.–4., 5.–8., 13. panta, kā arī 16. panta un 9. panta 2. punkta prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šīs direktīvas 19. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2005/56/EK transponēšanai beidzās 2007. gada 14. decembrī. Šīs prasības celšanas brīdī atbildētāja vēl nebija veikusi direktīvas transponēšanai vajadzīgos pasākumus, vai arī katrā ziņā par to nebija informējusi Komisiju.

⁽¹⁾ OV L 310, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 27. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(lieta C-149/09)

(2009/C 141/60)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Dejmek un J. Sénéchal)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes

2006. gada 6. septembra Direktīvas 2006/68/EK, ar ko Padomes Direktīvu 77/91/EEK groza attiecībā uz akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu ⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2006/68/EK transponēšanai valsts tiesībās noteiktais termiņš beidzās 2008. gada 15. aprīlī. Prasības celšanas dienā atbildētāja vēl nebija veikusi visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai transponētu direktīvu, vai katrā ziņā nebija tos darījusi zināmus Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 264, 32. lpp.

Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 12. marta rīkojums (Rechtbank van koophandel Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV/Andacon NV

(lieta C-132/07) ⁽¹⁾

(2009/C 141/61)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 117, 26.05.2007.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 13. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(lieta C-112/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/62)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 128, 24.05.2008.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 3. marta rīkojums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Hermann Fisher, Rolf Schlatter, piedaloties: Regierungspräsidium Freiburg

(lieta C-193/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/63)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 183, 19.07.2008.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 12. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija

(lieta C-234/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 183, 19.07.2008.

Tiesas septītās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 5. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Maltas Republika

(lieta C-269/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/65)

Tiesvedības valoda — maltiešu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 197, 02.08.2008.

**Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 17. decembra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Nīderlandes Karaliste****(lieta C-283/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/66)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 223, 30.08.2008.**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 20. marta rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika****(lieta C-326/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/69)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 223, 30.08.2008.**Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 5. marta
rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un
Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste****(lieta C-284/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 223, 30.08.2008.**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 20. februāra rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika****(lieta C-369/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/70)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 285, 08.11.2008.**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 2. marta rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Čehijas Republika****(lieta C-294/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/68)

Tiesvedības valoda — čehu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 247, 27.09.2008.**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 10. marta rīkojums —
Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste****(lieta C-463/08) ⁽¹⁾**

(2009/C 141/71)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 327, 20.10.2008.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 24. marta rīkojums (Tribunal de première instance de Namur (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Atenor Group SA/Beļģijas valsts

(lieta C-514/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/72)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 24. marta rīkojums (Cour d'appel de Liège (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA/Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd

(lieta C-584/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/73)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 32, 07.02.2009.

⁽¹⁾ OV C 55, 07.03.2009.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums —
Itochu/Komisija

(lieta T-12/03) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Video spēļu konsoļu un spēļu bloku, kas ir saderīgi ar Nintendo spēļu konsoļiem, tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Paralēlā eksporta ierobežojums — Pārkāpjošo darbību attiecināmība — Naudas sodi — Atšķirīga attieksme — Preventīva ietekme — Pārkāpuma ilgums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība administratīvajā procedūrā)

(2009/C 141/74)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itochu Corp. (Tokio, Japāna) (pārstāvji — J. Šibasaki (Y. Shibasaki), G. van Gervens (G. van Gerven) un T. Franko (T. Franchoo), advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji P. Helstrens (P. Hellström) un O. Beinē (O. Beynet), pēc tam F. Kastiljo de la Tore (F. Castillo de la Torre) un Beinē)

Priekšmets

Par prasību atcelt Komisijas 2002. gada 30. oktobra Lēmuma 2003/675/EK par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution un COMP/36.321 Omega — Nintendo) (OV 2003, L 255, 33. lpp.) 1., 3. un 5. punktu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, vai pakārtoti samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Itochu Corp. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 55, 08.03.2003.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums —
Nintendo un Nintendo of Europe/Komisija

(lieta T-13/03) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Video spēļu konsoļu un Nintendo spēļu bloku tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Paralēlā eksporta ierobežojums — Naudas sodi — Preventīva ietekme — Pārkāpuma ilgums — Atbildību pastiprinoši apstākļi — Aizsācēja vai pamudinātāja loma — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība administratīvajā procedūrā)

(2009/C 141/75)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Nintendo Co., Ltd (Kyoto, Japāna) un Nintendo of Europe GmbH (Grossostheim, Vācija) (pārstāvji — I. Forrester, QC, J. Pheasant, M. Powell, C. Kennedy-Loest, solicitors un J. Killick, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji O. Beynet un A. Whelan, pēc tam X. Lewis un O. Beynet, pārstāvji)

Priekšmets

Par prasību atcelt vai samazināt naudas sodas summu, kas piemērota prasītājām ar Komisijas 2002. gada 30. oktobra lēmuma 2003/675/EK par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution un COMP/36.321 Omega — Nintendo) (OV 2003, L 255, 33. lpp.) 3. punkta pirmo ievilkumu.

Rezolutīvā daļa

1) Nintendo Co., Ltd un Nintendo of Europe GmbH uzliktais naudas sods ir noteikts 119,2425 miljonus euro apmērā;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 70, 22.03.2003.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums —
CD-Contact Data/Komisija**

(lieta T-18/03) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtās vienošanās — Video spēļu konsoļu un Nintendo spēļu bloku tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Paralēlā eksporta ierobežojums — Pierādījums par vienošanās esamību, kas paredz ierobežot paralēlo tirdzniecību — Naudas sodi — Atšķirīga attieksme — Atbildību mīkstinoši apstākļi)

(2009/C 141/76)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: CD-Contact Data GmbH (Burglengenfeld, Vācija) (pārstāvji — J. de Pree un R. Wesseling, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — P. Oliver, X. Lewis un O. Beynet, pārstāvji)

Priekšmets

Par prasību atcelt Komisijas 2002. gada 30. oktobra Lēmumu 2003/675/EK par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution un COMP/36.321 Omega — Nintendo) (OV 2003, L 255, 33. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) CD Contact Data GmbH uzliktais naudas sods ir noteikts EUR 500 000 apmērā;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 70, 22.03.2003.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. aprīļa spriedums —
Spānija/Komisija**

(lieta T-281/06) ⁽¹⁾

(ELVGF — Garantiju nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Kompensācijas atbalsts banānu ražotājiem — Kvalitātes kontroles pārkāpumi — Piemērotās finanšu korekcijas veids — Samērīgums)

(2009/C 141/77)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji — M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — F. Jimeno Fernández)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 27. jūlija Lēmumu 2006/554/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu (OV L 218, 12. lpp.), ciktāl tajā ir paredzēta finanšu korekcija attiecībā uz Spānijas Karalistes deklarētajiem izdevumiem saistībā ar kompensācijas atbalstu banānu ražotājiem 2002. un 2003. tirdzniecības gadā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 294, 02.12.2006.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa spriedums —
Borco-Marken-Import Matthiesen/ITSB (“α”)**

(lieta T-23/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “α” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2009/C 141/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (Hamburga, Vācija) (pārstāvis — M. Volters (M. Wolter), advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — M. Kičia (M. Kicia))

Priekšmets

Par prasību par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2006. gada 30. novembra lēmumu lietā R 808/2006-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi grafisku apzīmējumu “α”

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtnās padomes 2006. gada 30. novembra lēmumu lietā R 808/2006-4;
- 2) BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG prasījumu otrā daļa nav jāizskata;

3) *ITSB atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 69, 24.03.2007.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa spriedums — Bodegas Montebello/ITSB — Montebello (“MONTEBELLO RHUM AGRICOLE”)

(lieta T-430/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “MONTEBELLO RHUM AGRICOLE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “MONTEBELLO” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Preču līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2009/C 141/79)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bodegas Montebello, SA, Montilla (Spānija) (pārstāvji — T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo un A. Hernández Lehmann, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — P. López Fernández de Corres un J. Crespo Carrillo)

Otrā procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Montebello SARL, Petit-Bourg (Francija) (pārstāvis — G.-G. Lamoureux, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 7. septembra lēmumu lietā R 223/2007-2 saistībā ar iebildumu procesu starp Bodegas Montebello, SA un Montebello SARL

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Bodegas Montebello, SA atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 22, 26.1.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 5. maija spriedums — Rotter/ITSB (Savienotu desiņu forma)

(lieta T-449/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Kopienas trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Savienotu desiņu forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2009/C 141/80)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Tomass Roters [Thomas Rotter], Mīnhene (Vācija) (pārstāvis — M. Millers [M. Müller], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Šneiders [G. Schneider])

Priekšmets

Prasība, kas celta par ITSB ceturtās apelāciju padomes 2007. gada 27. septembra lēmumu (lieta R 1415/2006-4) par trīsdimensiju apzīmējuma, ko veido desiņu savienojums, reģistrāciju par Kopienas preču zīmi.

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Tomass Roters atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 24. aprīļa spriedums — Sanchez Ferriz u.c./Komisija

(lieta T-492/07 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2005. gada paaugstināšana amatā — Neieklešana amatā paaugstināto ierēdņu sarakstā — Standarta reizināšanas likmes — Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 6. un 10. pants — Interese izvīrīt pamatu)

(2009/C 141/81)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Carlos Sanchez Ferriz, Brisele (Beļģija), un deviņi citi Eiropas Kopienu Komisijas ierēdņi, kuru uzvārdi ir minēti sprieduma pielikumā (pārstāvis — F. Frabetti, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — C. Bernardis-Kayser un G. Berscheid)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 17. oktobra rīkojumu lietā F-115/06 *Sanchez Ferriz u.c./Komisija* (Krājumā vēl nav publicēts), lūdzot atcelt minēto rīkojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Carlos Sanchez Ferriz un deviņi citi Komisijas ierēdņi, kuru uzvārdi ir minēti pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā instancē.*

(¹) OV C 64, 8.3.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. maija spriedums — M/Eiropas Zāļu aģentūra (EMEA)

(lieta T-12/08 P) (¹)

(Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Invaliditāte — Lūgums atkārtoti izvērtēt lēmumu noraidīt pirmo lūgumu par invaliditātes komisijas sasaukšanu — Prasība atcelt tiesību aktu — Nepārsūdzams tiesību akts — Apstiprinātais tiesību akts — Jauni un būtiski fakti — Pieņemamība — Ārpuslīgumiskā atbildība — Morālais kaitējums)

(2009/C 141/82)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: M, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — S. Orlandi [S. Orlandi], A. Külens [A. Coolen], Ž.-N. Lūi [J.-N. Louis] un E. Maršals [É. Marchal], advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Zāļu aģentūra (EMEA) (pārstāvji — V. Salvatore [V. Salvatore] un N. Rampals Olmedo [N. Rampal Olmedo])

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 19. oktobra rīkojumu lietā F-23/07 M/EMEA (Krājumā vēl nav publicēts), lai panāktu šī rīkojuma atcelšanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 19. oktobra rīkojumu lietā F-23/07 M/EMEA (Krājumā vēl nav publicēts);

2) atcelt Eiropas Zāļu aģentūras (EMEA) 2006. gada 25. oktobra lēmumu, jo tā noraidīja M 2006. gada 8. augusta lūgumu, lai invaliditātes komisija izskatītu viņa lietu;

3) piespriest EMEA samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējam kompensāciju 3 000 EUR apmērā;

4) pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;

5) EMEA atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Civildienesta tiesā, kā arī šajā instancē.

(¹) OV C 64, 08.03.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. aprīļa spriedums — Enercon/ITSB (“E-Ship”)

(lieta T-81/08) (¹)

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “E-Ship” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2009/C 141/83)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Enercon GmbH, Aurich (Vācija) (pārstāvji — R. Böhm un V. Henke, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Schöffner)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 4. decembra lēmumu (lieta R 319/2007-1) par pieteikumu reģistrēt apzīmējumu “E-Ship” kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Enercon GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 107, 26.4.2008.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 5. maija spriedums —
ars Parfum Creation & Consulting/ITSB (smaržu flakona
forma)**

(lieta T-104/08) ⁽¹⁾

*(Kopienas preču zīme — Kopienas trīsdimensiju preču zīmes
reģistrācijas pieteikums — Smaržu flakona forma — Abso-
lūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība —
Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 40/94
7. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 73. pants un 74. panta 1.
punkts)*

(2009/C 141/84)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ars Parfum Creation & Consulting GmbH (Ķelne, Vācija)
(pārstāvji — A. Späth un G. Hasselblatt, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes,
paraugi un modeļi) (pārstāvis — R. Pethke)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 8.
novembra lēmumu lietā R 1656/2006-1 attiecībā uz pieteikumu
reģistrēt kā Kopienas preču zīmi trīsdimensiju apzīmējumu,
kuru veido smaržu flakona forma

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) ars Parfum Creation & Consulting GmbH atlīdzina tiesāšanās
izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 107, 26.04.2008.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 27. marta rīkojums —
Alves dos Santos/Komisija**

(lieta T-184/08) ⁽¹⁾

*(Eiropas Sociālais fonds — Apmācības darbības — Sākotnēji
piešķirtā finanšu atbalsta samazināšana — Prasības pietei-
kums — Formas prasības — Acīmredzama nepieņemamība)*

(2009/C 141/85)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rui Manuel Alves dos Santos, Alvaizere (Portugāle)
(pārstāvis — A. Marques Fernandes, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Guerra e
Andrade un B. Kotschy)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 4. marta Lēmumu, kas Rui
Manuel Alves dos Santos paziņots 2008. gada 3. martā, par
Eiropas Sociālā fonda (ESF) piešķirtā finanšu atbalsta profesio-
nālai apmācībai, ko veic Portugāles administrācija, samazināšanu
lietā Nr. 89 0488 P1

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Rui Manuel Alves dos Santos atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 209, 15.08.2008.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 22. aprīļa rīkojums —
Bundesverband Deutscher Milchviehhalter u.c./Padome**

(lieta T-217/08) ⁽¹⁾

*(Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (EK) Nr. 248/2008 —
Piena kvotu sistēma — Valsts piena kvotu palielināšana —
Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)*

(2009/C 141/86)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Bundesverband Deutscher Milchviehhalter eV, Bonna
(Vācija); Romuald Schaber, Peterštāla (Vācija); Stefan Mann, Eber-
dorfergrunde (Vācija) un Walter Peters, Kirhova (Vācija) (pārstāvji
— W. Renner un O. Schniewind, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Moore un
Z. Kupčová)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju atbalstam: Eiropas Kopienu
Komisija (pārstāvji — H. Tserepa-Lacombe un M. Vollkommer)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2008. gada 17. marta Regulu (EK) Nr.
248/2008, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā
uz valstu piena kvotu (OV 2008, L 76, 6. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Bundesverband Deutscher Milchviehhalter eV, Romuald Schaber,
Stefan Mann un Walter Peters sedz savus tiesāšanās izdevumus
paši, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 209, 15.08.2008.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 1. aprīļa rīkojums — Perry/Komisija(lieta T-280/08) ⁽¹⁾**(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Noilgums — Nepieņemamība)**

(2009/C 141/87)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Claude Perry, Parīze (Francija) (pārstāvis — J. Culioli, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J.-P. Keppenne un P. van Nuffel)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību, lai panāktu kompensāciju par kaitējumu, ko prasītājs esot cietis saistībā ar apsūdzībām par Kopienų humanitārās palīdzības nepareizu izmantošanu, izpildot līgumus, kas noslēgti starp prasītāja sabiedrībām un Komisiju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Claude Perry atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 11.10.2008.**Pirmās instances tiesas 2009. gada 31. marta rīkojums — Spānija/Komisija**(lieta T-359/08) ⁽¹⁾**(Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdētā akta atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2009/C 141/88)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — J. Rodríguez Cárcomo)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Steiblytė un S. Pardo Quintillán)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2008. gada 25. jūnija Lēmumu C (2008) 3243 par Kohēzijas fonda atbalsta, kas projektu kopumam Nr. 2001.ES.16.C.P.E.045 (Atkritumu apsaimniekošana Galisijā — 2001 (II grupa)) piešķirts ar Komisijas 2001. gada 20. decembra Lēmumu C (2001) 4193, samazināšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;

- 2) Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Spānijas Karalistes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 272, 25.10.2008.**Pirmās instances tiesas 2009. gada 31. marta rīkojums — Spānija/Komisija**(lieta T-360/08) ⁽¹⁾**(Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdētā akta atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2009/C 141/89)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — J. Rodríguez Cárcomo)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Steiblytė un S. Pardo Quintillán)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2008. gada 25. jūnija Lēmumu C (2008) 3247 par Kohēzijas fonda atbalsta, kas projektu kopumam Nr. 2001.ES.16.C.P.E.036 (Ziemeļgalisijas hidrogrāfiskā baseina asenizācija — 2001] piešķirts ar Komisijas 2001. gada 20. decembra Lēmumu C (2001) 4084, samazināšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Spānijas Karalistes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 272, 25.10.2008.**Pirmās instances tiesas 2009. gada 2. aprīļa rīkojums — Cachuera/ITSB — Gelkaps (“Ayanda”)**(lieta T-43/09) ⁽¹⁾**(Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības — Nepieņemamība)**

(2009/C 141/90)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: La Cachuera, SA, Misiones (Argentīna) (pārstāvis — E. Armijo Chávarri, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Gelkaps GmbH, Pritzwalk* (Vācija)

Priekšmets

Prasība, kas celta par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 19. novembra lēmumu lietā RE 87/2008-2 par iebildumu procesu starp *La Cachuera, SA* un *Gelkaps GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *La Cachuera, SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 69, 21.03.2009.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 24. aprīļa rīkojums — Nycomed Danmark/EMEA

(lieta T-52/09 R)

(Pagaidu noregulējums — Atļauja zāļu tirdzniecībai — Ultra-skaņas ehokardiogrāfijas kontrastviela, ko paredzēts izmantot diagnostikas mērķiem (perflubutāns) — EMEA atteikums piešķirt atbrīvojumu no pienākuma iesniegt pediatriskās izmeklēšanas plānu — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)

(2009/C 141/91)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Nycomed Danmark ApS, Roskilde* (Dānija) (pārstāvji — *C. Schoonderbeek* un *H. Speyart van Woerden*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (EMEA) (pārstāvji — *V. Salvatore* un *N. Rampal Olmedo*)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, apturēt EMEA 2008. gada 28. novembra lēmuma, ar kuru ir noraidīts lūgums piešķirt īpašu atbrīvojumu perflubutānam, izpildi un, otrkārt, noteikt pagaidu pasākumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 3. aprīļa rīkojums — UCAPT/Komisija

(lieta T-96/09 R)

(Pagaidu noregulējums — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība)

(2009/C 141/92)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Union des Coopératives agricoles des producteurs de tabac de France (UCAPT)*, Parīze (Francija) (pārstāvji — *B. Peignot* un *D. Garreau*, advokats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *M. Moore* un *P. Mahnič Bruni*)

Priekšmets

Pieteikums par Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 16. lpp.), piemērošanas apturēšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par piemērošanas apturēšanu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2009. gada 24. martā — Viasat Broadcasting UK/Eiropas Kopienu Komisiju

(lieta T-114/09)

(2009/C 141/93)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Viasat Broadcasting UK Ltd*, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *S. Kalsmose-Hjelmborg* un *M. Honoré*, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2008. gada 4. augusta lēmumu lietā N 287/2008; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 4. augusta lēmumu lietā N 287/2007, ⁽¹⁾ ar kuru Komisija, pamatojoties uz EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, apstiprināja glābšanai paredzēto atbalstu, ko Dānijas valsts piešķirā TV 2 Danmark A/S (turpmāk tekstā — “TV 2”).

Prasītāja norāda, ka atbalsts neatbilst EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam, jo tas pārkāpj samērīguma principu, kas ir ietverts minētajā tiesību normā, saskaņā ar kuru šādam atbalstam nedrīkst būt “tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm”. Konkrētāk, prasītāja apgalvo, ka, pirmkārt, Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot, ka TV2 bija “grūtībās nonācis uzņēmums” Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai izpratnē ⁽²⁾. Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot, ka glābšanai paredzētais atbalsts aprobežojās ar to, kas bija nepieciešams, lai saglabātu TV2 uzņēmējdarbību un ka atbalsts tika saglabāts tāda līmenī, kas nepieļautu, ka TV2 izdarītu investīcijas jaunās darbībās, vai veiktu agresīvas darbības tirgos. Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, tai neņemot vērā valsts atbalstu, ko TV2 bija saņēmusi iepriekš.

⁽¹⁾ Apstrīdētā lēmuma kopsavilkums tika publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī (OV 2009 C 9, 2. lpp.) un lēmuma nekonfidencialā versija bija pieejama interneta vietnē http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

⁽²⁾ Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 2004 C 244, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 20. martā — La Sonrisa de Carmen un Bloom Clothes/ITSB — Heldmann (“BLOOMCLOTHES”)

(lieta T-118/09)

(2009/C 141/94)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: La Sonrisa de Carmen SL, Vigo (Spānija), Bloom Clothes SL, Madride (Spānija) (pārstāve — S. Míguez Pereira, abogada)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Harald Heldmann, Hamburga (Vācija)

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Apelāciju padomes 2009. gada 8. janvāra lēmumu lietā R 695/2008-2 un likt reģistrēt Kopienas preču zīmju reģistrā kombinēto preču zīmi “BLOOMCLOTHES” attiecībā uz 25. un 35. klasi.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas: prasītājas

Attiecīgā Kopienas preču zīme: kombinētā preču zīme, ko veido vārds “BLOOMCLOTHES” un mušmires attēls (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 077 128), attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 18., 25. un 35. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Harald Heldmann

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “BLOOM” (Vācijas preču zīme Nr. 30 439 990) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt daļā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza piemērošana

Prasība, kas celta 2009. gada 23. martā — Zhejiang Xinshiji Foods un Hubei Xinshiji Foods/Padome

(lieta T-122/09)

(2009/C 141/95)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Zhejiang Xinshiji Foods un Hubei Xinshiji Foods (pārstāvji — F. Karlins [F. Carlin], Barrister, A. Makgregors [A. MacGregor], Solicitor, N. Nijārs [N. Niejahr] un K. Azau [Q. Azau], lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Regulu tiktāl, ciktāl ar to tiek uzlikti antidempinga maksājumi precēm, ko ražo un eksportē prasītāji;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei segt savus un atliedzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo procesu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāji lūdz saskaņā ar EKL 230. pantu atcelt Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1355/2008, ar ko uzliek galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts par dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “Galīgā regula”), tiktāl, ciktāl tā skar prasītājus.

Prasītāji apgalvo, ka Galīgā regula ir jāatceļ tiktāl, ciktāl tā attiecas uz tiem, jo ar to tiek pārkāptas prasītāju tiesības uz aizstāvību, nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un tiek pārkāpts labas pārvaldības princips.

Prasītāji apgalvo, ka to tiesības uz aizstāvēšanos tika pārkāptas,

(i) jo laicīgi netika atklāti būtiskie fakti, kā tas ir prasīts Padomes Regulas (EK) 384/96 ^(?) 20. panta 4. punktā, kā arī netika sniegti pienācīgi skaidrojumi par neatbilstībām Kopienas nozares pārdošanas apjomos, līdz ar ko prasītāji nevarēja efektīvi darīt zināmus savus viedokļus vai nozīmīgā veidā aizstāvēt savas intereses;

(ii) saistībā ar kaitējuma noteikšanu, kurā Komisija:

(a) laikā neatbildēja uz prasītāju jautājumiem par datu neatbilstībām Kopienas nozares pārdošanas apjomos, lai prasītāji varētu darīt zināmus savus viedokļus Padomei pirms Galīgās regulas pieņemšanas;

(b) nesniedza prasītājiem lūgtos skaidrojumus saistībā ar atteikumu pienācīgi ņemt vērā izejmateriālu cenu ietekmi;

(c) neizskaidroja, kā Komisija tika aprēķinājusi 2 % paaugstinājumu importa izmaksām un importētāja maržai; un

(iii) pieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neņemot vērā ievērojamās neatbilstības saistībā ar Kopienas nozares pārdošanas datiem, nosakot kaitējumu.

Prasītāji apgalvo, ka ar Galīgo regulu arī tiek pārkāpts EKL 253. pants, jo netika sniegts tās pamatojums saistībā ar būtisku faktu, proti, 2 % paaugstinājumu importa izmaksām un importētāja maržai, kurš ir ļoti būtisks saistībā ar Galīgajā regulā veiktajām konstatācijām, kas noveda pie galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanas prasītājiem.

Visbeidzot prasītāji apgalvo, ka, ņemot vērā prasītāju veiktos paziņojumus procedūras laikā, ar kuriem tika norādīts uz to, ka Komisija netika pienācīgi izskaidrojusi faktisko pamatu, sakarā ar kuru tā piedāvāja pieņemt galīgos antidempinga maksājumus, un netika pienācīgi ievērojusi prasītāju tiesības uz aizstāvēšanos, Padome ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, pieņemot Galīgo regulu, kādu to piedāvāja Komisija.

(¹) OV 2008 L 350, 35. lpp.

(²) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2009. gada 28. martā — Ryanair/Komisija

(lieta T-123/09)

(2009/C 141/96)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ryanair Ltd, Dublina (Īrija) (pārstāvji — E. Vahida un I.-G. Metaxas-Maragkidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atbilstoši EKL 230. un 231. pantam daļu no Komisijas 2008. gada 12. novembra lēmuma valsts atbalsta lietā C26/2008 (300 miljonu euro aizdevums Alitalia S.p.A.) atzīt par spēkā neesošu tiktāl, ciktāl ar to nav likts atgūt atbalstu no Alitalia tiesību un pienākumu pārņēmējiem un Itālijai ir noteikts papildu termiņš tās lēmuma izpildei;

— atbilstoši EKL 230. un 231. pantam atzīt, ka 2008. gada 12. novembra lēmums valsts atbalsta lietā N510/2008 (Alitalia S.p.A aktīvu pārdošana) nav spēkā;

— piespriest Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus; un

— veikt visus citus pasākumus, ko Pirmās instances tiesa uzskatītu par vajadzīgiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd divu Komisijas 2008. gada 12. novembra lēmumu likumību valsts atbalsta lietā C26/2008 (ex NN 31/08), kas attiecas uz Alitalia piešķirto 300 miljonu euro aizdevumu, par kuru paziņots ar dokumentu Nr. C(2008) 6743 ⁽¹⁾, un lietā N510/2008 Nr. C(2008) 6745, galīgā redakcija, kas attiecas uz Alitalia aktīvu pārdošanas procedūru, tiktāl, ciktāl Komisija uzskatīja, ka minētās procedūras rezultātā valsts atbalsts netika piešķirts ar nosacījumu, ka Itālijas iestādes izpildīs atsevišķas saistības.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda šādus pamatus.

Attiecībā uz pirmo apstrīdēto lēmumu prasītāja apgalvo, ka tas daļēji nav spēkā, jo ar to netiek noteikts no Alitalia tiesību un pienākumu pārņēmējiem atgūt aizdevumu un ar to Itālijai tiek noteikts papildu termiņš aizdevuma atgūšanai.

Attiecībā uz otro apstrīdēto lēmumu prasītāja apgalvo, ka, neuzsākot formālu izmeklēšanas procedūru, kaut arī pastāvēja būtiskas grūtības, Komisija ir pieņēmusi nepilnīgu un nepietiekamu lēmumu un ir pārkāpusi prasītājas procesuālās tiesības, kas paredzētas EKL 88. panta 2. punktā. Prasītāja turklāt apgalvo, ka Komisijas kompetencē nebija pieņemt nosacītu lēmumu par atbalsta neesamību, veicot tikai sākotnēju pārbaudi. Prasītāja turklāt norāda, ka Komisija nav pārbaudījusi visas attiecīgās pasākumu pazīmes un to kontekstu. Prasītāja uzskata, ka Komisija konkrēti nav pārbaudījusi, vai Itālijā notikušās ārkārtas

maksātspējas administrēšanas procedūras kā tādas rezultātā tika piešķirts atbalsts un vai Itālijas valdība bija manipulējusi ar tiesību aktiem, lai atbalstītu *Compagnia Aerea Italiana* plānu.

Prasītāja turklāt apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neņemot vērā tādas iespējamās alternatīvas *Alitalia* aktīvu pārdošanai kā likvidācijas procedūra tiesā vai akciju nodošana. Prasītāja arī apgalvo, ka Komisija *Alitalia* aktīvu pārdošanai nav piemērojusi principu par ieguldītāju, kurš darbojas tirgus ekonomikā, nepārbaudot īpaši to, kā cenu ietekmē tiešs nosacījums par pakalpojuma sniegšanas turpinātību un netiešs nosacījums, ka *Alitalia* pasažieru pārvadājumu darbības pircējam ir jābūt Itālijas uzņēmumam, nekonstatējot, ka *Alitalia* aktīvu pārdošanas procedūra bija acīmredzami nepiemērota, nepārbaudot isto cenu, ko piedāvājusi CAI, un nenosakot kritērijus *Alitalia* aktīvu tirgus cenas noteikšanai.

Papildus prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, identificējot to lietas dalībnieku, kam ir jāatmaksā aizdevums, kam bija jābūt CAI, ņemot vērā *Alitalia* un *Compagnia Aerea Italiana* pakalpojumu turpinātību. Prasītāja visbeidzot norāda, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

(¹) OV 2009 L 52, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 31. martā — Meridiana un Eurofly/Komisija

(lieta T-128/09)

(2009/C 141/97)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Meridiana SpA*, Olbija (Itālija), un *Eurofly SpA*, Milāna (Itālija) (pārstāvji — *N. Green*, QC, *K. Bacon*, Barrister, *C. Osti* un *A. Prastaro*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2008. gada 12. novembra lēmumu C (2008) 6745, galīgā versija;

— piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 12. novembra lēmumu C (2008) 6745, galīgā versija, ar ko tika atzīts, ka aviokompānijas *Alitalia* aktīvu pārdošanas procedūra, kādu to paziņoja Itālijas iestādes, nav valsts atbalsta piešķiršana par labu pircējam (N 510/2008) (¹). Prasītājas ir konkurentes gaisa transporta tirgū un tās iesniedza Komisijai sūdzības par Itālijas iestāžu paziņotajiem pasākumiem.

Prasītājas izvirza šādus pamatus savu prasījumu pamatošanai.

Pirmkārt, tās apgalvo, ka apstrīdētais lēmums nav spēkā tādēļ, ka tajā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, acīmredzamas faktu kļūdas un tas ir nepietiekami pamatots, jo Komisija secināja, ka *Alitalia* aktīvi tiktu pārdoti par tirgus cenu. It īpaši prasītājas norāda, ka Komisijas noteiktās procedūras iezīmes neparāda, ka pastāvētu neatkarīga eksperta vērtējums par *Alitalia* aktīviem pirms pārrunām par šo aktīvu pārdošanu. Pēc prasītāju domām Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nepievērsa pietiekamu uzmanību tam, ka nepastāv atklāta un pārskatāma procedūra *Alitalia* aktīvu pārdošanai.

Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisijas secinājums, ka aktīvu pārejas pasākumi netika izveidoti nolūkā izvairīties no pienākuma atmaksāt valsts atbalstu, ir pamatots ar kļūdu tiesību piemērošanā, acīmredzamu faktu kļūdu un tas nav pamatots.

Treškārt, prasītājas norāda, ka Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā un pārkāpa savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā neizskatīja, vai 2008. gadā Itālijas izdotie tiesību akti par īpašu maksātspējas procedūru paši par sevi ir valsts atbalsts *Alitalia* un pircējam, kā tas ir norādīts prasītāju sūdzībā, jo, pēc to domām, to mērķis bija padarīt par iespējamu *Alitalia* aktīvu pāreju.

Ceturtkārt, prasītājas uzskata, ka Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā un pārkāpa savu pienākumu sniegt pamatojumu, jo tā neizskatīja, vai ar vairākiem prasītāju sūdzībā norādītiem faktiem ir pierādīta valsts atbalsta pastāvēšana, proti, *Alitalia* aktīvu sadalīšana tādos apstākļos, kuros parasts privātais ieguldītājs to nebūtu darījis, nediskriminācijas principa pārkāpums, cita uzņēmuma aktīvu iekļaušana pārdošanā un *Alitalia* aktīvu pircēja veiktā cita uzņēmuma iegāde.

Visbeidzot, prasītājas apgalvo, ka Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā neuzsāka formālu izmeklēšanas procedūru atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam un tā vietā izlēma lietu pēc iepriekšējas izmeklēšanas beigām.

(¹) OV 2009 C 46, 6. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 2. aprīlī — Bongrain/ITSB — Apetito (“APETITO”)

(lieta T-129/09)

(2009/C 141/98)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Bongrain SA, Viroflay (Francija) (pārstāvis — C. Hertz-Eichenrode, lawyer)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)**Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Apetito AG, Rheine (Vācija)***Prasītājas prasījumi:***— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 2. februāra lēmumu lietā R 720/2008-4; un**— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.***Pamati un galvenie argumenti***Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja**Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “APETITO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 470 598**Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece**Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīmes reģistrācija vārdiskai preču zīmei “apetito” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 11., 21., 29., 30., 37., 39., 41. un 42. klasē**Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt**Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt**Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka preces bija līdzīgas un, tādējādi, ka pastāvēja attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēja.***Prasība, kas celta 2009. gada 27. martā— I Marchi Italiani un B Antonio Basile 1952/ITSB — Osra (“B Antonio Basile 1952”)**

(lieta T-133/09)

(2009/C 141/99)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu***Lietas dalībnieki***Prasītāji: I Marchi Italiani Srl (Neapole, Itālija) un B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Itālija) (pārstāvis — G. Militermi, advokāts)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)**Otas procesa Apelāciju padomē dalībniece: Osra SA (Rovereta, Itālija)***Prasītāju prasījumi:***— atcelt Apelāciju otrās padomes 2009. gada 9. janvāra lēmumu, kas prasītājiem paziņots 2009. gada 30. janvārī, lietā R 502/2008 starp I Marchi Italiani Srl un Osra S.A., ar kuru ir apstiprināts Anulēšanas nodaļas lēmums pēc Osra S.A. celtās prasības atcelt un atzīt par spēkā neesošu preču zīmi “B Antonio Basile 1952”;**— preču zīmes “B Antonio Basile 1952” reģistrāciju atzīt par spēkā esošu un efektīvu, no minētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas un/vai reģistrācijas brīža;**— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.***Pamati un galvenie argumenti***Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: grafiska preču zīme, kas ietver vārdkopu “B. Antonio Basile 1952” [Kopienas preču zīme Nr. 5 274 121 (daļēja reģistrācija sakarā ar reģistrācijas pieteikuma Nr. 1 462 555 sadalīšanu pēc preču zīmes daļējas atsavināšanas)], attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18. un 25. klasē;**Kopienas preču zīmes īpašnieki: prasītāji;**Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Osra S.A.;**Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: grafiska preču zīme “BASILE” (Itālijas preču zīme Nr. 738 901 un starptautiska preču zīme Nr. R 413 396 B) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē**Anulēšanas nodaļas lēmums: prasību atcelt un atzīt par spēkā neesošu Kopienas preču zīmi pilnībā apmierināt;**Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;**Izvirzītie pamati: kļūdaina Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 53. panta 2. punkta [jaunajā redakcijā — Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp., 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 54. panta 2. punkts] piemērošana, jo nav sajaukšanas iespējas.*

Prasība, kas celta 2009. gada 30. martā — B Antonio Basile 1952 un I Marchi Italiani/ITSB — Osra (“B Antonio Basile 1952”)

(lieta T-134/09)

(2009/C 141/100)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Itālija) un I Marchi Italiani Srl (Neapole, Itālija) (pārstāvis — G. Militeri, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Osra SA (Rovereta, Itālija)

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Apelāciju otrās padomes 2009. gada 9. janvāra lēmumu, kas prasītājiem paziņots 2009. gada 30. janvārī, lietā R 1436/2007-2 starp Antonio Basile, kurš darbojās kā individuālais uzņēmums “B Antonio Basile 1952”, un Osra S.A., ar kuru ir apstiprināts Anulēšanas nodaļas lēmums pēc Osra S.A. celtās prasības atcelt un atzīt par spēkā neesošu preču zīmi “B Antonio Basile 1952”;
- preču zīmes “B Antonio Basile 1952” reģistrāciju atzīt par spēkā esošu un efektīvu, no minētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas un/vai reģistrācijas brīža;
- piespriest ITSB atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: grafiska preču zīme, kas ietver vārdkopu “B. Antonio Basile 1952” (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 1 462 555), attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18. un 25. klasē;

Kopienas preču zīmes īpašnieki: prasītāji;

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Osra S.p.A;

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: vārdiska preču zīme “BASILE” (Itālijas preču zīme Nr. 287 030 un starptautiska preču zīme Nr. R 413 396 B) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē;

Anulēšanas nodaļas lēmums: attiecīgo preču zīmi atzīt par daļēji spēkā neesošu attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: šajā lietā izvirzītie pamati ir tie paši, kas izvirzīti lietā T-133/09.

Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Nexans France un Nexans/Eiropas Kopienu Komisija

(lieta T-135/09)

(2009/C 141/101)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Nexans France SAS un Nexans SA, Parīze (Francija) (pārstāvji — M. Povels [M. Powell], Solicitor, un Ž.-P. Trans Tits [J.-P. Tran Thiet], avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 9. janvāra Komisijas lēmumu — Lieta COMP/39.610 — Surge;
- atzīt par prettiesisku Komisijas lēmumu izņemt Nexans France darbinieka četrus DVD-ROMus un klēpjdatora visa cietā diska kopiju, lai to vēlāk izvērtētu Komisijas telpās Briselē;
- atcelt Komisijas lēmumu noprotināt Nexans France darbinieku 2009. gada 30. janvārī;
- piespriest Komisijai atgriezt Nexans France visus dokumentus, ko tā varētu būt ieguvusi saskaņā ar apstrīdētajiem lēmumiem, ieskaitot un bez ierobežojuma: a) dokumentus, kas neietilpst izmeklēšanas reida jomā; b) dokumentus, kas attiecas uz elektrisko kabeļu projektiem, kas atrodas ārpus Eiropas Ekonomikas zonas; c) dokumentus, kas nepamatoti izņemti no cietā diska un DVD-ROMiem; un d) paziņojumus, kas izteikti Nexans France darbinieka noprotināšanas laikā vai kas balstīti uz šīs noprotināšanas;
- piespriest Komisijai atturēties izmantot visus dokumentus vai pierādījumus, ko tā varētu būt ieguvusi saskaņā ar apstrīdētajiem lēmumiem, saistībā ar procedūru par Kopienas konkurences noteikumu pārkāpumu;
- piespriest Komisijai atturēties no šādu dokumentu vai pierādījumu (vai no tiem izrietošo derivatīvu vai informācijas) nosūtīšanas citu jurisdikciju konkurences iestādēm;
- piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus;
- piespriest veikt citus vai papildu juridiski nepieciešamos pasākumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 9. janvāra Lēmumu C(2009) 92/1, ar kuru Nexans SA un visām citām tās tieši vai netieši kontrolētajām sabiedrībām, ieskaitot Nexans France SAS uzdots pakļauties pārbaudei saskaņā ar Padomes Regulas 1/2003⁽¹⁾ 20. panta 4. punktu (Lieta COMP/39.610 — Surge), kā arī saskaņā ar veidu, kādā tā ir īstenota.

Lai pamatotu savu prasību, prasītājas apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāptas prasītāju pamattiesības, ieskaitot tiesības uz aizstāvēšanos, tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, tiesības atteikties no pašinkriminācijas, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību. Turklāt prasītājas apgalvo, ka, izpildot apstrīdēto lēmumu, Komisija pārkāpa izmeklēšanas ietvarus.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā; OV L 1, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Komisija/Galor

(lieta T-136/09)

(2009/C 141/102)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A.-M. Rouchaud-Joët, F. Mirza, pārstāvji, kam palīdz B. Katan un M. van der Woude, advokāti)

Atbildētājs: Benjamin Galor, Jupiter (Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Galor samaksāt Eiropas Kopienai EUR 205 611, kā arī likumiskos procentus atbilstoši DCC 6.119. pantam, sākot no 2003. gada 1. marta līdz dienai, kad Eiropas Kopiena būs saņēmusi visu maksājumu;
- piespriest Galor samaksāt Eiropas Kopienai likumiskos procentus atbilstoši DCC 6.119. pantam EUR 9 231,25 apmērā, sākot no 2003. gada 2. septembra (vai, pakārtoti, sākot no 2007. gada 10. marta) līdz dienai, kad Eiropas Kopiena būs saņēmusi visu maksājumu;
- piespriest Galor atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kuri sākotnēji tiek novērtēti EUR 17 900 apmērā, kā arī likumiskos procentus atbilstoši DCC 6.119. pantam, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas līdz dienai, kad Eiropas Kopiena būs saņēmusi visu maksājumu.

Pamati un galvenie argumenti

1997. gada 23. decembrī Eiropas Kopiena, kuru pārstāv Komisija, noslēdza līgumu IN/004/97 ar profesoru Bendžaminu Galoru [Benjamin Galor] un trim uzņēmumiem par projekta "Vecā dizaina gāzu turbīnu sauszemes un jūras rūpniecības nozarēs pašatjaunošana, izmantojot enerģiju taupošas tīras reaktīvā dzinēja tehnoloģijas" īstenošanu saskaņā ar Kopienas rīcību ar kodolmateriāliem nesaistītas enerģijas jomā.⁽¹⁾ Saskaņā ar līguma noteikumiem Komisija līgumslēdzējām pusēm veica savas iemaksas projektā avansu. Maksājumu saņēma projekta vadītājs profesors Bendžamins Galors.

Iemeslu, kas ir saistīti ar līgumslēdzēju grūtībām atrast papildu līgumslēdzēju projektam, dēļ, kā arī, ņemot vērā, ka projekta īstenošanā netika panākts progress, Komisija nolēma lauzt

līgumu. Vēstulē līgumslēdzējiem Komisija norādīja, ka Kopienas iemaksa var tikt samaksāta (un līgumslēdzējs to var paturēt) vienīgi tiktāl, ciktāl tā ir saistīta ar projektu un pamatota ar galīgo tehnisko un finansiālo ziņojumu.

Galīgo līgumslēdzēju iesniegto ziņojumu Komisija neapstiprināja un Komisija uzsāka procedūru avansa atgūšanai.

Prasības pieteikumā Komisija norāda, ka atbildētājs nav atmaksājis saņemto summu, bet tā vietā ir pieprasījis, lai Komisija viņam samaksātu iepriekš līgumā paredzēto iemaksu, neskaitot avansu. Turklāt atbildētājs uzsāka tiesvedību Nīderlandes tiesās šīs summas atgūšanai. Komisija apstrīdēja Nīderlandes tiesu jurisdikciju, pamatojoties uz līgumā ietvertu jurisdikcijas klauzulu, saskaņā ar kuru tika noteikts, ka jebkurus strīdus starp līgumslēdzējām pusēm izskata Pirmās instances tiesa.

Prasības pieteikumā Komisija vēlas atgūt samaksāto avansu. Komisija uzskata, ka tai bija tiesības lauzt līgumu, piemērojot līguma noteikumus, jo prasītājs pārkāpa tam līgumā noteiktos pienākumus, jo, cita starpā: projekts tika uzsākts ar būtisku novēlošanos un projekta īstenošanā nebija progressa, prasītājs nespēja nodrošināt tehniskos līdzekļus, kas bija nepieciešami pētījuma veikšanai un kuru iegādei tika nodrošināts finansējums, kā arī tehniskie un finansiālie ziņojumi neatbilda līguma prasībām.

Līdz ar to Komisija uzskata, ka tai ir tiesības lūgt atmaksāt avansu.

(¹) Padomes 1994. gada 23. novembra Lēmums 94/806/EK, ar kuru tiek pieņemta īpaša programma pētījumu veikšanai un tehnoloģijas attīstībai, tostarp demonstrējumu veikšanai, ar kodolmateriāliem nesaistītas enerģijas jomā (1994.-1998. gads), OV L 334, 87. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 8. aprīlī — Francija/Komisija

(lieta T-139/09)

(2009/C 141/103)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues un A.-L. During)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 28. janvāra Lēmumu C(2009) 2003 galīgā redakcijā par ārkārtas rīcības plāniem augļu un dārzeņu nozarē, kurus īstenojusi Francija, ciktāl tas attiecas uz ārkārtas rīcības plānu ietvaros veiktajām darbībām, kas tika finansētas no nozares iemaksām;
- pakārtoti, gadījumā, ja Pirmās instances tiesa uzskatītu, ka šis lūgums daļēji atcelt tiesību aktu nav pieņemams, pilnībā atcelt Lēmumu C(2009) 2003 galīgā redakcijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 28. janvāra Lēmumu C(2009) 203 galīgā redakcijā⁽¹⁾, ar kuru Komisija par nesaderīgiem ar kopējo tirgu atzina Francijas Republikas “ārkārtas rīcības plānu” ietvaros piešķirto valsts atbalstu augļu un dārzeņu ražotājiem, kura mērķis bija atvieglot Francijā audzēto lauksaimniecības produktu tirdzniecību.

Prasītāja lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl Komisija ir atzinusi, ka augļu un dārzeņu ražotājiem piešķirtie līdzekļi esot valsts atbalsts, kaut arī šie pasākumi bija daļēji finansēti no nozares brīvprātīgām iemaksām, kuras pēc prasītājas domām nav valsts līdzekļi vai valstij piedēvējami līdzekļi.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus, kas attiecas uz:

- pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo Komisija neesot pamatojusi valsts atbalsta kvalifikācijas paplašināšanu līdz pasākumiem, kuri ir finansēti no attiecīgā sektora ražotāju brīvprātīgām iemaksām;
- kļūdu tiesību piemērošanā, jo Komisija kā valsts atbalstu kvalificēja pasākumus, kas finansēti no privātiem līdzekļiem, kuri iemaksāti brīvprātīgi un bez valsts iestādes iejaukšanās. Šie pasākumi neesot uzskatāmi par priekšrocībām, kuras piešķirtas ar valsts līdzekļu palīdzību.

⁽¹⁾ Šāds numurs ir norādīts apstrīdētajā lēmumā, lai gan prasītāja pastāvīgi atsaucas uz numuru C(2009) 203 galīgā redakcijā.

Prasība, kas celta 2009. gada 7. aprīlī — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia/Komisija

(lieta T-140/09)

(2009/C 141/104)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Prysmian SpA, Milāna (Itālija), Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl, Milāna (Itālija) (pārstāvji — A. Pappalardo, F. Russo, M. L. Stasi, C. Tesauro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt 2009. gada 9. janvāra lēmumu, ar kuru Komisija noteica pārbaudes (Lieta COMP/39610 — Surge);
- atzīt, ka Komisijas lēmums pilnībā nokopēt atsevišķu Prysmian vadītāju cietos diskus un analizēt to saturu savos

birojos Briselē ir prettiesiska darbība un Regulas Nr. 1/2003 20. panta 2. punkta pārkāpums;

- pakārtoti iepriekšējā punktā norādītajam, atzīt inspektoru darbības par ļaunprātīgām tiktāl, ciktāl, kļūdaini interpretējot ar lēmumu piešķirto rīcības brīvību veikt pārbaudi, pilnībā tika nokopēts atsevišķu cieto disku saturs, lai to pārbaudītu Komisijas birojos Briselē;
- piespriest Komisijai atdot Prysmian visus dokumentus, ko tā prettiesiski ieguva pārbaudīšanas laikā Milānā vai cieto disku kopijas, kuras tika analizētas Komisijas birojos Briselē;
- noteikt, ka Komisijai ir jāatturas no jebkādas prettiesiski iegūto dokumentu izmantošanas un it īpaši to izmantošanas tās procedūras laikā, kas tika uzsākta ar nolūku pārliecināties par iespējamām pret konkurenci vērstām darbībām elektrokabeļu nozarē, kas ir pretrunā EKL 81. pantam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība attiecas uz Komisijas 2009. gada 9. janvāra lēmumu pārliecināties par iespējamu pret konkurenci vērstu darbību, kas ir pretrunā EKL 81. pantam, esamību elektrokabeļu nozarē, saskaņā ar kuru tā paredzēja veikt prasītāju pārbaudi Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā⁽¹⁾, 20. panta 4. punkta ietvaros.

Šajā sakarā tiek norādīts, ka minētā lēmuma izpildes laikā prasītāju pārstāvji tika informēti, ka atbildētāja ir nolēmusi nokopēt (“forensic image”) atsevišķu datoru “cietos diskus”, lai pārbaudītu turpinātu iestādes birojos Briselē.

Savu prasījumu pamatā prasītāji norāda, ka:

- Regulā Nr. 1/2003 ir skaidri paredzēts, ka pilnvaras uzņēmuma telpās veikt pārbaudes iekļauj pieņēmumu, ka uzņēmuma telpas var tikt aizzīmogotas, ja pārbaude ilgst vairākas dienas, un neviens no tiesību noteikumiem neatļauj Komisijai veikt “cieto disku” kopijas, lai tās pārvietotu ārpus uzņēmuma telpām un analizētu Komisijas birojos;
- atbildētāja nepamatoti paildzināja pārbaudes ilgumu par aptuveni vienu mēnesi, atstājot prasītājus neziņā attiecībā uz pārbaudīto faktisko apmēru;
- tāpat vairāku nedēļu garumā Komisija tiem liedza, zinot visus lietas apstākļus, novērtēt, vai būs iespējams iesniegt pieteikumu par piedalīšanos labvēlības programmā;
- ar apstrīdēto Komisijas rīcību tiek kļūdaini pārkāptas tās robežas, kuras Kopienu likumdevējs ir noteicis attiecībā uz pārbaudes veikšanas pilnvarām, un tādējādi būtiskā veidā ir pārkāptas pārbaudīto uzņēmumu tiesības uz aizstāvību.

⁽¹⁾ OV L 1, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 6. aprīlī — Bredenkamp u.c./Komisija

(lieta T-145/09)

(2009/C 141/105)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *John Arnold Bredenkamp, Alpha International (PTV) Ltd* (Kemberlija [Camberley], Apvienotā Karaliste), *Breco (Asia Pacific) Ltd.* (Duglasa [Douglas], Menas sala, Apvienotā Karaliste), *Breco (Eastern Europe) Ltd.* (Duglasa, Menas sala, Apvienotā Karaliste), *Breco (South Africa) Ltd.* (Duglasa, Menas sala, Apvienotā Karaliste), *Breco (UK) Ltd.* (Eskota [Ascot], Apvienotā Karaliste), *Breco Group, Breco International* (Sentheljēra [St. Helier], Džērsija [Jersey], Apvienotā Karaliste), *Breco Nominees Ltd.* (Eskota, Apvienotā Karaliste), *Breco Services Ltd.* (Eskota, Apvienotā Karaliste), *Corybantes Ltd.* (Eskota, Apvienotā Karaliste), *Echo Delta Holdings* (Redinga [Reading], Apvienotā Karaliste), *Masters International Ltd.* (Eskota, Apvienotā Karaliste), *Piedmont (UK) Ltd.* (Eskota, Apvienotā Karaliste), *Raceview Enterprises (Private) Limited, Scottlee Holdings (PTV) Ltd., Scottlee Resorts Ltd., Timpani Exports Ltd.* (Duglasa, Menas sala, Apvienotā Karaliste), *Tremalt Ltd.* (pārstāvji — *D. Vaughan, QC, P. Moser, Barrister* un *R. Khan, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 77/2009, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 314/2004 par dažiem ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Zimbabvi, daļā, ciktāl tā attiecas uz prasītājiem [vai] kādu no tiem;
- turklāt vai pakārtoti atcelt Komisijas Regulu (EK) Nr. 77/2009 daļā, ciktāl tā attiecas uz pirmo prasītāju vai kādu iestādi, par kuru III pielikumā norādīts, ka tā “pieder” pirmajam prasītājam, III pielikumā svītrojot norādes gan uz pirmo prasītāju, gan uz minētajām iestādēm;
- līdz ar to atzīt, ka iepriekš minētais Komisijas 2009. gada 26. janvāra lēmums attiecībā pret prasītājiem nav piemērojams;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 77/2009, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 314/2004 par dažiem ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Zimbabvi⁽¹⁾, daļā, kurā prasītāji ir ietverti Zimbabves valdībā esošo vai ar to saistīto fizisko un juridisko personu, iestāžu un organizāciju sarakstā, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi tiek iesaldēti saskaņā ar šo tiesību normu.

Savu prasījumu pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka apstrīdētajai regulai neesot nekāda juridiska pamata.

Otrkārt, tie iebilst, ka Komisija neesot norādījusi prasītāju līdzekļu iesaldēšanu pamatojošus iemeslus, tādējādi neizpildot savu no pastāvīgas judikatūras izrietošo pienākumu.

Treškārt, prasītāji apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu esot aizskartas viņu tiesības uz aizstāvību, proti, gan tikt uzklausi, gan baudīt tiesību efektīvu aizsardzību tiesā, jo, pēc prasītāju domām, tā esot pieņemta, nesniedzot nekādas garantijas nedz attiecībā uz iepazīstināšanu ar viņu vainu apliecinājošiem pierādījumiem, nedz viņu uzklausi saistībā ar minētajiem pierādījumiem, nedz attiecībā uz viņu pašu attaisnojošajiem pierādījumiem.

Ceturtkārt, prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula esot pieņemta, neievērojot ECTK [Eiropas Cilvēktiesību konvencijas] 1. protokola 1. pantu un aizskarot viņu pamattiesības uz īpašumu.

Piektkārt, tie apgalvo, ka apstrīdētā regula, ciktāl tā attiecas uz viņiem, esot pamatota uz acīmredzamu kļūdišanos faktos. Turklāt tie iebilst, ka Komisija neesot pierādījusi pamatus, uz kuriem tā norāda, lai apliecinātu, ka prasītāju līdzekļu iesaldēšana ir likumīga saskaņā ar atbilstīgajiem tiesību aktiem, nedz arī sniegusi precīzu informāciju vai būtiskus un ticamus pierādījumus sava lēmuma pamatojumam, tādējādi neizpildot vajadzīgo pierādīšanas pienākumu.

⁽¹⁾ OV L 23, 5. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 9. aprīlī — Parker ITR un Parker-Hannifin/Komisija

(lieta T-146/09)

(2009/C 141/106)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Parker ITR Srl, Veniano* (Itālija) un *Parker-Hannifin Corp., Mayfield Heights* (Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — *B. Amory, F. Marchini Càmia* un *F. Amato, lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl ar to *Parker ITR* atbildība tiek atzīta no 1986. gada 1. aprīļa līdz 2006. gada 9. jūnijam, un *Parker-Hannifin* atbildība tiek atzīta no 2002. gada 31. janvāra līdz 2006. gada 9. jūnijam;
- būtiski samazināt prasītājām noteikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai segt savus un atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 28. janvāra Lēmumu C (2008) 428, galīgā redakcijā, par EK līguma 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/39.406 — jūras cauruļvadi) tiktāl, ciktāl Komisija konstatē, ka prasītājas ir piedalījušas vienotā un turpinātā pārkāpumā EEZ jūras cauruļvadu nozarē saistībā ar konkursa piedāvājumu sadali, cenu, kvotu un tirdzniecības nosacījumu noteikšanu, ģeogrāfisko tirgu sadali un slepenas informācijas par cenām, tirdzniecības apjomu un uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu apmaiņu. Turklāt tās lūdz samazināt prasītājām noteiktā naudas soda apmēru.

Prasītājas savas prasības pamatojumam izvirza deviņus pamatus.

Pirmo trīs pamatu kontekstā, kuri attiecas uz atbildības noteikšanu, prasītājas norāda šo.

Pirmkārt, tās apgalvo, ka, uzskatot *Parker ITR* par atbildīgu pārkāpumā, kuru pirms 2002. gada 1. janvāra izdarījušas juridiskās personas, kuras joprojām pastāv, veic saimniecisko darbību un pieder citam uzņēmumam, Komisija apstrīdētajā lēmumā nav ievērojusi personīgās atbildības principu, ir ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras, lai apietu noilguma tiesību normas, nav ievērojusi nediskriminācijas principu un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

Otrkārt, prasītājas norāda, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav ievērojusi personīgās atbildības principu, uzskatot tās par atbildīgām par *Parker ITR* darbinieka prettiesisko rīcību, jo i) šis darbinieks iesaistījās aizliegtās vienošanās darbībās savu personīgo interešu labā, ii) lai gūtu prettiesiskos ieņēmumus, tas vadīja *Parker ITR* komerciālo vienību *Oil & Gas Business Unit* neatkarīgi no prasītājām; iii) darbinieka prettiesiskā rīcība *Parker ITR* radīja zaudējumus.

Treškārt, tās apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta kļūda, atzīstot *Parker-Hannifin* atbildību laikposmā no 2002. gada 31. janvāra līdz 2006. gada 9. jūnijam, jo prasītājas plaši noliedz jebkādu pieņēmumu attiecībā uz faktu, ka *Parker-Hannifin* esot bijusi izšķiroša ietekme tās 100 % meitas sabiedrības *Parker ITR* darījumos naftas un gāzes jūras cauruļvadu nozarē un neviens no lēmumā citētajiem argumentiem un dokumentiem šo noliegumu neatspēko un nesniedz pierādījumu par *Parker-Hannifin* izšķirošo ietekmi uz *Parker ITR* šajā laikposmā.

Sešu turpmāko pamatu, kuri attiecas uz naudas soda apmēru, ietvaros prasītājas norāda šo.

Ceturtkārt, tās apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverta acīmredzama kļūda tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts, ka pārkāpums attiecībā uz laikposmu no 1986. gada 1. aprīļa līdz 1997. gada 13. maijam un pārkāpums attiecībā uz laikposmu no 1999. gada 11. jūnija līdz 2007. gada 2. maijam ir vienots un turpināts vai arī atkārtots pārkāpums Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 25. panta 2. punkta otrā teikuma izpratnē. Līdz ar to, pēc prasītāju domām, Komisijas pilnvaras noteikt naudas sodu par pārkāpumu laikposmā no 1986. gada 1. aprīļa līdz 1997. gada 13. maijam ir noilgušas.

Piektkārt, prasītājas apgalvo, ka lēmums ir kļūdaini tiktāl, ciktāl tajā ir uzskatīts, ka *Parker ITR* no 1999. gada 11. jūnija līdz 2001. gada 30. septembrim bija aizliegtās vienošanās vadītājs.

Sestkārt, tās norāda, ka apstrīdētajā lēmumā nav ievērots personīgās atbildības princips un pienākums norādīt pamatojumu attiecībā uz *Parker-Hannifin* noteiktā naudas soda palielināšanu sakarā ar apgalvoto *Parker ITR* vadošo lomu.

Septītkārt, prasītājas apgalvo, ka lēmumā nav ievērots tiesiskās pašāvības princips, jo, lai aprēķinātu "kopējo pārdošanas apjomu EEZ" Komisijas pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai⁽²⁾ 18. punkta izpratnē, tika ņemts vērā to produktu pārdošanas apjoms, par kuriem rēķins ir izrakstīts EEZ esošajām sabiedrībām, bet kuri netika piegādāti EEZ.

Astotkārt, tās apgalvo, ka, pamatojoties uz *Parker-Hannifin* konsolidēto apgrozījumu, lai aprēķinātu 10 % augstāko pieļaujamo robežu naudas sodam, par kuru ir atzīta *Parker ITR* individuālā atbildība, apstrīdētajā lēmumā ir veikta kļūdaina Regulas Nr. 1/2003 23. panta interpretācija, nav ievērots personīgās atbildības princips, kā arī pienākums norādīt pamatojumu.

Devītkārt, tās norāda, ka lēmumā, nesamazinot prasītājā noteikto naudas sodu sakarā ar to sadarbošanos, ir pārkāpts tiesiskās pašāvības princips un pienākums norādīt pamatojumu.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EK] līguma 81. un 82. pantā, OV 2003, L 1, 1. lpp.

(²) Komisijas Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu, OV 2006, C 210, 2. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 9. aprīlī — Trelleborg/Komisija

(lieta T-148/09)

(2009/C 141/107)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Trelleborg AB, Trelleborg (Zviedrija) (pārstāvji — J. Joshua, barrister, un E. Aliende Rodríguez, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma 1. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju un katrā ziņā vismaz tiktāl, ciktāl ar to tiek konstatēts, ka prasītāja ir izdarījusi pārkāpumu pirms 1999. gada 21. jūnija;

- samazināt prasītājam ar [lēmuma] 2. punktu noteikto naudas sodu, lai izlabotu lēmuma pieļautās acīmredzamās kļūdas;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2009. gada 28. janvāra Lēmumu C (2008) 428, galīgā redakcijā, par EK līguma 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/39.406 — jūras cauruļvadi) tiktāl, ciktāl Komisija konstatē, ka prasītāja ir piedalījies vienotā un turpinātā pārkāpumā EEZ jūras cauruļvadu nozarē, pārkāpumā, ko veido konkursa piedāvājumu sadale, cenu, kvotu un tirdzniecības nosacījumu noteikšana, ģeogrāfisko tirgu sadale un slepenas informācijas par cenām, tirdzniecības apjomiem un uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumu apmaiņa. Turklāt tā lūdz samazināt tai noteiktā naudas soda apmēru.

Prasītāja savas prasības pamatojumam izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, tā apgalvo, ka Komisijas pilnvaras noteikt naudas sodus par laikposmiem pirms 1999. gada 21. jūnija atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1/2003 25. panta 1. punktam ir noilgušas, jo Komisija acīmredzami esot pieļāvusi juridisku un faktisku kļūdu, konstatējot, ka prasītāja ir izdarījusi vienotu un turpinātu pārkāpumu.

Otrkārt, tā norāda, ka Komisijai nav nekādas leģitīmas intereses konstatēt pārkāpumu attiecībā uz pirmo laikposmu, kurš beidzās 1997. gada maijā.

Prasība, kas celta 2009. gada 10. aprīlī — Dover/Eiropas Parlaments

(lieta T-149/09)

(2009/C 141/108)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Densmore Ronald Dover, Borehamwood*, Apvienotā Karaliste (pārstāvji — *D. Vons [D. Vaughan], QC Barrister, M. Lesters [M. Lester], Barrister, un M. Frenčs [M. French], Solicitor*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- veikt organizatoriskos pasākumus saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pantu, kā tie ir konkretizēti prasības pieteikumā;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā prasītājs lūdz atcelt Parlamenta 2009. gada 29. janvāra Lēmumu D(2009) 4639 par parlamentārās palīdzības piemaksu atgūšanu.

Lai pamatotu savu prasību, prasītājs izvirza piecus tiesību pamatus.

Pirmkārt, viņš apgalvo, ka Parlaments kļūdaini interpretēja un kļūdaini piemēroja Noteikumus par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām (turpmāk tekstā — “DIP noteikumi”), citu starpā nosakot ar atpakaļejošu spēku prasītājam apgrūtinošas prasības, kas attiecīgajā laikā nekad nebija Eiropas Parlamenta deputātiem piemērojamās prasības, un precīzi nenorādot kura izdevumu vienība tiek uzskatīta par izmaksātu nepamatoti.

Otrkārt, viņš apgalvo, ka Parlaments pamatojās uz iespējamu “interesu konfliktu”, pārkāpjot tiesiskās drošības principu, jo tas rīkojās nesaderīgi ar iepriekšējo praksi, nesaskanīgi ar publicētajiem noteikumiem un nenosakot skaidrus un pārskatāmus standartus. Prasītājs apgalvo, ka Parlamenta lēmumam nav juridiska vai faktiska pamatojuma.

Treškārt, prasītājs apgalvo, ka Parlaments nav izpildījis pamata procesuālās prasības, kas noteikts DIP noteikumu 27. pantā, citu starpā saistībā ar iepriekšēju apspriešanos ar kvēstoriem, “izņēmuma” apstākļu pamatošanu, prasītāja uzklaušīšanu pirms lēmuma pieņemšanas, kā arī prasību, ka lēmums ir jāpieņem Birojam.

Ceturtkārt, viņš apgalvo, ka atbildētājs mēģināja atgūt no prasītāja PVN, nepastāvot juridiskajam pamatam to darīt.

Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Parlaments pārāgri nosūtījis viņa lietu OLAF, pārkāpjot prasītāja tiesības uz aizstāvēšanos un bez juridiskā pamata vai pamatojuma.

Prasība, kas celta 2009. gada 10. aprīlī — Ningbo Yonghong Fasteners/Padome

(lieta T-150/09)

(2009/C 141/109)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd* (pārstāvji — *F. Graafsma un J. Cornelis*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Padomes 2009. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam ⁽¹⁾, apgalvodama, ka ir noticis

Regulas (EK) Nr. 384/96 ⁽²⁾ 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums un ir pieļauta acīmredzama kļūda, vērtējot faktus, kad ir ticis noraidīts prasītājas *Market Economy Treatment* (turpmāk tekstā — “MET”) pieprasījums.

Prasītāja apgalvo, ka, pirmkārt, Komisija nav pieņēmusi lēmumu MET Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā daļā paredzētajā termiņā. Tā uzskata, ka, pieņemot lēmumu par MET pēc visas antidempinga anketā pieprasītās informācijas saņemšanas, Komisija ir pārkāpusi tai iepriekš minētajā normā paredzēto pienākumu, kura mērķis ir nodrošināt, ka jautājums par to, vai ražotājs atbilst MET kritērijiem, nav izlemjams, pamatojoties uz tā ietekmi uz dempinga starpības aprēķinu.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka prasītājas galvenās izejvielas — tērauda velmētās stieples — būtībā neatspoguļoja tirgus vērtību atbilstoši Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunktam. Tiek norādīts, ka šī acīmredzamā kļūda vērtējumā ir saistāma ar to, ka Komisija un Padome nav izpildījušas pietiekamas rūpības un labas pārvaldības pienākumus, rūpīgi un neatkarīgi izvērtējot visus tām iesniegtos pierādījumus.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka Padomes veiktā Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta interpretācija ir nepieņemama un tādējādi — minētas normas pārkāpums. Prasītāja turklāt apgalvo, ka Padomes veiktajā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta interpretācijā ne tikai tiek ignorēts fakts, ka MET izvērtējumā jāņem vērā uzņēmuma specifika, bet Padomes interpretācija paredz arī nesaprātīgu pienākumu nastu. Turklāt prasītāja uzskata, ka ar Padomes interpretāciju tiek atņemta jēga iespējai pielāgot ražošanas izmaksas, kuras ietekmējusi īpaša tirgus situācija, atbilstoši Regulas (EK) Nr. 384/96 2. panta 5. punktam, un kā tāda tā ir pretrunā ar pienākumu interpretēt Kopienas tiesību normas atbilstoši to saturam un mērķim.

⁽¹⁾ OV L 29, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 8. aprīlī — ISDIN/ITSB — Pfizer (“ISDIN”)

(lieta T-153/09)

(2009/C 141/110)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ISDIN, SA, Barselona (Spānija) (pārstāvis — M. Esteve Sanz, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Pfizer Ltd, Sandwich (Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 390/2008-1;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 390/2008-1, ciktāl ar to par spēkā neesošu atzīta reģistrētā Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 5. klasē; un
- piespriest atbildētājam un attiecīgā gadījumā — procesa dalībniecei Apelāciju padomē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ietverot tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: vārdiska preču zīme “ISDIN” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. un 5. klasē

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Anulēšanas nodaļas lēmums: atzīt attiecīgo Kopienas preču zīmi par daļēji spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 73. panta (kas vēlāk kļuvis par Padomes Regulas Nr. 207/2009 75. pantu) pārkāpums un Komisijas Regulas Nr. 2868/95 ⁽²⁾ 50. noteikuma 2. punkta h) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu par attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēju; Padomes Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta (kas vēlāk kļuvis par Padomes Regulas 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu) saistībā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu (kas vēlāk kļuvis par Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu) un 74. panta (kas vēlāk kļuvis par Padomes Regulas Nr. 207/2009 76. pantu) pārkāpums, ciktāl Apelāciju padome esot atteikusies ņemt vērā ierobežojumus, ko prasītājs bija izvirzījis savā pamatojumā un tādējādi vispārīgā veidā uzskatīja, ka konfliktējošās preces bija identiskas; pakārtoti, Padomes Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta kopsakarā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu pārkāpums, ciktāl apstrīdētajā lēmumā izdarīta norāde uz noteiktām precēm, kas ietilpst 5. klasē; Padomes Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta kopsakarā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu pārkāpums, ciktāl Apelāciju padome esot apstiprinājusi Anulēšanas nodaļas lēmuma spēkā esamību attiecībā uz visām precēm, uz kurām sākotnēji attiecās apstrīdētā preču zīme.

⁽¹⁾ Aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95 ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995 L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 10. aprīlī — MRI/Komisija

(lieta T-154/09)

(2009/C 141/111)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Manuli Rubber Industries SpA (MRI)* (Milāna, Itālija)
(pārstāvji — *L. Radicati di Brozolo*, advokāts, *M. Pappalardo*, advokāts, *E. Marasà*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

Galvenokārt

- atcelt lēmuma 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka prasītāja laikposmā no 1986. gada 1. aprīļa līdz 1992. gada 1. augustam un no 1996. gada 3. septembra līdz 2007. gada 2. maijam un it īpaši laikposmā no 1996. gada 3. septembra līdz 2000. gada 9. maijam piedalījās vienotā un turpinātā pārkāpumā jūras cauruļvadu tirgū;
- atcelt lēmuma 2. punktu tiktāl, ciktāl šajā prasībā izklāstīto kļūdu dēļ prasītājai tika noteikts naudas sods EUR 4 900 000 apmērā,
- noraidīt jebkādus pretējus apgalvojumus vai iebildes;

pakārtoti

- atbilstoši EKL 229. pantam samazināt lēmuma 2. punktā prasītājai noteikto naudas sodu EUR 4 900 000 apmērā;

katrā ziņā:

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētais lēmums ir tas pats, kas ir apstrīdēts lietā T-146/09 *Parker ITR* un *Parker Hannifin*/Komisija.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja pirmām kārtām norāda, ka iepriekš minētais lēmums ir kļūdainas attiecībā uz tai pārmestā pārkāpuma kvalificēšanu kā piedalīšanos vienotā un visaptverošā kartelī no 1986. līdz 2007. gadam un it īpaši attiecībā uz pārkāpuma inkriminēšanu laikposmā no 1996. līdz 2000. gadam, un tādējādi attiecībā uz sankciju noteikšanu par laikposmu no 1996. gada septembra līdz 1997. gada maijam.

Šajā sakarā tā apgalvo, ka pārkāpums nevarot būt nedz turpināts, nedz atkārtots, ja starp atsevišķiem pārkāpuma laikposmiem, kā šajā gadījumā, ir pagājis būtisks laiks un it īpaši ir norisinājušies pozitīvi notikumi, kuri ir nesaderīgi ar pārkāpuma turpināšanos vai atkārtošanos, piemēram, publiska un skaidra

sakaru ar karteli pārtraukšana no prasītājas puses, ko ir atzinusi arī Komisija

Prasītāja arī norāda uz naudas soda apmēra noteikšanas prettiesiskumu it īpaši no ilguma, smaguma un [naudas soda] samazinājuma sakarā ar piedalīšanos iecietības programmā aspekta.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 18. februāra rīkojumu lietā F-42/08 Marcuccio/Komisija 2009. gada 20. aprīlī iesniedzis Luigi Marcuccio

(lieta T-157/09 P)

(2009/C 141/112)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Luigi Marcuccio, Tricase* (Itālija)
(pārstāvis — *G. Cipressa*, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pilnībā un bez izņēmumiem Civildienesta tiesas pirmās palātas 2009. gada 18. februāra rīkojuma lietā F-42/08 *Marcuccio*/Komisija (turpmāk tekstā — “minētā lieta”);
- atzīt, ka prasība pirmajā instancē, attiecībā uz kuru tika izdots apstrīdētais rīkojums, ir pilnībā pieņemama, un turklāt

pamatā:

- apmierināt pilnībā un bez izņēmumiem prasītāja lūgumu, kas ir ietverts viņa prasībā pirmajā instancē, kuru jāuzskata par tādu, kas ir pilnībā atkārtota juridisko seku nozīmē;
- piespriest atbildētājai kompensēt par labu apelācijas sūdzības iesniedzējam visus tiesāšanās izdevumus, kas tam radušies un kas attiecas gan uz procesu pirmajā instancē, gan uz procesu šajā apelācijas stadijā; vai

pakārtoti,

- nosūtīt minēto lietu Civildienesta tiesai atkārtotai izskatīšanai citā sastāvā.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir par Civildienesta tiesas 2009. gada 18. februāra rīkojumu, ar kuru kā acīmredzami nepieņemama tika noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja celtā prasība atlīdzināt iespējamus zaudējumus, kas viņam nodarīti tāpēc, ka Komisija viņam nosūtīja paziņojumu uz tādu faksa numuru, kurš viņam nebija pieejams.

Savu prasījumu pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda pilnīgu pamatojuma neesamību attiecībā uz:

- prasības atlīdzināt zaudējumus nepieņemamību;
- prasījumu, ar kuriem tika lūgts cita starpā, lai Civildienesta tiesa “pārbauda radīto zaudējumu izraisītāja fakta likumīgumu”, nepieņemamību;
- iebildumu raksta iesniegšanas datumu; par šo punktu tiek norādīts procesuāls pārkāpums, kas ir būtiski nelabvēlīgs apelācijas sūdzības iesniedzēja interesēm, jo nav izpildīts pienākums ņemt vērā iebildumu rakstu, kas ir iesniegts ar nokavējumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda arī uz lietas taisnīgas izskatīšanas normu pārkāpumu, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta un Eiropas Savienības pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2009. gada 16. aprīlī — Martinet/Komisija

(lieta T-163/09)

(2009/C 141/113)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Yvon Martinet, Parīze (Francija) (pārstāvis — J.-L. Fourgoux, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu, ar kuru ir noraidīta Martinet kandidatūra Eiropas Ķimikāliju aģentūras Apelācijas padomes papildu locekļa amatam;
- piespriest Eiropas Komisijas Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāta Eiropas Ķimikāliju aģentūras Apelācijas padomes priekšatlases komitejai veikt patiesu un padziļinātu lietas par Martinet kandidatūru pārbaudi, atlīdzinot kaitējumu, ko radījis iespējas zaudējums;
- jebkurā gadījumā piespriest Eiropas Komisijas Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāta Eiropas Ķimikāliju aģentūras Apelācijas padomes priekšatlases komitejai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru ir noraidīta viņa kandidatūra Eiropas Ķimikāliju aģentūras (EKA) Apelācijas padomes papildu locekļa amatam, pamatojoties uz to, ka viņa kandidatūra netika ņemta vērā tāpēc, ka par atlases norisi atbildīgā iestāde to nebija saņēmusi, jo Komisijas viceprezidents G. Ferhoigens [G. Verheugen] to bija nosūtījis uz citu adresi, nevis precīzo adresi, kura bija norādīta uzaicinājumā izteikt ieinteresē-

sētību, kas publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī C 2008, 41 A, 8. lpp.

Lai pamatotu savu prasību, prasītājs saistībā ar lūgumu atcelt tiesību aktu norāda, ka:

- ar apstrīdēto lēmumu nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kas ir būtiska formāla prasība, kura ir jāievēro;
- apstrīdētais lēmums ir balstīts uz faktu faktisko neprecizitāti, jo kandidatūra tika nosūtīta uz pieteikumu iesniegšanai norādīto adresi;
- ir pārkāpts labas pārvaldības princips un kandidātu iespēju vienlīdzības princips, jo netika pārbaudīta prasītāja kandidātūra.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 18. februāra rīkojumu lietā F-70/07 Marcuccio/Komisija 2009. gada 27. aprīlī iesniedzis Luigi Marcuccio

(lieta T-166/09 P)

(2009/C 141/114)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio, Tricase (Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atcelt Civildienesta tiesas pirmās palātas 2009. gada 18. februāra rīkojumu lietā F-70/07 Marcuccio/Komisija (turpmāk tekstā — “attiecīgā lieta”);
- atzīt, ka prasība pirmajā instancē, attiecībā uz kuru tika izdots pārsūdzētais rīkojums, ir pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem pieņemama;
- vajadzības gadījumā atzīt, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, dažus no prasījumiem, kas norādīti dokumentā, ar kuru ir ierosināta lieta pirmajā instancē, attiecīgajā lietā kvalificējot kā “lūgumu aprēķināt tiesāšanās izdevumus” (sic, pārsūdzētā rīkojuma 16. punkts);
- vajadzības gadījumā atzīt, ka Civildienesta tiesas kompetencē bija kā pirmās instances tiesai lemt par visiem apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumiem (turpmāk tekstā — “prasījumi”) attiecīgajā lietā; turklāt

galvenokārt:

- pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus, kas ir jāuzskata par tieši atkārtoti izvirzītiem ar visām no tā izrietošajām tiesiskajām sekām;

— piespriet atbildētājai atļūdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējam visus tiesāšanās izdevumus, kas viņam radušies un kas saistīti gan ar tiesvedību pirmajā instancē, gan ar šo apelācijas tiesvedību; vai

pakārtoti:

— attiecīgo lietu nosūtīt Civildienesta tiesai, atšķirīgā tiesas sastāvā, lai tā lemtu no jauna.

Pamati un galvenie argumenti

Savu prasījumu pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda šādus pamatus:

- attiecīgās lietas daļējas nosūtīšanas Pirmās instances tiesai prettiesiskums nepareizas Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — “Civildienesta noteikumi”) 90. panta interpretācijas un piemērošanas un jebkāda pamatojuma nenorādīšanas dēļ;
- taisnīgas tiesas principa, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — “Harta”) 47. panta pārkāpums, nepareiza interpretācija un piemērošana;
- prasījumu, kas nav tie, attiecībā uz kuriem Civildienesta tiesa ir atzinusi, ka tā nav kompetenta par tiem lemt, noraidījuma to nepieņemamības dēļ prettiesiskums nepareizas Civildienesta noteikumu 90. panta un prasības atļūdzināt kaitējumu, kas papildina prasību atcelt Kopienų iestādes lēmumu, jēdziena interpretācijas un piemērošanas dēļ, kā arī jebkāda pamatojuma nenorādīšanas un faktu sagrozīšanas dēļ;
- procesuālo noteikumu pārkāpums, kas var būtiski kaitēt apelācijas sūdzības iesniedzēja interesēm, jo nav ievērots pienākums neņemt vērā pārsūdzētā rīkojuma 11. punktā paredzētā dokumenta saturu, jo tas tika iesniegts novēloti, kā arī tādēļ, ka lietas dalībniekiem bija izteikts lūgums iesniegt neparedzētus dokumentus, kas pēc tam tika iekļauti lietas materiālos tiesvedības pirmajā instancē ietvaros, kas var būtiski kaitēt apelācijas sūdzības iesniedzēja interesēm;
- noteikumu par lietas taisnīgu izskatīšanu, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta un Hartas 47. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2009. gada 28. aprīlī — Vidieffe/ITSB — Ellis International Group Holdings (“GOTHA”)

(lieta T-169/09)

(2009/C 141/115)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vidieffe Srl, Boloņa (Itālija) (pārstāvji — M. Lamandini, advokāts, D. De Pasquale, advokāts, M. Pappalardo, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībiece: Perry Ellis International Group Holdings Ltd

Prasītājas prasījumi:

- Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienų preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) [aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienų preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.] 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpuma dēļ un/vai pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 12. februāra lēmumu, ciktāl ar to daļēji apmierināta apelācijas sūdzība un atcelts ITSB Iebildumu nodaļas lēmums, ciktāl ar to noraidīti iebildumi attiecībā uz “ādas vai ādas imitācijas precēm, tādām precēm no šiem materiāliem, kas nav ietvertas citās klasēs; ceļasomām un čemodāniem; lietussargiem, saulesargiem un spieķiem”, kas ietilpst 18. klasē, un visām precēm, kas ietilpst 25. klasē; tā rezultātā — pilnībā apstiprināt ITSB Iebildumu nodaļas lēmumu (lieta Nr. B 909 350, 2008. gada 22. februāris);
- uzdot ITSB veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Pirmās instances tiesas lēmumu;
- piespriet ITSB atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienų preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienų preču zīme: vārdiska preču zīme “GOTHA” (reģistrācijas pieteikums Nr. 3 665 957) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašiece: Perry Ellis International Group Holdings Ltd

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienų grafiska preču zīme “gotcha” (Nr. 2 896 199) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 18. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: daļēji apmierināt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (aizstāta ar Regulu Nr. 207/2009) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, un, katrā gadījumā, pilnvaru nepareiza izmantošana, jo ticis uzskatīts, ka pastāvēja tādu apzīmējumu sajaukšanas iespēja, attiecībā uz kurām šāda iespēja nepastāv.

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	<i>Lappuse</i>
2009/C 141/108	lieta T-149/09: Prasība, kas celta 2009. gada 10. aprīlī — Dover/Eiropas Parlaments	53
2009/C 141/109	lieta T-150/09: Prasība, kas celta 2009. gada 10. aprīlī — Ningbo Yonghong Fasteners/Padome	53
2009/C 141/110	lieta T-153/09: Prasība, kas celta 2009. gada 8. aprīlī — ISDIN/ITSB — Pfizer (“ISDIN”)	54
2009/C 141/111	lieta T-154/09: Prasība, kas celta 2009. gada 10. aprīlī — MRI/Komisija	55
2009/C 141/112	lieta T-157/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 18. februāra rīkojumu lietā F-42/08 Marcuccio/Komisija 2009. gada 20. aprīlī iesniedzis Luigi Marcuccio	55
2009/C 141/113	lieta T-163/09: Prasība, kas celta 2009. gada 16. aprīlī — Martinet/Komisija	56
2009/C 141/114	lieta T-166/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 18. februāra rīkojumu lietā F-70/07 Marcuccio/Komisija 2009. gada 27. aprīlī iesniedzis Luigi Marcuccio	56
2009/C 141/115	lieta T-169/09: Prasība, kas celta 2009. gada 28. aprīlī — Vidieffe/ITSB — Ellis International Group Holdings (“GOTHA”)	57

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri: 1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>